

ΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ -
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ
2015
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'
ΤΕΥΧΟΣ 33

ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Το Χ.Ι. παράγεται
ΑΘΗΝΑΣ 18
Αριθμός Αδειας
01
ΚΩΔΙΚΟΣ: 01-0013

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΥΔΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΟΡΩΝΟΥ - ΧΑΝΙΑ

Φωτογραφία από κ. Ευστράτιο Χατζιδάκη

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Χαιρετισμός του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου κατά την θronική έορτήν του Οικουμενικού Πατριαρχείου	3
Πατριαρχική απόδειξις επί τοις Χριστουγέννοις.....	8
Μήνυμα Χριστουγέννων Σεβασμιωτάτου	12
Άντιμήνια και Είλητά της Κρήτης.....	16
Ό αδελφός μου, ό Παράδεισός μου.....	18
Αίρέσεις και Νέα Έποχή: Έκτακτο αφιέρωμα	21
«Χριστούγεννα»! Μήνυμα Άληθείας! Μήνυμα Πραγματικότητας!	25
Όδοιπορικό έκδρομής Μόσχα - Άγία Πετρούπολη	27
Άκολουθώντας τά βήματα του Ίησου Χριστού στην ΑΓΙΑ ΓΗ.....	33
Όμιλία Στεφάνου Παπουτσάκη στην συνάντηση των αποφοίτων της Έκκλησιαστικής Σχολής Κρήτης.....	48
Τό ζητούμενο είναι ή διακονία του λαού μας.....	51
Πίστη και Νοημοσύνη, δύο έννοιες ασυμβίβαστες ή όχι;	52
Δράσεις και Γεγονότα	56

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ ΠΡΩΤ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΘΩΜΑΔΑΚΗΣ

ΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΥΔΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΟΡΩΝΟΥ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' - ΤΕΥΧΟΣ 33, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2015

Ίδιοκτήτης: Ίερά Μητρόπολις Κυδωνίας και Άποκορώνου.

Έκδότης: Ό Σεβ. Μητροπολίτης Κυδωνίας και Άποκορώνου, κ.κ. Δαμασκηνός.

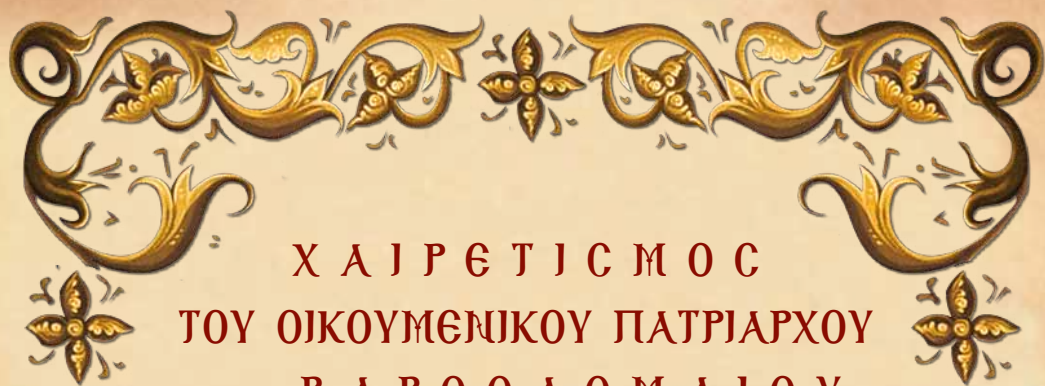
Έπιμέλεια Όλης - Όπεύθυνοι περιοδικού: Πρωτοσύγκελλος Άρχιμ. Δαμασκηνός
Λιονάκης, κ. Εύστράτιος Χατζηδάκης-Θεολόγος, κα Στέλλα Περάκη, Φιλόλογος.

Φιλολογική Έπιμέλεια: κα Στέλλα Περάκη, Φιλόλογος.

Έπιστολές - Συνδρομές: Βιβλιοπωλείο Ι.Μ.Κ.Α. Τηλ. 28210 27819

Συνδρομή: Προαιρετική.

Ήλεκτρονική σελιδοποίηση - Έκτύπωση: **caithe** Τηλ.: 210-34.76.090

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΡΩΜΗΣ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΘΡΟΝΙΚΗΝ ΕΟΡΤΗΝ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ
(Φανάριον, 30 Νοεμβρίου 2015)

Σεβασμιώτατε Καρδινάλιε κύριε Kurt Koch, μετὰ τῆς ἐντίμου Συνοδείας ὑμῶν τῆς ἀποτελούσης τὴν ἐπίσημον Ἀντιπροσωπεῖαν τῆς ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τῆς Πρεσβυτέρας Ρώμης, Σεβασμιώτατε Καρδινάλιε κύριε Reinhard Marx, Ἀρχιεπίσκοπε Μονάχου καὶ Freising, Πρόεδρε τῆς Συνόδου τῶν Ἐπισκόπων τῆς Γερμανίας,

Ἐν ἀγάπῃ βαθεῖα καὶ ἐξειδικασμένη τιμῇ χαιρετίζομεν τὴν ἐνταῦθα παρουσίαν ὑμῶν, κομιστῶν τῆς ἀδελφικῆς ἀγάπης καὶ τῶν συγχαρητηρίων εὐχῶν τῆς Αὐτοῦ Ἀγιότητος τοῦ Πάπα Φραγκίσκου, πεφιλημένου ἡμῖν ἀδελφοῦ, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐκφράζομεν τὰς θερμὰς εὐχαριστίας ἡμῶν προσωπικῶς καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτης Ἐκκλη-

σίας Κωνσταντινουπόλεως διὰ τὴν ἐν τῷ προσώπῳ ὑμῶν φιλόφρονα συμμετοχὴν τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ καὶ κατὰ τὸν ἐφετεινὸν ἑορτασμὸν τῆς Θρονικῆς ἡμῶν ἑορτῆς. Μετ' ἰδιαίτερας χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης ἀναμιμνησκόμεθα τῆς κατὰ τὴν εὐσημον ταύτην ἡμέραν τοῦ παρελθόντος ἔτους προσωπικῆς παρουσίας τῆς Αὐτοῦ Ἀγιότητος ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν, διὰ τὴν ὁποῖαν καὶ αὐθις ἐκφράζομεν τὰς θερμὰς ἡμῶν εὐχαριστίας, ἐκτιμῶντες αὐτὴν ὡς ἐκδήλωσιν τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία, κατὰ τὸν Ἀπόστολον, «συνέχει ἡμᾶς» (Β' Κορ. 5, 14), καὶ ὡς συμπαράστασιν καὶ στήριξιν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς μαρτυρίας τοῦ Εὐαγγελίου εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον.

Ἡ σημερινὴ θρονικὴ ἑορτὴ τῆς ἡμε-

τέρας Ἐκκλησίας ἀποτελεῖ ἐν πολλοῖς ἑορτὴν κοινὴν τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, Παλαιᾶς καὶ Νέας Ρώμης. Καὶ τοῦτο διότι οἱ ἴδρυταὶ αὐτῶν, Ἀπόστολοι Πέτρος καὶ Ἀνδρέας ὑπῆρξαν κατὰ σάρκα αὐτάδελφοι, ἀλλὰ καί, κατὰ τὴν διήγησιν τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, τὴν ὁποῖαν ἠκούσαμεν ἀναγινωσκομένην κατὰ τὴν σημερινὴν Θεῖαν Λειτουργίαν, ἀπὸ κοινοῦ συνήντησαν τὸν Κύριον καὶ ἀνεγνώρισαν Αὐτὸν ὡς τὸν Μεσσίαν καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ἐκτοτε ἐπὶ μίαν περίπου χιλιετίαν αἱ δύο Ἐκκλησίαι, τὰς ὁποίας οὗτοι ἴδρυσαν διὰ τοῦ κηρύγματος καὶ τοῦ μαρτυρίου των, συνεπορεύθησαν ἐν τῇ αὐτῇ πίστει, ἠνωμένοι ἐν τῷ κοινῷ Ποτηρίῳ τῆς ζωῆς, ἔχουσαι κοινούς Πατέρας καὶ διδασκάλους, τιμῶσαι τοὺς αὐτοὺς ἁγίους καὶ κατ' ἐξοχὴν τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον. Τὴν πλήρη ταύτην κοινωνίαν καὶ ἔνωσιν ἐπιδιώκουν ἤδη αἱ δύο αὐταὶ Ἐκκλησίαι νὰ ἐπανεύρουν ὑπερβαίνουσαι καὶ θεραπεύουσαι τὰς ἐπενεχθείσας κατὰ τὴν δευτέραν χιλιετίαν εἰς τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας πληγὰς διὰ τοῦ διαλόγου τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀληθείας, ὁ ὁποῖος ἤρξατο τῇ ἱστορικῇ πρωτοβουλίᾳ ἀοιδίμων ἡγετῶν ἀμφοτέρων τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ συνεχίζεται, θεία χάριτι, μέχρι σήμερον.

Ἐκ τῶν διαλόγων τούτων, ὁ διάλογος τῆς ἀγάπης ἤρξατο διὰ μιᾶς ἐξόχως συμβολικῆς Πράξεως ἀμφοτέρων τῶν Ἐκκλησιῶν, τῆς ἐν ἔτει 1965 ἄρσεως τῶν ἐκατέρωθεν ἀναθεμάτων, διὰ τῶν ὁποίων, κρίμασιν οἷς οἶδε Κύριος, αἱ Ἐκκλησίαι Ρώμης καὶ Κωνσταντινου-

πόλεως ἀπεσχίσθησαν ἀλλήλων κατὰ τὸ Σχίσμα τοῦ 1054 μ.Χ., τὴν ἀπαρχὴν ταύτην τῶν θλιβερῶν γεγονότων, τὰ ὁποῖα ἐπηκολούθησαν εἰς τὰς σχέσεις τῶν Ἐκκλησιῶν Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως ἐπὶ χίλια περίπου ἔτη. Τῆς ἱστορικῆς ταύτης Πράξεως τῆς ἄρσεως τῶν ἀναθεμάτων ἑορτάζομεν ἐφέτος τὴν πεντηκοστὴν ἐπέτειον δοξάζοντες τὸν Θεὸν τῆς ἀγάπης, διότι ἀπήλειπεν ἀπὸ τῶν καρδιῶν ἡμῶν πᾶν ἴχνος μνησικακίας δι' ὅσα κατὰ τὴν δευτέραν χιλιετίαν διετάραξαν τὰς ἀδελφικὰς σχέσεις τῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν, καὶ διὰ τῆς «καθάρσεως τῆς μνήμης» κατέστησεν αὐτὰς καὶ πάλιν «ἀδελφὰς Ἐκκλησίας» ἀποζητούσας διὰ τοῦ διαλόγου τῆς ἀληθείας τὴν πλήρη ἀποκατάστασιν τῆς ἐνότητος αὐτῶν ἐν τῇ κοινωνίᾳ τῆς Εὐχαριστιακῆς Τραπέζης. Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον διὰ τὴν ἀποκατασταθεῖσαν ἀγάπην, ἣτις εἶθε νὰ παραμείνη ἀρραγῆς εἰς τοὺς αἰῶνας!

Τοὺς ἀγλαοὺς καρποὺς τοῦ διαλόγου τῆς ἀγάπης δρέπομεν καὶ ἀπολαμβάνομεν ἐν τῷ καθ' ἡμέραν βίῳ τῶν πιστῶν ἡμῶν, ἰδίᾳ ἐν τῇ Διασπορᾷ καὶ εἰς τὰς χώρας, αἱ ὁποῖαι παραδοσιακῶς ἀνήκον πάντοτε εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Ἐκκλησίας Ρώμης, ἔνθα ἡ ἀρμονικὴ καὶ δημιουργικὴ συνύπαρξις καὶ συνεργασία Ρωμαιοκαθολικῶν καὶ Ὀρθόδοξων εἶναι ἰδιαιτέρως ἰσχυρά. Τοιοῦτος χώρος ἀγαστῆς καὶ ἀδελφικῆς συνεργασίας τοῦ κλήρου καὶ τῶν πιστῶν τῶν δύο Ἐκκλησιῶν ἡμῶν εἶναι καὶ ἡ Γερμανία, διό καὶ δραττόμεθα τῆς εὐκαιρίας τῆς ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν παρουσίας τῆς

ὕμετέρας Σεβασμιότητος, Καρδινάλιε κ. Reinhard Marx, Ἀρχιεπίσκοπε τοῦ Μονάχου καὶ τοῦ Freising καὶ Πρόεδρε τῆς Συνόδου τῶν Καθολικῶν Ἐπισκόπων τῆς Γερμανίας, ὅπως ἐκφράσωμεν πρὸς ὑμᾶς προσωπικῶς καὶ τὴν ἥς ἠγεισθε τοπικὴν Ἐκκλησίαν τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς ἡμετέρας Μετριότητος διὰ τὴν πολλαπλὴν καὶ πολύτιμον βοήθειαν, τὴν ὁποίαν προσφέρετε πρὸς τὸν ἀγαπητὸν ἀδελφόν Μητροπολίτην Γερμανίας κ. Αὐγουστίνον καὶ τοὺς Ὀρθοδόξους κληρικούς καὶ πιστοὺς αὐτοῦ, εἰς τὴν ἀπρόσκοπτον ἐπιτέλεσιν τοῦ ἔργου καὶ τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν ἐν ἀγαστῇ συνεργασίᾳ μετὰ τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν ἀδελφῶν των. Εἶθε ἡ ἀρμονικὴ αὕτη συνύπαρξις καὶ συνεργασία νὰ ἐδραιῶται καὶ ἀναπτύσσεται διαρκῶς καὶ περισσότερον πρὸς προαγωγὴν τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καὶ προβολὴν τοῦ μηνύματος τοῦ Εὐαγγελίου εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον.

Μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ ἀνυστάκτου προσευχῆς παρακολουθοῦμεν ὡσαύτως ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ τούτου Κέντρου καὶ τὴν πορείαν τοῦ «διαλόγου τῆς ἀληθείας», τοῦ ἐτέρου τούτου πυλῶνος τῶν διμερῶν σχέσεων τῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν, ὅστις ἀπὸ τοῦ ἔτους 1980 καὶ ἐξῆς συνοδεύει σταθερῶς τὸν διάλογον τῆς ἀγάπης. Γνωρίζομεν καὶ ἀναγνωρίζομεν τὰς δυσκολίας, τὰς ὁποίας ὁ διάλογος οὗτος διέρχεται, ἰδίᾳ κατὰ τὴν παροῦσαν φάσιν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐξετάζονται ἀκανθῶδη ζητήματα, ὡς ἐκεῖνο τοῦ Πρωτείου ἐν τῇ

Ἐκκλησίᾳ, ἀναθαρροῦμεν ὅμως διαπιστοῦντες ὅτι ἐτέθησαν ἤδη ἰσχυραὶ καὶ ὀρθαὶ βάσεις ἀντιμετωπίσεως τοῦ θέματος ἐν τῷ ἐξαιρέτῳ κοινῷ Κειμένῳ τῆς Ραβέννης, τὸ ὁποῖον θέτει τὸ πλαίσιον καὶ τὰς προϋποθέσεις ἀσκήσεως τοῦ Πρωτείου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, τὸ ὁποῖον εἶναι πρωτεῖον διακονίας, ἐρριζωμένον εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν φύσιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἄκρως ἀναγκαῖον διὰ τὴν ἐπιτέλεσιν τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς ἐν τῷ κόσμῳ. Ἐκτιμῶμεν βαθύτατα τοὺς κόπους, τοὺς ὁποίους καταβάλλει ἡ ὑμετέρα Σεβασμιότης, Καρδινάλιε κ. Kurt Koch, μετὰ τοῦ Ὀρθοδόξου συμπροέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Διαλόγου Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Περγάμου κ. Ἰωάννου καὶ εὐχόμεθα ὅπως συνεχίσῃ ὁ Διάλογος οὗτος τὸ ἔργον αὐτοῦ, ἐνισχυόμενος ὑπὸ τῶν πλέον ἱκανῶν θεολογικῶν δυνάμεων καὶ μακρὰν οἰασδήποτε μορφῆς σκοπιμοτήτων πέραν τῆς μαρτυρίας τῆς ἀληθείας ἐν ἀγάπῃ.

Ἡ πορεία αὕτη πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς πλήρους ἐνότητος τῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν πραγματοποιεῖται ἐν τῷ μέσῳ ἐνὸς κόσμου σπαρασσομένου ὑπὸ μίσους καὶ ποικίλων ταραχῶν. Καθ' ἡμέραν γινόμεθα μάρτυρες συγκρούσεων καὶ ἐπιθέσεων πολλάκις κατὰ ἀθῶνων ἀνθρώπων, μάλιστα δὲ καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ. Τῆς καταστάσεως ταύτης θύματα εἶναι καὶ οἱ χριστιανοὶ εἰς τοὺς τόπους, ἔνθα ἐνεφανίσθη καὶ ἡδραιώθη ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ὑποχρεούμενοι ἄλλοτε νὰ ἐγκαταλείψουν τὰς προγονικὰς ἐστίας των καὶ ἄλλοτε νὰ ὑποστοῦν μαρτύρια καὶ αὐτὸν τὸν θά-

νατον. Τὸ ἀνθρώπινον πρόσωπον καὶ αὐτὴ αὐτὴ ἡ ἀνθρωπίνη ζωὴ τείνουν νὰ ἀπολέσουν τὴν ἀξίαν των καὶ ὁ κόσμος βυθίζεται εἰς πρωτόγνωρον σκότος. Ἡ καρδιά ἡμῶν σπαράσσεται ἀπὸ πόνον καὶ ὀδύνην, καὶ ἡ προσευχὴ ἡμῶν πρὸς τὸν Θεὸν τῆς ἀγάπης ἐντείνεται ἐκζητοῦσα τὴν παρέμβασιν Αὐτοῦ. Συγχρόνως, καθίσταται πλέον ἐπιτακτικὸν τὸ χρέος ἡμῶν ὅπως ἐντείνωμεν τὰς προσπαθείας διὰ νὰ γίνωμεν οἱ εἰς Χριστὸν πιστεύοντες μάρτυρες τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης «ἐν μέσῳ γενεᾶς σκολιάς καὶ διεστραμμένης» (Φιλ. 2, 15) παρέχοντες ἡμεῖς πρῶτοι τὸ ὑπόδειγμα τῆς καταλλαγῆς καὶ τῆς ἀγάπης. Οὐδέποτε, ἴσως, ἄλλοτε ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἐνότητος τῶν χριστιανῶν ἦτο τόσο ἐπιτακτικὴ καὶ ἐπιβεβλημένη ὅσον σήμερον.

Εἶθε ὁ Κύριος, διὰ πρεσβειῶν τοῦ

σήμερον ἑορταζομένου Ἀποστόλου Τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου καὶ τοῦ ἀταδέλφου αὐτοῦ Ἀποστόλου Ἁγίου Πέτρου, ἐπὶ τοῦ κηρύγματος καὶ τοῦ μαρτυρίου τῶν ὁποίων ἐθεμελιώθησαν αἱ Ἐκκλησίαι ἡμῶν, νὰ αὐξήσῃ τὴν συνδέουσαν ἡμᾶς ἀγάπην ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ δεινῶς δοκιμαζομένου σήμερον ἀνθρώπου καὶ πρὸς δόξαν τοῦ ἐν Τριᾷ Θεοῦ ἡμῶν.

Μετὰ τῶν σκέψεων καὶ αἰσθημάτων τούτων ὑποδεχόμεθα ὑμᾶς ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν κατὰ τὴν εὔσημον ἡμέραν ταύτην, εὐχαριστοῦντες καὶ αὐθις ἀπὸ καρδίας ὑμᾶς τε καὶ τὸν ἀποστείλαντα ὑμᾶς Ἁγιώτατον ἀδελφὸν Ἐπίσκοπον Ρώμης σὺν πάσῃ τῇ Ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ.

«Ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ἡμῶν» (πρβλ. Β' Κορ. 13, 11). Ἀμήν!

Τμήμα

Ἐξωτερικῆς Θεραποστολῆς

Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν

Ἀντωνίου Γιάνναρη 2

(Πολιτιστικό Κέντρο)

τηλ: 28210 41034

Διευθύνεται ἀπό Διοικητικό Συμβούλιο

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΟΙΣ

+ Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ,

ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

ΠΑΝΤΙ Τῷ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΧΑΡΙΝ, ΕΛΕΟΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΝ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝ ΒΗΘΛΕΕΜ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΟΣ
ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἡ γλυκύτες τῆς Ἁγίας Νυκτὸς τῶν Χριστουγέννων περιβάλλει καὶ πάλιν τὸν κόσμον. Καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἀνθρωπίνων καμάτων καὶ πόνων, τῆς κρίσεως καὶ τῶν κρίσεων, τῶν παθῶν καὶ τῶν ἐχθροτήτων, τῶν ἀνησυχιῶν καὶ τῶν ἀπογοητεύσεων, προβάλλει μὲ τὴν ἰδίαν ὡς καὶ ἄλλοτε γοητεία, πραγματικὸν καὶ σύγχρονον ὅσον ποτέ, τὸ μυστήριον τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ, προτρεπόμενον ἵνα «δικαιοσύνην μάθωμεν οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ

τῆς γῆς» (πρβλ. Ἦσ. κς', 9), ὅτι «ἐτέχθη ἡμῖν σήμερον Σωτὴρ» (Λουκ. β', 11).

Ἀτυχῶς, ὅμως, κατὰ τὴν ἐποχὴν μας, πολλοὶ ἄνθρωποι σκέπτονται ὅπως ὁ ἐκτελεστὴς ἐκεῖνος τῶν νηπιῶν Ἡρώδης, ὁ ἄνομος καὶ ἀδίστακος, καὶ ἐξολοθρεύουν τοὺς συνανθρώπους των διὰ ποικίλων τρόπων. Ὁ στρεβλωμένος ἀπὸ τὴν ἐγκωκεντρικότητά του νοῦς τοῦ ἐξουσιαστοῦ τοῦ κόσμου τούτου, ὁ ὁποῖος προσωποποιεῖται εἰς τὸ φονικὸν πρόσωπον τοῦ Ἡρώδου, εἶδε παραδόξως κίνδυνον διὰ τὴν ὑπόστασίν του τὴν γέννησιν

ένος άθώου **Παιδίου**. Καί ώς καταλληλότερον τρόπον διά τήν προφύλαξιν τής **κοσμικῆς έξουσίας** του άπό τόν κίνδυνον, τόν όποίον ένέπνεεν εις αυτόν –κατά τήν άποψίν του– ή γέννησις του Παιδίου, επέλεξε τήν έξολόθρευσίν του.

Διά νά σωθῆ άπό τās φονικās διαθέσεις τὸ **Βρέφος Ἰησοῦς**, διά τὸ όποίον ώμίλησαν οἱ Ἄγγελοι, ήναγκάσθη νά φύγη εις Αἴγυπτον, κατασταν οὔτω, θά έλέγομεν με τήν όρολογίαν τής έποχῆς μας, «**πολιτικός πρόσφυξ**», όμοῦ μετὰ Μαρίας τής Μητρὸς Αὐτοῦ, τής Ὑπεραγίας Θεοτόκου, καί τοῦ μνήστορος Ἰωσήφ.

Εἰς τήν έποχήν μας, θεωρουμένην ώς έποχήν προόδου, πολλά παιδία αναγκάζονται νά καταστοῦν πρόσφυγες άκολουθοῦντα τοὺς γονεῖς των διά νά σώσουν τήν ζωήν των, τήν όποίαν ύποβλέπουν ποικιλώνυμοι έχθροί των. Τὸ γεγονός τοῦτο, άποτελεῖ **ὄνειδος** διά τὸ ανθρώπινον γένος.

Διὸ καί ἐπὶ τῆ Γεννήσει τοῦ **Παιδίου Ἰησοῦ**, τοῦ άληθινοῦ λυτρωτοῦ καί Σωτῆρος ήμῶν, διακηρύττομεν άπό τοῦ Ἀγιωτάτου Ἀποστολικοῦ καί Πατριαρχικοῦ Οἴκουμενικοῦ Θρόνου ὅτι αἱ κοινωνίαι πᾶσαι πρέπει νά έξασφαλίσουν τήν άσφαλή ανάπτυξιν τῶν παιδίων καί νά σεβασθοῦν τὸ δικαίωμά

των εις τήν ζωήν, εις τήν παιδείαν καί εις τήν κανονικὴν ανάπτυξιν των, τήν όποίαν ήμπορεῖ νά έξασφαλίσῃ ή ανατροφή καί διαπαιδαγώγησις των έντὸς τοῦ πλαισίου τής παραδοσιακῆς οικογενείας, με βάσιν τās άρχās τής αγάπης, τής φιλανθρωπίας, τής ειρήνης, τής άλληλεγγύης, αγαθῶν τὰ όποῖα κομίζει εις ήμᾶς σήμεραν ὁ δι' ήμᾶς σαρκωθείς Κύριος.

Ὁ τεχθεῖς Σωτῆρ καλεῖ ὅλους νά άποδεχθῶμεν τὸ **μήνυμα** τοῦτο τής σωτηρίας τῶν ανθρώπων. Εἶναι άληθές ὅτι

εις τήν μακρὰν ἀνθρωπίνην ιστορίαν οἱ λαοὶ έπραγματοποίησαν πολλὰς μετακινήσεις καί έποικισμούς. Ἠλπίζομεν ὅμως ὅτι, μετὰ τοὺς δύο παγκοσμίους πολέμους καί τās περι τής ειρήνης διακηρύξεις έκκλησιαστικῶν καί πο-

λιτικῶν ήγετῶν καί ὀργανισμῶν, αἱ σύγχρονοι κοινωνίαι θά ήδύναντο νά έξασφαλίσουν τήν ειρηνικὴν διαβίωσιν τῶν ανθρώπων εις τās χώρας των. Ἄτυχῶς, τὰ γεγονότα διαψεύδουν τήν έλπίδα, διότι μεγάλαι μάζαι ανθρώπων πρὸ τής άπειλῆς τής έξολοθρεύσεως των αναγκάζονται νά λάβουν τήν πικρὰν ὁδὸν τής προσφυγιάς.

Ἡ διαμορφουμένη αὐτῆ κατάστασις, με τὸ διαρκῶς ὀγκούμενον κύμα τῶν προσφύγων, αυξάνει τās εὐθύνας

ἡμῶν, ὅσων ἔχομεν εἰσέτι τὴν εὐλογίαν νὰ ζῶμεν εἰρηνικῶς καὶ μὲ κάποιαν ἄνεσιν, νὰ μὴ μένωμεν ἀναίσθητοι ἐνώπιον τοῦ καθημερινοῦ δράματος χιλιάδων συνανθρώπων μας, ἀλλὰ νὰ ἐκφράσωμεν εἰς αὐτοὺς τὴν ἔμπρακτον ἀλληλεγγύην καὶ ἀγάπην μας, μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι κάθε εὐεργεσία πρὸς αὐτοὺς ἀποβαίνει εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ τεχθέντος καὶ σάρκα λαβόντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὅποιος ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ὄχι ὡς βασιλεύς, ὄχι ὡς ἐξουσιαστής, ὄχι ὡς δυνάστης, ὄχι ὡς πλούσιος, ἀλλὰ ἐτέχθη ὡς γυμνὸν καὶ ἀνυπεράσπιστον Βρέφος, εἰς μικρὸν σταῦλον, ἄνευ ἐστίας, ὅπως ζοῦν αὐτὴν τὴν στιγμὴν χιλιάδες συνανθρώπων μας, καὶ ἠναγκάσθη ἐκ τῶν πρώτων ἐτῶν τῆς ἐπιγείου ζωῆς Του νὰ ξειντευθῆ εἰς χώραν μακράν, διὰ νὰ σωθῆ ἐκ τοῦ μίσους τοῦ Ἡρώδου. Τῶν νηπίων τῶν σημερινῶν προσφύγων, θὰ ἐλέγομεν, τὸ ἀθῶον αἶμα ἢ γῆ καὶ ἢ θάλασσα πίνουν, τοῦ δὲ Ἡρώδου ἢ ἀνασφαλῆς ψυχῆ «τὸ κρῖμα ἐδέξατο».

Αὐτὸ τὸ τεχθὲν καὶ εἰς Αἴγυπτον πορευόμενον Θεῖον Βρέφος εἶναι ὁ πραγματικὸς ὑπερασπιστὴς τῶν σημερινῶν προσφύγων, τῶν διωκομένων ὑπὸ τῶν συγχρόνων Ἡρωδῶν. Αὐτό, τὸ **Βρέφος Ἰησοῦς, ὁ Θεὸς ἡμῶν**, «ἐγένετο τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενής» (πρβλ. Α΄ Κορ. θ΄, 22), σύμμορφον πάντων ἡμῶν, τῶν ἀδυνάτων, τῶν ἐξουθενημένων, τῶν κινδυνευόντων, τῶν προσφύγων.

Ἡ συμπαράστασις καὶ ἡ βοήθεια ἡμῶν πρὸς τοὺς διωκομένους καὶ ἐκτοπιζόμενους συνανθρώπους μας, ἀνεξαρτήτως φυλῆς, γένους καὶ θρησκείας, θὰ εἶναι διὰ τὸν τεχθέντα Κύριον δῶρα πολυτιμότερα τῶν δώρων τῶν μάγων, θησαυροὶ τιμώτεροι «χρυσοῦ καὶ λιβάνου καὶ σμύρνης» (πρβλ. Ματθ. β΄, 11), πλοῦτος πνευματικὸς ἀναφαίρετος καὶ μόνιμος, ὁ ὁποῖος δὲν θὰ φθαρῆ ὅσοι αἰῶνες καὶ ἐὰν παρέλθουν, ἀλλὰ θὰ μᾶς ἀναμένῃ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν.

Ἄς προσφέρωμεν ἕκαστος ὅ,τι δυνάμεθα εἰς τὸν ἐν τῷ προσώπῳ τῶν προσφύγων ἀδελφῶν μας ὀρώμενον Κύριον. Ἄς προσφέρωμεν εἰς τὸν ἐν Βηθλεὲμ τικτόμενον σήμερον μικρὸν Χριστὸν αὐτὰ τὰ τίμια δῶρα τῆς ἀγάπης, τῆς θυσίας καὶ τῆς φιλανθρωπίας, μιμούμενοι τὴν Αὐτοῦ εὐσπλαγχνίαν, καὶ ἄς προσκυνήσωμεν Αὐτὸν μετὰ τῶν ἀγγέλων, τῶν μάγων, τῶν ἀπλοϊκῶν ποιμένων, κράζοντες τὸ «δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία» (Λουκ. β΄, 14), σὺν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις.

Ἡ χάρις καὶ τὸ πλοῦσιον ἔλεος τοῦ **πρόσφυγος Βρέφους Ἰησοῦ** εἶησαν μετὰ πάντων ὑμῶν!

Χριστούγεννα ,βιε΄

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως
διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης
πάντων ὑμῶν

Εχοχή Βυζαντινῆς Μουσικῆς

Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου

Παραδίδονται δωρεάν μαθήματα
βυζαντινῆς Μουσικῆς, πενταετοῦς
φοιτήσεως καὶ δίδονται πτυχία
ἀναγνωρισμένα ἀπὸ τὸ κράτος.

Διευθυντής
Κωνσταντῖνος Στεφανάκης
τηλ: 28210 27823

Ἄντωνίου Γιάνναρη 2, Χανιά

ΜΗΝΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ Κ.Κ. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ

«Νειγηγνές Μάγων λεγόντων, παιδίον Ἄναξ, οὗ ἀστήρ ἐφάνη, ποῦ ἐστίν, εἰς γὰρ ἐκεῖνον προσκύνησιν ἤκομεν, μανείς ὁ Ἡρώδης ἐταράττετο, Χριστὸν ἀνελεῖν, ὁ θεομάχος φρναττόμενος.»

(Τροπάριο ἐκ τῆς Θ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς «Εορτῆς»).

Οἱ Μάγοι ἐπισκέφθηκαν τὸν Ἡρώδη, ὡς ἦταν φυσικό, διὰ νὰ τὸν ρωτήσουν ποῦ ἀκριβῶς εὐρίσκεται τὸ νεογέννητο βρέφος στό ὁποῖο τοὺς ὀδήγησε ὁ ἀστέρας πού φάνηκε εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καθὼς ἦρθαν νὰ τὸ προσκυνήσουν. Τότε, ὁ Ἡρώδης εὐρισκόμενος σέ ταραχή μέ μανία σκέπτονταν νὰ τὸ θανατώσει, ἐπειδὴ εἶχε κυριευθεῖ ἀπό ὀργή, ὁ Θεομάχος.

Τρομερή σέ ἔκταση καί συνέπειες, ἀγάπητοί μου Χριστιανοί, ἡ ἐγκληματική ἐνέργεια τοῦ Ἡρώδη. Μέσα στόν τελείως ἀδικαιολόγητο φόβο, ὅτι ἴσως κινδυνεύσει ὁ θρόνος του ἀπό τὸν γεννηθέντα «Βασιλέα τῶν Ἰουδαίων» καί χαθεῖ ἡ δόξα του, συνέλαβε τὸ καταχθόνιον σχέδιον νὰ προβεῖ ἀρχικά στή σκέψη νὰ θανατώσει τὸν νεογέννητο Μεσία καί ἔπειτα, ἐπειδὴ ἐνεπαίχθη ὑπό τῶν Μάγων, οἱ ὁποῖοι «δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν», διατάζει τὴ γενική σφαγὴ τῶν παιδιῶν τῆς Βηθλεέμ καί τῆς περιχώρου, ὅσα ἦταν κάτω τῶν δύο ἐτῶν.

Μ' αὐτὴν τὴν ψευδαίσθηση, ὁ δυστυχῆς, ἤλπιζε ὅτι θὰ κατώρθωνε νὰ ἀφανίσει μεταξὺ αὐτῶν καί τὸν νη-

πίασαντα Λόγο, πού προωρίζονταν νὰ γίνεῖ «βασιλεύς καί Σωτήρας τοῦ κόσμου». Καί μιά μέρα, ὀπλισμένοι οἱ στρατιῶτες του ὄρμησαν στὰ σπίτια τῆς Βηθλεέμ καί τῆς περιχώρου καί διέπραξαν τὸ ἀπάνθρωπο ἔργο τους. Θρῆνοι καί κραυγές, ὀδύνη καί οἰμωγὴ τῶν γονέων βλέποντας τὰ παιδιά τους αἰμόφυρτα καί νεκρά. Καί ἐνῶ διαδραματίζονταν αὐτά, ὁ Χριστὸς μέ ὄνειρο σώθηκε διότι ἡ Θεοτόκος μαζί μέ τὸ Θεῖο βρέφος καί τὸν Ἰωσήφ ἔφυγε στήν Αἴγυπτο.

Δυστυχῶς, ἀδελφοί μου, δὲν ἔλειψαν ἔκτοτε ἀπὸ τίς κοινωνίες οἱ Ἡρώδεις πού ἐπαναλαμβάνουν τὸ κακούργημα αὐτό. Ὑπάρχουν καί στήν ἐποχὴ μας. Ἴσως με ἄλλη μορφή καί πρόσωπο. Τὸ ἴδιο, ὅμως, ἀνθρωποκτόνο ἔργο ἐπιτελοῦν.

Ἡ φιλοξοδία ὠδήγησε τὸν Ἡρώδη στήν σφαγὴ τῶν νηπίων. Φοβήθηκε μήπως χάσει τὴν δόξα του. Τὰ ἴδια ἐλατήρια, δυστυχῶς, ὀδηγοῦν κατὰ καιροὺς καί μερικοὺς ἡγέτες λαῶν στήν ἐγκληματικὴ ἀπόφαση νὰ ρίχνουν τοὺς ἀνθρώπους στό φοβερὸ καμίνι τῶν πολέμων καί τῆς μισαλοδοξίας.

Άκόμη και σήμερα πόνος, έξορία, πενία και κάθε λογής δυστυχία υπάρχει. Έρημώνονται και έρειπώνονται χώρες και πολιτισμοί, όπου άλλοτε άνθιζε ή ζωή και ο πολιτισμός. Καταστρέφονται περιουσίες, οί όποιες είχαν αποκτηθεί με αίμα και κόπους δεκαετιών. Θερίζεται στα μέτωπα τών συράξεων τὸ άνθος τής νιότης τών λαών. Μεταβάλλεται σέ σωρούς συντριμμάτων ὅ,τι ώραίο και έκπληκτικό είχε πραγματοποιήσει ὁ άνθρωπος με τήν έπιστήμη του και τήν ψυχή του.

Πόλεμος ακόμα νοείται και ή «έν καιρῷ ειρήνης» ύπονόμευση και έκμετάλευση τών ανθρώπων με τόν λεγόμενο «οικονομικό πόλεμο».

Οί Ἡρώδεις έμφανίζονται ποικιλοτρόπως. Ὑπάρχουν λαοί σήμερα, πού κυβερνώνται με τήν βία. Οί κυρίαρχοι είναι έλάχιστοι. Οί δυναστευόμενοι έκατομμύρια. Καί σ' αυτά τὰ έκατομμύρια επιβάλλεται αυτό πού θέλουν οί δυνάστες. Ὅποιος δέν συμφωνεί, πεθαίνει. Οί άνθρωποι δέν είναι πρόσωπα, είναι αριθμοί και προσθαιροῦνται ανάλογα με τίς έπιθυμίες και τίς αποφάσεις τών δυναστών. Ὅδηγούνται κατ' αυτόν τόν τρόπο μυριάδες ανθρώπων υπό τών νέων Ἡρώδων στο θάνατο, είτε με ένα-

έρια, είτε με έπίγεια όπλικά συστήματα. Ὅπως τότε, νομίζουν, ὅτι θα κατασφαλίσουν τήν τυραννική δεσποτεία τους με τὸ αίμα και τήν έρήμωση!

Ἡρώδεις ακόμη είναι και εκείνοι, οί όποιοι χρησιμοποιοῦν τὸ όπλο τής κακογλωσσιᾶς με τήν όποια σφαγιάζουν τήν ύπόληψη και τὸ κύρος και τήν τιμή τών ανθρώπων με συκοφαντικές δυσφημήσεις και πικρόχολα σχόλια, δείγμα τής χαιρεκακίας, με αποτέλεσμα καθημερινά νά ύπονομεύεται ή εὐτυχία τών ανθρώπων.

Ἦταν ή έποχή τοῦ έμφυλίου πολέμου. Ὁ Ἐρυθρός Σταυρός είχε κάνει έκκληση νά προσφερθεῖ αίμα διότι κινδύνευαν νά πεθάνουν πολλοί τραυματίες. Μιά μέρα ήλθε στο κέντρο Αίμοδοσίας ένας άνάπηρος. «Σᾶς παρακαλώ, έδώ

προσφέρουν αίμα;» ρώτησε. «Μάλιστα», απάντησε ὁ αρμόδιος ιατρός, «Τί θέλετε, παρακαλώ;» «Ἦρθα νά δώσω κι έγώ αίμα». Ὁ ιατρός έμεινε κατάπληκτος. «Μά έσείς;» είπε «έδώσατε τὸ ένα σας πόδι στο μέτωπο. Ἐχύσατε εκεί τόσο αίμα ! ... Δέν είναι αρκετόν;». «Όταν οί αδελφοί μου κινδυνεύουν νά αποθάνουν, και ήμπορώ νά τους βοηθήσω, νομίζω ὅτι δέν είναι αρκετό τὸ ὅτι έδωσα αίμα παλαιότερα στο χαρά-

κωμα» απάντησε ὁ ἀνάπηρος. «Πρέπει νά δώσω καί τώρα. Σᾶς παρακαλῶ, μή διστάζετε. Εἶμαι ἔτοιμος». Ὁ ἰατρὸς μὲ δακρυσμένα μάτια ἐπῆρε τὴν σύριγγα. Τὸ χέρι του ἔτρεμε ἀπὸ συγκίνηση... Κάποιος θὰ ζοῦσε, ἀσφαλῶς, χάρις σ' ἐκεῖνο τὸ αἷμα.

Ἀγαητοί μου ἀδελφοί, αὐτὸς ὁ ἄγνωστος ἀπλοϊκὸς ἄνθρωπος εἶναι τὸ πρόσωπο πού μᾶς θυμίζει τὴν «ἐν χρόνῳ» γέννηση τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ. Στὴν Ἐκκλησία μας ψάλλουμε πανηγυρικά τὸ «δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία». Ἀλήθεια, πού φαίνεται ἢ εἰρήνη; Ἄραγε τὸ μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ἡ Ἐκκλησία μας ψεύδονται; Μήπως χρειάζεται καὶ ἡ ἀνθρώπινη ἀποδοχὴ τῆς εἰρήνης τοῦ Χριστοῦ; Ἐδῶ κρύβεται ἡ ἀλήθεια. Καὶ ἐνῶ ἡ εἰρήνη προσφέρεται στοὺς καταξιωμένους «ἐν Χριστῷ» ἀνθρώπους, στοὺς πονηρὰ φρονοῦντες, ὡς ὁ Ἡρώδης, μεταλλάσσεται σὲ μανία κατὰ τῆς ἀνθρωπότητας γενικότερα καὶ εἰδικότερα κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ τους, ἀφοῦ βιώνουν τὴν κόλαση τοῦ μίσους καὶ ζοῦν σὺν πέλαιος τῆς ἀναισθησίας προσπαθώντας νά γεμίσουν τὴν ἀπληστίαν τους μὲ τὰ ξυλοκέρατα τῆς συκοφαντίας καὶ τῆς σκληρότητας. Ὅμως, ὑπάρχει ἐλπίδα καὶ χαρὰ πού προσφέρεται ἀπὸ τὸν Χριστό. Ὁ «ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης», ὁ Χριστός, εἶναι ἡ ἐγγύηση τῆς σωτηρίας, ὁ Ἴδιος ἀναπαύει, ἐλεεῖ καὶ εἰρηνεύει.

Δυστυχῶς, στίς μέρες μας τραγικὴ διαπίστωση εἶναι τὸ γεγονός ὅτι ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος «διάλεξε ἀνάμεσα σὺν «εἶναι» τὸ «ἔχειν». Ὁ ὑπερκατα-

ναλωτισμὸς, ἡ μαζοποίηση, ἡ ἀλλοτρίωση τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, ἡ κοινωνικὴ ἀνισότητα, οἱ πόλεμοι καὶ πλεῖστα ἄλλα κοινωνικά προβλήματα δὲν εἶναι τίποτ' ἄλλο παρά συνέπειες τῆς ἔλλειψης ἀληθινοῦ νοήματος ζωῆς.

Μόνον ὁ ἄνθρωπος πού βιώνει τὴν πρὸς τὸ Θεὸ ἀγάπη νοηματοδοτεῖ τὴν ζωὴ του καὶ μπορεῖ νά ἀναγνωρίζει τὸν κάθε ἄνθρωπο ὡς ζωντανὴ εἰκόνα τοῦ Θεοῦ. Γίνεται ἀληθινὸ πρόσωπο καὶ προετοιμάζεται νά ὑποδεχθεῖ τὸν «ἥλιον τῆς Δικαιοσύνης», ὁ ὁποῖος θὰ τὸν φωτίζει, θὰ τὸν ἀγιαζει, θὰ τὸν εἰρηνεύει, θὰ τὸν ἀναπαύει, θὰ τὸν σκεπάζει μὲ τὴ χάρι Του, θὰ τοῦ προσφέρει ἐλπίδα ζωῆς καὶ δημιουργίας. Καὶ γεννᾶται τὸ ἐρώτημα: Ἐμεῖς τί κάνουμε σήμερα; Πῶς βιώνουμε τὴν ἑορτὴ τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ; Ἐκαστος ἅς ἀναλογισθεῖ τὸν Χριστό καὶ τί προσέφερε σὺν τὸν κόσμον καὶ ἅς ἀποφασίσει τί θὰ πράξει στὴν προσωπικὴ του ἱστορία.

Εὐχομαι ὀλόψυχα καὶ πατρικά εὐλογημένα Χριστούγεννα ἢ δὲ χάρις καὶ τὸ ἄπειρο ἔλεος τοῦ Θεοῦ νά σηματοδοτήσῃ τὸ νέον ἔτος καὶ νά χαρίσῃ σὲ ὄλους ἐλπίδα καὶ δύναμη, εὐημερία καὶ διέξοδα, ἀγάπη καὶ ἔκφραση ἀλληλεγγύης ἀλήθειας καὶ εἰλικρίνειας, πού ὁ λαὸς μας τὰ ἔχει ἐκ παραδόσεως προτερήματα καὶ ἀρετές.

Εἰς ἔτη πολλὰ καὶ εὐλογημένα.

Χριστούγεννα 2015
Με πατρικὲς ἐόρτιες εὐχές

Ὁ κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου
Δαμασκηνός.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΥΔΩΝΙΑΣ & ΑΠΟΚΟΡΩΝΟΥ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΣΥΣΣΙΤΙΟΝ
ΤΗΛ. 28210 27807, 28210 27823

Βοήθησε κι εσύ στό καθημερινό συσσίτιο πού προσφέρει η Μητρόπολή μας

1. Μπορείς νά αναλάβεις ένα γεύμα « υπέρ υγείας ή υπέρ αναπαύσεως » προσφιλών σου προσώπων, φέρνοντας τά υλικά πού χρειάζονται για τό συσσίτιο μιᾶς μέρας.
2. Μπορείς νά προσφέρεις τά χρήματα πού κοστίζει ένα γεύμα, παίρνοντας ἀπόδειξη καί ἐμεῖς θά ἀναλάβουμε ἀπό ἀποθήκες τροφίμων, ὅ,τι χρειάζεται για τό γεύμα.

INKA
SUPER MARKETS

Κεντρικός Χορηγός Συσσιτίου

 cyta

Δίπλα σε ὅσους
ἔχουν ἀνάγκη.

Ἀντιμνήσια καὶ Εἰλητὰ Τῆς Κρήτης

Χανιά ΒΕ΄

Κεφάλαιον Γ΄

Παραδοσιακά εἰλητὰ καὶ ἀντιμνήσια

Διπλωματική ἐργασία
τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας
κ.κ. Δαμασκηνοῦ
ΙΔ΄ μέρος

3.2.16. Εἰλητό΄Ι. Μονῆς Κυρίας Γωνιάς Κολυμπάρι Ν. Χανίων. (Εἰκ. 19).

Εἰλητό κτῆμα τῆς Πατριαρχικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς Μονῆς Κυρίας τῶν Ἀγγέλων Γωνιάς στό Κολυμπάρι Κισσάμου Νομοῦ Χανίων τοῦ ΙΘ΄ αἰῶνος (1894), καθιερωθέν παρά τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Κισσάμου καὶ Σελίνου Δωροθέου Κλωνάρη (1892-1903), διαστάσεων 0,66 ἐπί 0,68.

Ζωγραφιστό ἀναγεννησιακῆς τέχνης ἐπί λινοῦ ὑφάσματος περιέχει τόν Ἐπιτάφιο Θρήνο, τόν Τίμιο Σταυρό ἐπί τοῦ ὁποίου στηρίζονται ἡ λόγχη καὶ ὁ σπόγγος ἐπί καλάμου καὶ τούς τέσσερις Εὐαγγελιστές στή σειρά Ἰωάννης, Ματθαῖος, Μάρκος καὶ Λουκάς. Χαρακτηριστικά τοῦ ἀμφίου εἶναι: Ὁ παραστατικότατος τρόπος ἐξιστορήσεως τοῦ Ἐπιταφίου Θρήνου τῆ στιγμῆ τῆς Ἀποκαθλώσεως καὶ ἐναποθέσεως τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ στή σινδόνη, μέ ἔντονα δραματικά στοιχεῖα πού ἀπορρέουν ἀπό τήν κινητική στάση τῶν προσώπων πού διακονοῦν στή ζωηφόρο Ταφή. Οἱ Εὐαγγελιστές μέ τό ἀνθρωπόμορφο καὶ οἱ γραπτές πληροφορίες ἐκτενέστερα διατυπωμένες ἀπό ἄλλα παραδοσιακά ἄμφια, ὁ ἀμφορέας, ἡ τανάλια, ἡ σφύρα, ἀντικείμενα τῆς Ἀποκαθλώσεως καὶ τῆς ζωηφόρου Ταφῆς.

Ἡ καλλιγραφική διατύπωση τῶν πληροφοριῶν ἀναφέρει στό ἀνατολικό μέρος τῆς ὀθόνης σέ μικρογράμματη νεοελληνική σημειογραφία: «**Θυσιαστήριον θεῖον καὶ Ἱερὸν Του τελεῖσθαι Δι' αὐτῶ (sic) θείας Ἰε(-)ρουργίας**», στό δυτικό: «**Καθιερωθέν καὶ ἁγιασθέν ὑπό τῆς χάριτος τοῦ παναγίου πνεύματος (sic) παρά τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Κυσσάμου (sic) καὶ Σελίνου Κ.Κ Δωροθέου ἐν ἔτει 1894**».

Στό μέσον κυριαρχεί ἡ εἰκόνα μέ τίς λέξεις: «Ὁ Ἐπιτάφιος θρήνος», ὀνομάζει, ἐπίσης, γραπτῶς καί τούς Εὐαγγελιστές. Ἀκόμα ἀναφέρει μέ πολύ μικρά γράμματα «Ἐγκενιασμένον (sic) ὑπό Πχ: Πχ: Ἐπισκόπου....86». Ἡ σύντμηση αὐτή προφανῶς εἶναι προσθήκη, διότι δέν δικαιολογεῖται δεῦτερο ἐγκαίνιον, ἡ δέ γραφή διαφέρει πολύ ἀπό αὐτή πού δεσπόζει στό ἄμφιο.

Ὁ ἀδελφός μου, ὁ Παραδείσός μου!

Τοῦ Πανοσιολογιώτατου Πρωτοσυγγέλλου
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου
Ἀρχιμανδρίτη Δαμασκηνοῦ Λιονάκη

Ὁ ἄνθρωπος δέν πλάστηκε μόνος!

Ἀκόμα καί στόν Παράδεισο δέν ἦταν καλό νά εἶναι μόνος... Πολύ περισσότερο στήν ἐξορία του... Ὁ πλέον ἀδύναμος, σέ σχέση μέ τούς ἄλλους ἔμβιους ὀργανισμούς, θά εἶχε ἐκλείψει πρό πολλοῦ... Οὔτε ἡ λογική σκέψη καί ὁ ἔναρθρος λόγος θά μπορούσε νά τόν σώσει, μόνο του, χωρίς τόν ἄλλο, τό συνάνθρωπό του....

Μόνος του ὁ ἄνθρωπος δέν θά μπορούσε, οὔτε μπορεῖ, νά ἐπιβιώσει! Ἐχει ἀνάγκη τόν ἄλλο, ὄχι μόνο γιά νά ζήσει βιολογικά ἀλλά καί γιά νά αυτοπροσδιοριστεῖ ἠθικά, ὡς αὐτόνομη προσωπικότητα.

Καί τοῦτο δέν μπορεῖ νά γίνει, παρά μόνο μέσα σέ μιά κοινωνία προσώπων, στήν ὁποία διαμορφώνεται τό ἐγώ σέ σχέση, σύγκριση καί ἀντίθεση μέ τό ἐσύ!

Καί τά πρόσωπα καί οἱ λαοί ἀποκτοῦν συναίσθηση τῆς ἐτερότητάς τους καί τῆς ἰδιομορφίας τους, πάντα σέ ἀντιδιαστολή μέ τόν ἄλλο.

Ἐγώ καί ὁ ἄλλος, ἐμεῖς καί οἱ ἄλλοι: μιά σχέση ἀμφίδρομη καί ταυτόχρονα ἐπικίνδυνη!

Διαχρονικά ἐπικίνδυνη!

Γιατί τά ὄρια ἀνάμεσα στή διαφορετικότητα καί τήν ἀντιπαλότητα συχνά εἶναι τόσο συγκεχυμένα καί δυσδιάκρι-

τα, ὥστε τό ἐσύ, ὁ ἄλλος, δέν γίνεται τό μέτρο τῆς προσωπικῆς ἢ συλλογικῆς μας αὐτογνωσίας, ἀλλά τό ἄλλοθι τοῦ μίσους καί τῆς ἀδιαλλαγίας, καθῶς δέν ἀντιμετωπίζουμε τή διαφορετικότητα ὡς ἐργαλεῖο γιά τήν προσωπική καί κοινωνική βελτίωση καί τελειοποίηση, ἀλλά ὡς ἀφορμή γιά διαχωρισμό καί διάκριση!

Διαχωρισμό ἀνάμεσα στούς καλοῦς καί τούς κακοῦς, ἀνάμεσα στούς σωσμένους καί τούς ἀμαρτωλοῦς, ἀνάμεσα στούς πολιτισμένους καί τούς ἀπολίτιστους, στούς ἀναπτυγμένους καί τούς ὑπανάπτυκτους, στούς ἠθικούς καί τούς ἀνήθικους, στούς δικούς μας καί τούς ξένους ...

Ἀμέτρητοι οἱ μαῦροι κρίκοι τῆς ἀλυσίδας, πού φυλακίζει τή σκέψη μας, ἐξαφανίζει τήν ἀγάπη μας καί ἐκτρέφει τόν ἐγωισμό μας!

Γιατί, πάντα ἀπό τή μεριά τοῦ καλοῦ, τοῦ ἠθικοῦ, τοῦ ἀγνοῦ, τοῦ πιστοῦ, τοῦ σωστοῦ εἴμαστε ἐμεῖς... Ἀπέναντί μας οἱ ἄλλοι, οἱ κακοί!

Καί ἄν δέν εἶναι, πρέπει νά γίνουν, πρέπει νά τούς ἐφεύρουμε, γιά νά ἐπιβεβαιώσουμε τή δική μας ἀνωτερότητα!

Ἄν δέν ὑπῆρχε μέρα, δέν θά ὑπῆρχε νύχτα, ἄν δέν ὑπῆρχαν κακοί, δέν θά ὑπῆρχαν καλοί!

Καί γιά νά ἀποδείξουμε -σέ ποιόν,

ἄραγε;- τή δική μας ἀνωτερότητα ἀναλωνόμαστε σέ ἕνα ἀμείλικτο κυνήγι μαγισσῶν, κονταροχτυπιόμαστε, σάν ἄλλοι Δόν Κιχῶτες, μέ ἀνεμόμυλους καί δοξάζουμε τό Θεό, πού δέν εἴμαστε σάν τόν Τελώνη..

Καμία σκέψη ὅτι ὅλοι εἴμαστε ἄνθρωποι, πού ὁ καθένας κουβαλάει τό δικό του δράμα, τό δικό του πόνο, τή δική του ἀγωνία, τό δικό του ἀγῶνα γιά τήν προσωπική του ὀλοκλήρωση...

Ἡ ἀνθρώπινη κοινωνία, ὅμως, δέν εἶναι κοινωνία ἀντιπαλότητας καί ἀλληλοεξόντωσης, ἠθικῆς καί, συχνά, βιολογικῆς, ἀλλά μιά ἀγαπητική προσώπων, κατά τό πρότυπο τῆς κοινωνίας τῶν Τριῶν Προσώπων τῆς Ἁγίας Τριάδος, μιά μορφή κοινωνίας, πού διδάσκει καί προτείνει ἡ κατ' ἐξοχήν κοινωνία, ἡ Ἐκκλησία, ἐντός τῆς Ὅποιας ἡ ροπή πρὸς τό κακό τιθασσεύεται καί ὁ ἐγκωμισμός ἐξαφανίζεται.

Μέσα στήν Ἐκκλησία ὁ ἄλλος εἶναι ὁ ἀδελφός μου, ὁ Παράδεισός μου! Ἐξω ἀπό τήν Ἐκκλησία, ὁ ἄλλος εἶναι ὁ ἀντίπαλός μου, ἡ Κόλασή μου!

Μέσα στήν Ἐκκλησία, ὁ καθένας μας ἔχει μέσα στήν καρδιά του ὅλους τούς ἄλλους. Νιώθει ἕνα μέ ὅλους. Νιώθει

ὅτι ὁ ἄλλος δέν εἶναι κάτι διαφορετικό, ἀλλά ὁ ἴδιος ὁ ἑαυτός του, καί τόν ἀγαπᾷ σάν τόν ἑαυτό του, καί ἀκόμη περισσότερο, διότι βλέπει μέσα του τόν Χριστό, τόν Ὅποιο ἀγαπᾷ πάνω ἀπό τόν ἑαυτό του. Ἡ χαρά τους χαρά του, ἡ θλίψη τους θλίψη του, ἡ πτώση τους πτώση του, τό πανηγύρι τους καί δικό του πανηγύρι.

Ἀκόμη καί ἂν ὁ ἄλλος ὀλοφάνερα ἀμαρτάνει ἐμεῖς ὀφείλουμε νά τόν ἀγαποῦμε ὅπως καί πρὶν τήν πτώση του τόν ἀγαπούσαμε, κι ἀκόμη περισσότερο. Διότι τώρα εἶναι πληγωμένος ἀπό τόν κοινό ἐχθρό, δέχθηκε τήν προσβολή τοῦ πονηροῦ πνεύματος, εἶναι πονεμένος, τσακισμένος. Αὐτό πού ἔπαθε σήμερα αὐτός μπορεῖ νά τό πάθουμε αὔριο ἐμεῖς. «Σήμερα αὐτός, αὔριο ἐγώ» ἔλεγε ἕνας μοναχός ὅταν ἔβλεπε τό σφάλμα κάποιου ἄλλου.

Ὁ Χριστιανός, ὅπως ἔλεγε ὁ Ἅγιος Παῖσιος εἶναι «ἕνα ἐργοστάσιο καλῶν λογισμῶν». Ὅ,τι ὑλικό ἔρχεται μέσα του, μέσω τῶν αἰσθήσεων, αὐτό τό ἐργοστάσιο τό μετατρέπει σέ καλό, σέ χρυσάφι, σέ «ἅγια δυσκοπότητα», καί ὄχι σέ «σφαῖρες» πού θά χτυπήσουν τούς ἄλλους...

**ΟΤΙ ΜΠΟΡΩ
ΠΡΟΣΦΕΡΩ**

**ΣΤΑ ΣΥΣΣΙΤΙΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ
ΣΕ ΚΑΘΕ ΑΝΑΓΚΕΜΕΝΟ ΑΔΕΡΦΟ ΜΑΣ**

ΑΡΙΘΜΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ:

ΓΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

495/296057-57

IBAN:GR4001104950000049529605757

ΓΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΧΑΛΙΔΩΝ

176495001

IBAN:GR8506900010000000176495001

ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ:

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ Ι.Μ.Κ.Α.

ΑΙΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ ΥΠΟ ΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

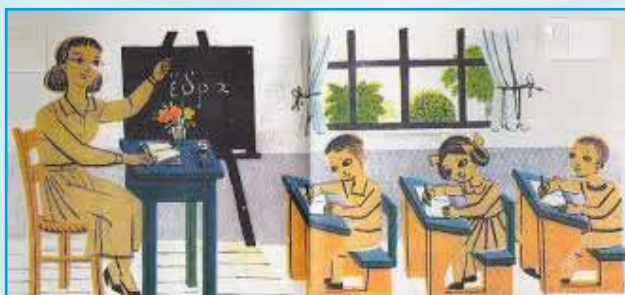
τῆς κ. Ἑλένης Βασάλου, Θεολόγου

Ἐκτακτο ἀφιέρωμα, λόγω ἐπικαιρότητας, στό ἀναθεωρημένο Πρόγραμμα Σπουδῶν 2014 γιά μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν.

Ἀπό τό 2008 τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν (ΜτΘ) συχνά πυκνά βρίσκεται στό φῶς τῆς δημοσιότητας. Τή μία, οἱ ἐγκύκλιοι τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας πού ἀναίτια ξεσήκωσαν τούς ὀρθόδοξους μαθητές, νά ζητοῦν ἀπαλλαγή ἀπό τό μάθημα, προκαλώντας μεγάλη ἀναστάτωση στά σχολεῖα τῆς Ἑλλάδος· τήν ἄλλη, τό νέο Πρόγραμμα Σπουδῶν τοῦ 2011, τό ὁποῖο καταργοῦσε τό ἰσχύον Ἀναλυτικό Πρόγραμμα τοῦ 2003 καί μετέτρεπε τόν προσανατολισμό τοῦ ΜτΘ ἀπό ὀρθόδοξο σέ πολυθρησκευτικό.

Στό διάστημα αὐτό θεολόγοι προσέφυγαν στό Διοικητικό Ἐφετεῖο Χανίων, τό ὁποῖο ἐξέδωσε δύο δικαστικές ἀποφάσεις, τήν 115/2012 καί τήν 1/2015, μέ τίς ὁποῖες λύθηκε ἀμετάκλητα τό πρόβλημα τῶν ἀπαλλαγῶν, ἡ δέ Πολιτεία ἐξέδωσε νέα ἐγκύκλιο, σύμφωνη πρός τίς ἀνωτέρω ἀποφάσεις.

Στίς μέρες μας ὑπουργοί Παιδείας, μέ τήν ἀνάληψη τῶν καθηκόντων τους, ὡς νά εἶναι τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν ἡ αἰτία τῆς κακοδαιμονίας στόν Τόπο, ἀναγγέλλουν τή μετατροπή του σέ θρησκευσιολογία. Ὡς ἀπάντηση στίς προθέσεις τοῦ Ὑπουργείου προτείνεται τό Πρόγραμμα Σπουδῶν (ΠΣ), ἀναθεωρημένο τό 2014. Ἐπειδή συμβαίνει νά εἶναι σοβαρά τά προβλήματα πού παρουσιάζει τό ἐν λόγω ΠΣ, ἀκολουθεῖ τό παρακάτω ἀφιέρωμα.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΑΘΕΩΡΗΜΕΝΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ 2014¹

Τό αναθεωρημένο Πρόγραμμα Σπουδών (ΠΣ) τοῦ 2014, ὅπως καί τό Π.Σ τοῦ 2011 (Υπουργική Ἀπόφαση 113714/Γ2 3-10-2011, ΦΕΚ β 2335/2011), ἀφορά, ὡς γνωστόν, μαθητές ἀπό τήν Γ' δημοτικοῦ ἕως τήν Γ' γυμνασίου. Συνεξετάζει, ταυτόχρονα καί μέ αὐθαίρετο συνδυασμό στοιχείων, τόν Χριστιανισμό, τόν Ἰουδαϊσμό, τό Ἰσλάμ, τόν Ἰνδουισμό, τό Βουδισμό, τόν Ταοϊσμό –στή δέ Α' γυμνασίου προστίθεται καί ὁ Κομφουκιανισμός (ΠΣ. σ. 113)– ὡς ἓνα σύνολο πού τοῦ ἀποδίδει διάφορα ὀνόματα: «θρησκεία» (ΠΣ σ. 19, 25), «ὁ κόσμος τῆς θρησκείας» (ΠΣ σ. 23), «θρησκευτικές παραδόσεις» (ΠΣ σ. 23), «θρησκευτικό φαινόμενο στήν πολυμορφία του» (ΠΣ σ. 25), «οἱ θρησκείες τοῦ κόσμου» (ΟΔ. ΕΚΠ σ. 97-99).

Ἡ τεχνητή-ἐπιφανειακή σύγκλιση τοῦ Χριστιανισμοῦ μέ τίς θρησκείες, μέ βάση τά τυπικά, ἑτερόκλητα χαρακτηριστικά τους καί τίς ἀπορρέουσες ἀπό αὐτά ἀξίες ὀδηγεῖ σέ ἐσφαλμένα ἐπιστημονικά συμπεράσματα –πῶς πρόκειται γιά κοινούς τόπους– καί στό συγκρητισμό, εἶναι δέ ἀσύμβατη, λόγω οὐσιωδῶν διαφορῶν τῶν θρησκευμάτων, μέ τόν Χριστιανισμό. Πρόκειται γιά ἓνα πολυθρησκευτικό συγκρητιστικό μόρφωμα, τό ὁποῖο συνέγραψαν χάριν τοῦ πλουραλισμοῦ, μολο-

νότι ἡ ὀρθόδοξη διδασκαλία τοῦ ΜτΘ δέν ἀντιτίθεται στίς ἀπαιτήσεις τοῦ πλουραλισμοῦ, τῆς πολυφωνίας καί τῆς πολυπολιτισμικότητας (Ἀπόφαση 115/2012, σ. 24).

Εἶναι εὐνόητο ὅτι **ἡ διδασκαλία τῆς πολυθρησκείας ταυτίζεται μέ τήν κατάργηση τοῦ ὀρθόδοξου μαθήματος, τοῦ ὁποῖου ἡ διδασκαλία εἶναι ὑποχρεωτική γιά τήν πολιτεία, καθώς καί ἡ κατάρτιση τῶν προγραμμάτων διδασκαλίας μέ ὕλη σύμφωνη μέ τό δόγμα τῆς χριστιανικῆς πίστες** (Ἀπόφαση 115/2012, σ. 16). Τό γεγονός αὐτό οἱ συντάκτες τοῦ ΠΣ θεωροῦν μονοφωνία (ΠΣ σ. 13, ΟΔ.ΕΚΠ. 36), ὅποτε τήν καταργοῦν (ΠΣ σ. 12). **Τό ΜτΘ παύει νά εἶναι χριστοκεντρικό καί γίνεται ἀνθρωποκεντρικό** (ΠΣ σ. 19, ΟΔ.ΕΚΠ. σ. 47) – πολυθρησκευτικό - συγκρητιστικό. Δικαιολογοῦν δέ αὐτή τήν ἀλλαγὴ λόγω «διεθνῶν ἐξελίξεων» (ΠΣ σ. 11, ΟΔ.ΕΚΠ. σ. 36). Ἔτσι τό ΜτΘ χάνει τόν δικό του λόγο ὑπαρξης καί ὑποτάσσεται στίς ἐκάστοτε ἐπικρατοῦσες ἰδεολογίες, συνθήκες καί ἐξελίξεις, ἐνῶ τό παράδοξο εἶναι ὅτι δέχονται πόσο σημαντικό εἶναι γιά τήν πολιτισμική ταυτότητα ἑνός λαοῦ (ΠΣ σ. 13).

Τό Π.Σ. 2014 συντάχθηκε αὐθαίρετα, χωρίς νά ζητηθεῖ ἡ συμμετοχή τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας, οὔτε τῶν τεσσάρων Τμημάτων τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν Ἀθηνῶν καί Θεσσαλονίκης, οὔτε ἡ συμμετοχή τῶν εἰδικῶν Παιδαγωγῶν τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν, οὔτε

1. Συντμήσεις: ΠΣ= Πρόγραμμα Σπουδῶν 2014

ΟΔ.ΕΚΠ.= Ὀδηγός Ἐκπαιδευτικοῦ 2014

ΜτΘ = Μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν

Θ.Ε. = Θεματική Ἐνότητα

της Πανελληνίας Ένωσης Θεολόγων (ΠΕΘ). Σημειωτέον ότι η Όρθόδοξη Έκκλησία, με βάση τό νόμο, έχει λόγο νά ἐλέγχει τό περιεχόμενο της διδασκαλίας τοῦ ΜτΘ, πού ἀφορᾶ τοὺς ὀρθόδοξους μαθητές, ἄν συμφωνεῖ μέ τίς ἀρχές της.

Ίσχυρίζονται, παραπλανητικά, πώς τό μεγαλύτερο μέρος τῶν προσφερόμενων πληροφοριῶν, ἀφορᾶ τόν Χριστιανισμό, ἐνῶ **τό πρόβλημα δέν ἔγκειται στόν ἀριθμό τῶν πληροφοριῶν, ἀλλά στήν ὁμογενοποιημένη – ταυτόχρονη μείξη ἐτερόκλητων χαρακτηριστικῶν.** Ίσχυρίζονται, ἐπίσης, πώς ὑπάρχουν «τρῆς κύκλοι» στό ΠΣ πού ὁ ἕνας ἀναφέρεται στήν παράδοση της Όρθόδοξης χριστιανικῆς Έκκλησίας, ὁ δεῦτερος στή γνωριμία μέ τίς μεγάλες χριστιανικές παραδόσεις καί τέλος, ὁ τρίτος στά μεγάλα θρησκευματα. (ΠΣ. σ. 17). Στήν πραγματικότητα, ὅμως, δέν ὑπάρχουν ξέχωρα αὐτά τά τρία σύνολα πληροφοριῶν. Αὐτή τή θέση δέχεται τό ΠΣ στόν Ὁδηγό Έκπαιδευτικοῦ ἀντιφάσκοντας, ἔτσι, μέ τόν ἑαυτό του (ΟΔ.ΕΚΠ. σ. 86-87). Στίς περισσότερες Θ.Ε. συνυπάρχουν ἐτερόκλητες πληροφορίες τουλάχιστον ἀπό τοὺς δύο λεγόμενους κύκλους.

Ίσχυρίζονται ὅτι μέ τό ΠΣ δέν ἐπιδιώκουν τήν «τυπική θρησκευοιογική ἐνημέρωση», οὔτε τόν «σχετικισμό ἢ ἀκόμη χειρότερα τόν συγκρητισμό» (ΠΣ σ. 13), ἐνῶ γιά τήν ἀποφυγή τους δέν λαμβάνουν στοιχειώδη «μέτρα ἀσφάλειας» ὡς πρὸς τή σύγχυση καί τόν συγκρητισμό, ἀλλά καί οὔτε μποροῦν νά λάβουν, ἐξαιτίας τῆς πολυθρησκευοιογικής δομῆς του. Σέ ἡλικία πού τά

παιδιά δέν ἔχουν ἀκόμη ἀναπτύξει τίς ἀπαιτούμενες πνευματικές ἱκανότητες γιά νά ἐπεξεργαστοῦν τά σχετικά ζητήματα, ὅποτε ἀναγκαστικά μένουν σέ μία ἐπιφανειακή ἀντίληψη, διδάσκονται στοιχεῖα ἀπό ἕξι θρησκευοιογικές πηγές, σέ «πρῶτο πλάνο», καί μάλιστα, χωρίς διάκριση τῆς ἀλήθειας· ἡ αὐτοαποκάλυψη τοῦ Θεοῦ καί οἱ περί Θεοῦ ἀνθρώπινες ἐπινοήσεις καί δοξασίες παρουσιάζονται ἰσότιμα, ὡς «ποικιλία θρησκευοιογικῶν προσανατολισμῶν» (ΟΔ.ΕΚΠ. σ. 86).

Μέ τό ἰσχῶν Ἀναλυτικό Πρόγραμμα (ΦΕΚ 406/5-5-1998 Ὑπουργική ἀπόφαση Γ2/2289/26-3-1998) ὅπως σέ ὅλα τά παλαιότερα Ἀναλυτικά Προγράμματα, οἱ θρησκευοιογικές διδάσκονται στή Β΄ λυκείου, σέ χωριστές ἀπό τόν Χριστιανισμό ἐνότητες. Ἐπειδή τό πρόβλημα τοῦ συμφυρμού τῶν θρησκευοιογικῶν δεδομένων εἶναι ὀρατό, οἱ συντάκτες τῶν ΑΠΣ προσπαθοῦν νά θωρακίσουν τοὺς μαθητές ἔναντι τοῦ συγκρητισμοῦ, καί ταυτοχρόνως νά εἶναι ἀρκετά ὄριμοι νά ἐπεξεργαστοῦν καί νά κρίνουν τά θρησκευοιογικά δεδομένα. Νά ὑπογραμμιστεῖ ὅτι ἡ ἀναθεωρημένη ἔκδοση τοῦ 2014 γιά τό δημοτικό καί τό γυμνάσιο δέν ἔχει ὑποβληθεῖ πρὸς ἔγκριση, οὔτε ἔχει δημοσιευθεῖ

στό «ψηφιακό σχολείο» - ιστότοπο του Υπουργείου Παιδείας, ούτε έχει εφαρμοστεί πιλοτικώς, και παρά ταῦτα οἱ συντάκτες του ζητοῦν νά εφαρμοστεί.

Τό ΠΣ, προκειμένου νά καθιερωθεῖ ἡ εφαρμογή του, χρησιμοποιεῖ δύο ὄπλα α) τήν παραπλάνηση καί β) τίς σύγχρονες μορφές διδασκαλίας.

Ἀναφορικά μέ τήν παραπλάνηση, οἱ συντάκτες, ἐνῶ διαβεβαιώνουν τή «θεμελίωση τῆς ὀρθόδοξης χριστιανικῆς μαρτυρίας στή σχολική ἐκπαίδευση σέ ἕνα ὑψηλότερο πνευματικό καί θεολογικό ἐπίπεδο» (ΠΣ σ. 17), περίτεχνα τήν ἀλλοιώνουν, δηλ. οὐσιαστικά τήν καταργοῦν καί ἐμφανίζουν, τελικά, «τή διδασκαλία τῶν θρησκείων τοῦ κόσμου ὡς σύγχρονη ἀνάγκη καί ἀπαιτήση ἀπό τό ΜτΘ». Ὅπως ἐξηγοῦν, «μέ τό νέο ΠΣ ἐπιχειρεῖται γιά πρώτη φορά ἡ μεθοδικότερη διδασκαλία τῶν θρησκείων στήν ὑποχρεωτική ἐκπαίδευση» (ΟΔ.ΕΚΠ. σ. 86-87).

Ἀναφορικά μέ τό δεύτερο ὄπλο, οἱ σύγχρονες μέθοδοι διδασκαλίας εἶναι δυνατόν νά εφαρμοστοῦν στό ἰσχύον ΜτΘ, χωρίς αὐτό νά ἀπολέσει τήν ὀρθόδοξη ταυτότητά του. Ἀξίζει νά ἐπισημανθεῖ, ὅτι ἄν πράγματι, ὁ σκοπός τοῦ ΠΣ ἦταν ἡ ἀναβάθμιση τοῦ ΜτΘ, νά διδάσκεται μέ σύγχρονο τρόπο, δέν θά ἀλλοίωινε τό ὀρθόδοξο περιεχόμενό του. Λαμβάνοντας δέ ὑπ' ὄψιν τίς τόσες ἀλλοιώσεις τῶν βασικῶν θεμάτων τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀπό τό ΠΣ, οἱ σύγχρονες μέθοδοι, μολονότι σ' ἕνα βαθμό εἶναι χρήσιμες, εἶναι προφανές ὅτι προβάλλονται γιά τή συγκάλυψη αὐτῶν τῶν ἀλλοιώσεων, ὥστε τό ΠΣ ν'

ἀποσπάσει τήν εὐλογία τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας, χωρίς νά γίνουν αἰσθητές οἱ πρωτοφανεῖς συγκρητιστικές πολυθρησκειακές ἀλχημείες του, καί ἔτσι ν' ἀκυρωθεῖ ἡ ἀναμενόμενη ἀντίδραση ἐκ μέρους τῶν θεολόγων καί τῶν ὀρθόδοξων γονέων.

Οἱ ἐν λόγω συντάκτες δικαιολογοῦν τήν ὑπαρξη τοῦ ΠΣ στή στήριξη «τοῦ δικαιώματος ὄλων τῶν παιδιῶν γιά θρησκευτική ἐκπαίδευση» (ΠΣ σ. 11), ἐνῶ ἤδη ἡ ἑλληνική Πολιτεία παρέχει σέ ὅλα ἀνεξαιρέτως τά παιδιά τή δυνατότητα νά μορφωθοῦν καί νά παρακολουθήσουν ὅλα τά μαθήματα πού προβλέπονται στίς βαθμίδες τῆς ἐκπαίδευσης, μεταξύ αὐτῶν καί τά Θρησκευτικά, στά ὁποῖα δέν γίνεται προσηλυτισμός σέ καμία θρησκεία.

Δέχονται πώς στά διδακτικά βιβλία, πού διδάσκονται μέ τό ἰσχύον ΑΠΣ (ΦΕΚ τ.Β' ἄρ. 303/13-03-03), «ἡ θρησκευτική ὕλη προσεγγίζεται μέ πνεῦμα διαλόγου, ἐλευθερίας καί καταλλαγῆς, χωρίς ὁμολογιακή ἐμμονή, κατηχητισμό, φανατισμό ἢ μισαλλοδοξία. Μέ ἄλλα λόγια, ἡ προσπάθεια τοῦ 2003 ἀναδεικνύει ἕνα ΜτΘ πού βοηθᾷ στήν κατανόηση τῆς Παράδοσης καί ἐκφράζει τόν θρησκευτικό πολιτισμό μας καί τόν διάλογο μέ τόν θρησκευτικά «ἄλλον» καί «διαφορετικό», ἐνῶ αὐθαίρετα, καταργοῦν τό ἰσχύον Ἀναλυτικό Πρόγραμμα τοῦ 2003, τό ὁποῖο οἱ ἴδιοι συνέταξαν καί ἀναγνωρίζουν τή λειτουργικότητά του (ΠΣ σ.10-11).

Συνέχεια στό ἐπόμενο τεῦχος:

Πῶς παρουσιάζεται ὁ Θεός, τό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ κ.ἄ. στό ΠΣ 2014

«Χριστούγεννα»!

Μήνυμα Ἀληθείας! Μήνυμα Πραγματικότητας!

τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου Νεότητος, **Διακόνου Δημητρίου Δερμιτζάκη.**

Ἀγαπητοὶ νέοι καὶ νέες!

Ὁ Τριαδικὸς Θεὸς μας εἶναι Ἄναρχος καὶ Ἀτελεύτητος. Ὡς Ἄναρχος καὶ Ἀτελεύτητος εἶναι αἰώνιος καὶ ὄχι ἐφήμερος. Ὡς αἰώνιος καὶ μὴ ἐφήμερος εἶναι Πραγματικὸς καὶ Ἀληθινός, δηλαδή αὐτὸς πού ὑπάρχει πράγματι καὶ δέν εἶναι πλασματικὸς οὔτε φανταστικὸς, δηλαδή δημιούργημα κάποιας κτιστῆς ἀλληλουχίας.

Ἡ Πραγματικότητα λοιπὸν εἶναι ἓνα ἰδίωμα πού ἀνήκει στὸν Θεὸ μας, τόσο ὥστε νά ταυτίζεται μέ τό πρόσωπό Του. Ἔτσι, παρατηροῦμε στήν μέν Παλαιά Διαθήκη νά ὀνομάζει τόν ἑαυτό ὡς «ὁ Ὄν» (ἔξδς γ, 14) αὐτὸς δηλαδή πού εἶναι, αὐτὸς πού ὑπάρχει, ἢ ἀλλιῶς ὡς ἡ μόνη πραγματικότητα. Στήν δέ Καινὴ Διαθήκη νά ὀνομάζει ὁ Χριστὸς τόν ἑαυτό Του ὡς τὴν Ἀλήθεια (Ιω. ἴδ,6) καὶ ἡ Ἀλήθεια δέν εἶναι ἄλλο τίποτα ἀπὸ τὴν Πραγματικότητα αὐτὴ δηλαδή πού εἶναι.

Γιά νά μιλήσω γιὰ αὐτὴν τὴν Πραγματικότητα- τὸν Τριαδικὸ Θεὸ μας, θά ἤθελα νά λάβω ἀφορμὴ ἀπὸ τό Ἀναστάσιμο Ἀπολυτίκιό τοῦ πλ. τοῦ τετάρτου ἤχου. «Ἐξ' ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγχνος, ταφήν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν παθῶν, ἢ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι».

«...ἐξ' ὕψους...» ἦλθε ὁ Θεὸς μας, τό δεύτερο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος. Γιά νά γίνῃ αὐτὸ κατανοητό θά ἤθελα νά τό συνδυάσουμε μέ ἓνα στίχο ἀπὸ

το σύμβολο τῆς πίστεως: «...διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν...». Ἀπὸ τοὺς οὐρανούς λοιπὸν σημαίνει τό «ἐξ' ὕψους». Ποιούς Οὐρανούς ὅμως; Αὐτούς πού βλέπουμε; Ὅχι βέβαια, διότι ὅταν φτάσαμε τό φεγγάρι θά ἔπρεπε νά πιάναμε καὶ τὸν Θεό. Τό διευκρινίζει ὅμωςνωρίτερα πάλι τό Σύμβολο τῆς πίστεως. «..τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί...». Οἱ οὐρανοὶ αὐτοὶ εἶναι οἱ πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, οἱ οὐρανοὶ αὐτοὶ εἶναι ὁ ἄκτιστος χῶρος καὶ ἄφθαρτος τόπος τῆς αἰωνιότητος. Χαρακτηριστικὸ εἶναι τό παράδειγμα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ὁ ὁποῖος ἀνήλθε ἔως τρίτου οὐρανοῦ καὶ εἶδε ἄρρητα ρήματα. Τά ὁποῖα δηλαδή δέν ἐκφράζονται ἀλλὰ βιώνονται, (Κορινθ. Β' ἰβ, 2-4). Πρόκειται, λοιπὸν, γιὰ οὐρανούς τελείως διαφορετικούς ἀπὸ αὐτούς πού ξέρουμε. Οὐρανούς πού δέν μποροῦμε οὔτε νά δοῦμε, οὔτε νά πιάσουμε, οὔτε νά κατανοήσουμε. Καὶ γιατί εἶναι ψηλά; Διότι εἶναι τό κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα ἀνώτεροι ἀπὸ τὴν γῆ! Ἡ γῆ εἶναι τό φθαρτό, τό κτιστό, τό πεπερασμένο μέ ἀρχὴ καὶ τέλος, ἐνῶ οἱ Οὐρανοὶ ἀπὸ ὅπου ἦρθε ὁ Χριστὸς πολὺ ψηλά ὄχι μέ τὴν ἔννοια τοῦ ὕψους ἀλλὰ ὡς κάτι τό πολὺ ἀνώτερο καὶ διαφορετικὸ συμπάσης τῆς κτίσης δηλα-

δή τό ἄκτιστο, τό ἄφθαρτο, τό ἄχωρο, τό ἄχρονο καί ἀτελεῦτητο.

Ἦρθε ὁ εὐσπλαγχνος «ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μαρίας τῆς Παρθένου» λαμβάνοντας σάρκα καί ὀστά. Δέν μποροῦσε νά ἔρθει διαφορετικά. Ἐπρεπε αὐτό τό κάτι ἄλλο τό κάτι διαφορετικό τό κάτι ἀνώτερο νά λάβει ἀπό τήν σάρκα μας, δηλαδή τήν ὕλη μας γιά νά ἔρθει, ὥστε νά γίνει μέρος μας, ἀλλιῶς πῶς νά εἰσέλθει; Ἐτσι λαμβάνοντας ἀπό τήν ὕλη μας κατήλθε, διότι αὐτή ἡ ὕλη εἶναι χαμηλά, ὡς ὑποδεέστερη αὐτῆς τῆς ἀνώτερης «ὕλης» ἀπό τήν ὁποία ἦρθε ὁ Χριστός.

Καί ἦρθε γιά κάποιο λόγο. Γιά νά μᾶς ἐλευθερώσει ἀπό τά πάθη μας καί νά γίνει ἡ ζωή μας καί ἡ Ἀνάστασή μας. Ποιά εἶναι αὐτά τά πάθη; Εἶναι γενικά ἡ ἀνθρώπινη ἀδυναμία. Εἶναι ἡ εἰδωλολατρία, τό ψέμα, ὁ φόνος, ἡ μοιχεία, ὁ φθόνος, ἡ ζήλεια. Εἶναι ἡ φθορά, εἶναι ὁ θάνατος. Καί ἐφόσον μᾶς ἐλευθέρωσε ἀπό ὅλα αὐτά ἀποδίδεται σέ αὐτόν ἡ Δόξα, ὄχι διότι πρέπει ἀπό φόβο μήπως μᾶς συντρίψει μέ τήν δύναμη καί ἐξουσία τοῦ ἀλλά ὡς εὐχαριστία καί εὐγνωμοσύνη.

Τά παραπάνω, βεβαίως, ἐπισφραγίσθηκαν μέ τόν θάνατο τοῦ Χριστοῦ. Κάθε Πάσχα ψάλλουμε: «Χριστός Ἄνεστη ἐκ νεκρῶν θανάτῳ θάνατον πατήσας...». Δία τοῦ θανάτου πάτησε τόν θάνατο καί χάρισε ζωή καί νίκη κατά τῆς φθορᾶς καί τῆς ἀμαρτίας.

Αὐτή εἶναι ἡ Πραγματικότητα! Αὐτή εἶναι ἡ Ἀλήθεια! Διότι ὁ Θεός μένει εἰς

τούς αἰῶνας! Ἐξ' οὐ καί τό ρηθέν γιά τήν Ἐκκλησία «πύλαι ἄδου οὐ κατασχυσοῦσιν αὐτήν» (Ματθ. 1στ, 17-18). Κάποιοι στήν τηλεόραση χλευάζουν καί κοροϊδεύουν τήν Ἐκκλησία λέγοντας «τί φοβάσαι γιά ὅτι καί ἄν πάθεις; Ἐδῶ λές πῶς δέν θά σέ συντρίψουν οὔτε αὐτές οἱ πύλες τοῦ Ἄδη». Πράγματι ἔτσι εἶναι. Ὅμως, ὅλη ἡ Ἑλλάδα καί ἐν προκειμένῳ ἐμεῖς ἔχουμε τήν ἐπιλογή νά εἴμαστε μέρος αὐτῆς τῆς πραγματικότητας ἢ ὄχι. «ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν» (Ματθ. 1στ, 24 κ' Μάρκ η, 34) λέει ὁ Χριστός. Δέν ἀναγκάζει κανέναν. Καί μπορεῖ ἡ Ἐκκλησία νά πάψει νά ὑπάρχει στήν Ἑλλάδα ἀλλά ὁ Θεός καί κατ' ἐπέκταση ἡ Ἐκκλησία Του καί ὁ λόγος Του, δέν θά πάψει ποτέ νά ὑπάρχει. Ὅχι γιατί εἶναι καί στήν Ρωσία, καί στήν Ἀμερική καί στήν Εὐρώπη καί στήν Ἀφρική ἡ ὁπουδήποτε ἄλλοῦ, ἀλλά γιατί ὁ Χριστός ὑπάρχει πάντοτε!

Γιά νά μήν μακρηγοῦ λέγω πῶς ὑπάρχουν πολλές πραγματικότητες. Μᾶλλον ἄπειρες πραγματικότητες. Κάθε ζωντανό μάτι ζεῖ τήν δική του πραγματικότητα. Ἀλλά ὅμως αὐτές ἔχουν ἀρχή καί τέλος. Ἡ Πραγματικότητα τοῦ Χριστοῦ μένει εἰς τόν αἰῶνα! Ἐμεῖς μέ ποιά πραγματικότητα θέλουμε νά βρισκόμαστε; Μέ πραγματικότητες πού σβήνουν καί χάνονται ὥστε νά χαθοῦμε καί ἐμεῖς ἢ μέ τήν Πραγματικότητα ἐκείνη πού ὑπάρχει ἀπό πάντα καί γιά πάντα ὥστε νά εἴμαστε καί ἐμεῖς μαζί της εἰς τόν αἰῶνα;

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΕΚΔΡΟΜΗΣ ΜΟΣΧΑ - ΑΓΙΑ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

Γράφει: Ο π. Γεώργιος Περάκης,
Γενικός Αρχιερατικός Έπίτροπος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου, ἐφημέριος Ἁγίας Μαρίας.

”Ονειρο ...” Ἐνα παραμῦθι ἀληθινό

Μέ τήν εὐχή τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου κ. Δαμασκηνοῦ, πραγματοποιήθηκε πρὶν λίγο καιρό ἡ μεγάλη ἐκδρομή τῆς Μητροπόλεώς μας στή Ρωσία μέ συνοδούς τόν Πανοσιολογίότατο Ἀρχιμανδρίτη τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου πατέρα Ἀμφιλόχιο Παπαγιαννάκη, τόν Γενικό Ἀρχιερατικό Ἐπίτροπο Πατέρα Γεώργιο Περάκη, τό πατέρα Ἀντώνιο Σαπουνάκη καί τήν ἐξαιρετική ὀργανωτική φροντίδα τοῦ τουριστικοῦ γραφείου «ΚΑΛΑΜΑΚΙ TRAVEL».

Ἐκίνησε μία πολύ μεγάλη ὁμάδα προσκυνητῶν ἀπό τά Χανιά, γιά τή Μόσχα (τήν πόλη μέ τούς χρυσοῦς τρούλους), τήν πρωτεύουσα τῆς Ρω-

σίας, τήν πόλη πού εἶναι κτισμένη στίς ὄχθες τοῦ ποταμοῦ Μόσκοβα παραποτάμου τοῦ Βόλγα.

Δέν εἶναι εὐκόλο νά πιστέψεις ὅτι βρίσκεσαι σέ μία ἀπό τίς τρεῖς μεγαλύτερες πόλεις τοῦ κόσμου. Σέ μία πόλη πού μας ὑποδέχτηκε πολύ φιλόξενα πού ἂν καί Ὀκτώβριος (πετύχαμε τό μικρό καλοκαιράκι τῆς Ρωσίας) τρώγαμε παγωτό μέ τόν ἥλιο νά λάμπει στήν κόκκινη πλατεία τῆς Μόσχας.

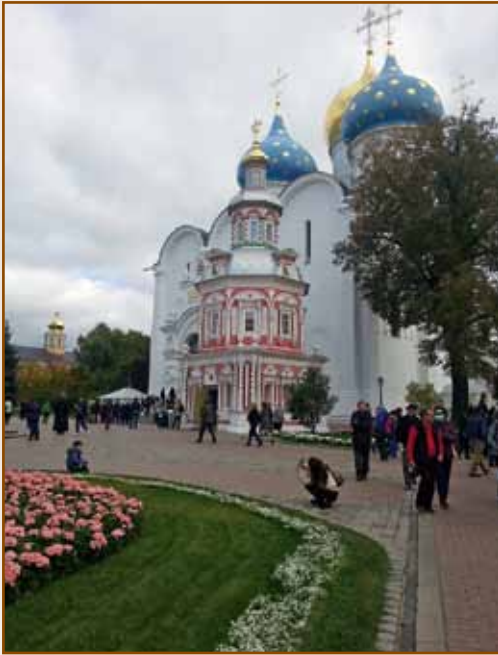
Ἀριστερά μας τό Κρεμλίνο, τό κέντρο τῶν διοικητικῶν λειτουργιῶν τοῦ Ρωσικοῦ κράτους, ἡ κατοικία τοῦ προέδρου καί νά δεξιά μας ὁ μεγαλοπρεπής ναός τοῦ Ἁγίου Βασιλείου. Ἐνα κτίσμα παραμυθένιο μέ τούς πολύχρω-

Ναός Ἁγ. Βασιλείου

Ἐνάγηση στήν κόκκινη πλατεία

Λαύρα Αγ. Στεργίου

μους τρούλους. Κτίσμα του τσάρου Ίβάν του Τρομερού. Μπροστά μας και λίγο αριστερά στην Κόκκινη Πλατεία τό Μουσολεϊό του Λένιν.

Στήν συνέχεια, ή ξενάγησή μας στό Κρεμλίνο, τό κεντρικό συγκρότημα μέ τούς πύργους. Είναι ή καρδιά τής Ρωσίας και τό σύμβολο του μεγαλείου της. Προχωρήσαμε ανάμεσα στην πλατεία

Καθεδρικός Ναός Σωτήρος Μόσχας

των ναών του Κρεμλίνου. Μεγαλοπρεπείς ναοί με τους χρυσούς τρούλους τις άγιογραφίες, τά σκαλιστά τέμπλα και μπήκαμε στό χώρο των Θεσαυρών του Κρεμλίνου. Έκει φυλάσσονται σαν μουσειακά έκθέματα όλα τά δώρα των Ευρωπαίων Ήγεμόνων στό Τσάρο και τούς Ήγεμόνες τής Ρωσικής Αυτοκρατορίας. Μπροστά μας τό κωδωνοστάσιο του Ίβάν του Τρομερού και δίπλα μας τό «Τσάρο κανόνι» και ή «καμπάνα τσαρίνα», πού δέν χτύπησαν ποτέ.

Σέ απόσταση 70 χιλιομέτρων νοτιοανατολικά τής Μόσχας, σε μία έξοχική διαδρομή βρεθήκαμε στην Λαύρα τής Αγίας Τριάδος, στό μοναστήρι του

Έπίσκεψη στό ΜΕΤΡΟ Μόσχας

Προσκύνημα στην Αγ. Ματρώνα την άόματη.

Ναός Ἀναστάσεως

Ἁγίου Σεργίου. Ἐνα ἀπό τὰ παλαιότερα μοναστήρια τῆς Ρώσικης Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας πού περιλαμβάνει ἀρκετούς ναούς καί τήν Ἐκκλησιαστική Ἀκαδημία καί εἶναι ἡ ἔδρα τοῦ Πατριάρχου τῆς Μόσχας. Ἡ Μονή ἔχει στή κατοχή της ἕνα ἀνεκτίμητο θησαυρό, ἀπό εἰκόνες μεγάλων ἀγιογράφων καί σπάνια ἐκκλησιαστικά κειμήλια.

Κατά τήν ἐπιστροφή μας περάσαμε νά προσκυνήσουμε τό ναό τοῦ Σωτήρος, πού εἶναι κτισμένος στίς ὄχθες τοῦ ποταμοῦ Μόσκοβα. Εἶναι ὁ κύριος καθεδρικός ναός τοῦ Ρωσικοῦ κράτους. Ἐνα πανόραμα ἀρχιτεκτονικῆς καί ἐξωτερικά καί ἐσωτερικά, μέ τό πρωτότυπο Ἱερό Βῆμα καί ἐντυπωσιακό τέμπλο. Διάμετρος τρούλου 25,5 μέτρα.

Μετά ἀπό μία ὑπέροχη βραδιά, σέ ἕνα μικρό παραδοσιακό ταβερνάκι μέ καυκάσια μουσική καί τραγούδι ξεκουραστήκαμε .

Καί τήν ἄλλη μέρα ἐπισκεφτήκαμε τό μοναστήρι τῆς Ἁγίας Σκέπης, ὅπου βρίσκονται τὰ λείψανα τῆς Ἁγίας Μαρτόνας τῆς Μοσχοβίτισσας, μιᾶς νέας Ἁγίας τῆς Ρωσικῆς Ὁρθόδοξίας μέ δι-

ορατικό χάρισμα, χωρίς ὀφθαλμούς «Ματρόνα ἢ ἀόμματη». Πολλά θαύματα καί χιλιάδες ἄνθρωποι μέρα καί νύχτα ἀψηφώντας δυσκολίες, καιρικές συνθήκες νά περιμένουν ὑπομονετικά, κρατώντας ἕνα μπουκέτο λουλούδια, νά προσκυνήσουν τόν τάφο της.

Ἐνα ἄλλο καταπληκτικό μοναστήρι πού ἐπισκεφτήκαμε τό Νοβοντέβιτς. Κτισμένο δίπλα στή λίμνη τῶν κύκνων (Τσαϊκόφσκι). Ἐκεῖ μόνασαν γυναῖκες τῆς Ρωσικῆς ἀριστοκρατίας.

Κατά τήν παραμονή μας στή Μόσχα ἐπισκεφτήκαμε τόν πεζόδρομο Στάρι Ἀμπάρτι. Εἶναι ἀπό τούς παλαιότερους δρόμους τῆς Μόσχας, ὅπου περπατήσαμε ἀνάμεσα στούς πλανόδιους μικροπωλητές, ἠθοποιούς καί ζωγράφους.

Βέβαια ἀπό τήν Μόσχα δέν μποροῦμε νά μήν κάνουμε τήν ἀναφορά μας στό διάσημο Μοσχοβίτικο μετρό. Τό μετρό μέ τήν μεγαλοπρεπή διακόσμηση. Κάθε σταθμός μέ διαφορετική ταυτότητα. Σταθμοί σαλόνια, ὅπου θά συναντήσεις ψηφιδωτά, πίνακες, ἀγάλματα. Ὅλη τῆ Σοβιετική παράδοση καί πολιτισμό.

Ὅμως, ἡ ἐκδρομή μας ἡ ἀξέχαστη περιλαμβάνει καί τήν Ἁγία Πετρούπολη.

Μετά ἀπό ἕνα πολύ ὁμορφο ἀεροπορικό ταξίδι, φτάνουμε στήν πόλη πού ἴδρυσε ὁ Μέγας Πέτρος ἀποφασίζοντας νά φτιάξει τό «Ρωσικό παράδεισο».

Ἐδῶ ὅλα φαίνονται ἐπίπεδα. Ἡ τραχύτητα τοῦ τοπίου σβήνεται καί ἡ πόλη φαίνεται σάν μοντέλο.

Ἡ Ἁγία Πετρούπολη χτισμένη στό

δέλτα του ποταμού Νέβα, με τὰ πολ-
λά κανάλια καὶ τὰ γραφικὰ караβάκια
εἶναι «ἡ Βενετία του βορρᾶ».

Ὅσοι ἐπισκέφτηκαν «τό μαργαρι-
τάρι τῆς Ρωσίας», τὴν Ἁγία Πετρούπο-
λη ἔστω μία φορά γιὰ πάντα ἀφήνουν
ἐκεῖ τὴν καρδιά τους. Εἶναι ἡ πιό μαγι-
κὴ ἐξωπραγματικὴ ἀλλὰ ταυτόχρονα
αὐθεντικὴ πόλη τῆς Ρωσίας.

Τὴν πρώτη μέρα στὴν Ἁγία Πετρού-
πολη κάναμε ἐπίσκεψη στό μουσεῖο
τοῦ Ἑρμιτάζ. Ἐνα ἀπὸ τὰ τρία μεγαλύ-
τερα μουσεῖα τοῦ κόσμου. Κατασκευα-
σμένο σέ στύλ Μπαρόκ, σέ πέντε οἰκο-
δομήματα φιλοξενεῖ τρία ἑκατομμύρια
ἐκθέματα μεταξύ τῶν ὁποίων Συλλογὴ
τῆς Αἰκατερίνης τῆς Β, χιλιάδες πίνακες
ζωγραφικῆς πασίγνωστων ζωγράφων,
ὅπως τοῦ Δομίνικου Θεοτοκόπουλου,
Λεονάρδο Νταβίντσι, Ρέμπραντ.

Εἶναι τὰ χειμερινὰ ἀνάκτορα ἕνα
παλάτι ἀριστοσύνημα!

Ἐνα ἀπὸ τὰ ἀξιοθέατα τοῦ μουσεῖου
εἶναι τὸ ρολοῖ, «παγώνι». Τὸ ρολοῖ, πε-
ρίτεχνο μὴχάνημα, φτιάχτηκε σέ μορ-
φή παγωνιοῦ γύρω ἀπὸ τὸ ὁποῖο κάθε-
ται ἕνας ἀλέκτωρ, μιά κουκουβάγια καὶ
ἕνας σκίουρος. Μόλις βάζει μπρὸς αὐτὸ

Κλασικὸ Μπαλέτο Ἁγία Πετρούπολη

τὸ ρολοῖ ἀκούγεται ὠραία μουσικὴ, τὸ
παγώνι ἀνοίγει τὴ μεγάλη φανταχτερὴ
οὐρά του καὶ ὁ ἀλέκτωρ λαλεῖ.

Τὸ Σαββάτο μετὰ τὸ πρωινὸ συμ-
μετείχαμε στὰ ἐπίσημα ἐγκαίνια τῆς
ἐκθεσης ἀγιογραφίας τοῦ Κρητικοῦ
ἀγιογράφου Ἐμμανουὴλ Μπετεινάκη
στόν καθεδρικό ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἰσαακί-
ου. Ἐνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους ναοὺς
τῆς Εὐρώπης ἀφοῦ χωράει δώδεκα χι-
λιάδες ἀνθρώπους. Βέβαια καταπλη-
κτικὸς καὶ ὁ ναὸς τῆς Ἀναστάσεως
«Σωτηρίας στό Αἷμα». Σέ ὅλους τοὺς
τοιχοὺς βρῖσκονται μόνο ψηφιδωτὰ καὶ
πλῆθος εἰκονογραφιῶν ἀπὸ τὴ Ζωὴ καὶ
τὰ Θαύματα τοῦ Χριστοῦ.

Οἱ ἐκδρομεῖς στό ΕΡΜΙΤΑΖ

Στό μοναστήρι Μοντεβίνσκι

Ναός Αγ. Νικολάου Ναυτικῶν

Κυριακή στό ναό Παναγία Καζάν-σκαγια. Ἡ λειτουργία σ' αὐτή τήν Μεγαλοπρεπή ἐκκλησία σου δίνει τήν αἴσθηση ὅτι ἂν καί εἶσαι τόσο μακριά ἀπό τήν Ἑλλάδα, μπορείς νά κάνεις τό σταυρό σου, νά ἀνάψεις τό κερί σου, νά ἀκούσεις ψαλμωδίες. Δέν ἔχει καμία σημασία ὅτι ἡ γλώσσα εἶναι διαφορετική, τό δέος παραμένει τό ἴδιο.

Τελειώνοντας ἀξέχαστη θά μᾶς μείνει καί ἡ ἐκδρομή στήν Κρονστάνδη, πόλη μέ σημαντική θέση στήν ἱστορία τῆς Ρωσίας. Κυρίαρχο κτίριο ὁ καθεδρικός Ναυτικός ναός, κομψοτέχνημα! Ἀπέναντί μας ἡ Φιλανδία. Μιά διαδρομή μέσα στό δάσος μέ τά σιντριβάνια

Κροστάνδη εἴσοδος Αγ. Νικολάου

καί τά χρυσά ἀγάλματα. Ἐπίσης, δέν θά ξεχάσουμε τήν φολκλορική βραδιά στό παλάτι ὅπως καί τό κλασικό μπαλέτο, σ' ἓνα θέατρο χιλίων πεντακοσίων ἀνθρώπων καί νά μὴν ἀκούγεται τό παραμικρό!

Θά ἦταν παράλειψη νά μὴν εὐχαριστήσω γι' ἄλλη μιά φορά τό τουριστικό γραφεῖο ΚΑΛΑΜΑΚΙ TRAVEL καί τόν κύριο Μανώλη Δεσποτάκη, ὅπως τίς ξεναγούς Ἰουλία, Ἑλλη καί Ναταλία πού ἔδωσαν τόν καλύτερό τους ἑαυτό γιά νά γίνει τό ὄνειρο πραγματικότητα καί τό παραμυθένιο ταξίδι στή Ρωσία ἀληθινό!!!!!!!!!!!!

Ναός Αγίου Ἰσαακίου

Αἴθουσα στό Ἐρμιτάζ

Θεοχαρίδαιο Ίδρυμα

Κέντρο Κοινωνικής
Συμπαράστασης Νέων

Άρχοντάκη 4 Χανιά
τηλ: 2821028488

Υπεύθυνη: Έλενη Αποστολίδου
Νυκτερινή γραμμή SOS: 2821045046

Ἀκολουθώντας τὰ βήματα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ στήν ΑΓΙΑ ΓΗ

ἀπό 2 ἕως 9/10/2015

ἀπό τήν Γεωργία Ματσαμάκη
Ἐθελόντρια τῆς I.M.K.A.

Ἄλλη μία προσκυνηματική ἐκδρομή στέφθηκε μέ ἀπόλυτη ἐπιτυχία. Μέ τήν εὐχή καί τήν εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ τόν ὁποῖο εὐχαριστοῦμε θερμά.

Περιμέναμε νά δοθεῖ ἡ εὐκαιρία γιά νά πραγματοποιηθεῖ αὐτή ἡ ἰδιαίτερη ἐκδρομή ὄχι τόσο ἐπειδή πετάξαμε ἀεροπορικῶς ἀπό τό Ἡράκλειο γιά ΤΕΛΑΒΙΒ ἀλλά γιατί τό ὁδοιπορικό αὐτό ἦταν στά βήματα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στό ΤΕΛΑΒΙΒ φθάσαμε πολύ ἀργά τό βράδυ. Ἐπιβίβαση στά λεωφορεῖα πού μας περίμεναν καί παίρνομε τό δρόμο γιά τό ξενοδοχεῖο. Εἶναι σχεδόν 2 π.μ. καί λόγω τῆς νύχτας δέν μποροῦμε νά δοῦμε ἔξω. Ἐτσι χάνομε τήν εὐκαιρία νά θαυμάσουμε τό περιβάλλον. Ἀπό τό ἀεροδρόμιο μέχρι τό ξενοδοχεῖο περάσαμε ἀπό τίς πόλεις Μοδιίν, Λατροῦν, Ἐμαούς καί ἄλλες.

2η μέρα Σάββατο

Μετά τό πλούσιο πρωινό σέ μπουφέ, ἐπιβιβαστήκαμε στό λεωφορεῖο καί ξεκινήσαμε γιά τή μονή τοῦ Προφήτη Ἡλιοῦ.

Ἱερά Μονή Προφήτη Ἡλιοῦ.

Σέ ἀπόσταση λίγων χιλιομέτρων ἀπό

τήν Ἱερουσαλήμ καί κατεύθυνση πρός Βηθλεέμ, συναντοῦμε τήν Ἱ. Μονή. Ἰδρύθηκε πιθανόν τόν 6ο αἰώνα. Ἀργότερα καταστράφηκε καί τό 1960 μ.Χ. ξαναχτίστηκε ἀπό τόν

αὐτοκράτορα τοῦ Βυζαντίου Μανουήλ Κομνηνό. Τελευταία ἡ μονή ἀνακαινίσθηκε ἀπό τόν Κύπριο Ἀρχιμανδρίτη Ἀρμάδοιο καί πού σήμερα εἶναι Ἀρχιεπίσκοπος Ἀσκάλωνος. Ἐδῶ κοιμήθηκε ὁ προφήτης Ἡλίας ὅταν ἔφυγε ἀπό τήν Ἰουδαία γιά νά ἀποφύγει τόν θυμό τοῦ ἀσεβῆ Βασιλιά Ἀχαάβ καί τῆς συζύγου

του Ίεζάβελ. Έδῶ βρίσκεται καί ἕνα κομμάτι τῆς ἱαματικῆς ἀλυσίδας τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ἐπίσης, ἐδῶ εἶναι ὁ τόπος πού πιστεύεται ὅτι οἱ μάγοι εἶδαν ξανά τό λαμπερό Ἀστέρι πού τούς ὀδήγησε στό σπήλαιο πού γεννήθηκε ὁ Χριστός. Ἀκόμα ἐδῶ λέγεται ὅτι ὁ Ἰωσήφ ἔφερε τήν Παρθένο Μαρία καί σκέφτηκε νά τήν ἐγκαταλείψει ἐπειδή ἦταν ἔγκυος ἐνῶ ἦταν ἄγαμη ἀκόμα. Πρός τά νότια τῆς μονῆς σέ κοιλάδα βρίσκεται ὁ λεγόμενος ἀγρός τῶν Ἐρεβίνθων.

Ἰ.Μ. Τιμίου Σταυροῦ.

Στό δυτικό τμήμα τῆς Ἱερουσαλήμ ἔξω ἀπό τά τείχη σέ δασώδη κοιλάδα, βρίσκεται ἡ μονή τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Ἡ ἴδρυση τῆς μονῆς εἶναι ἀπό τήν ἐποχή τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου. Ἡ παράδοση λέει ὅτι ἐδῶ ἐφύτευσε ὁ Λῶτ τό τρισένθετο ξύλο ἀπό τό ὁποῖο κατασκευάστηκε ὁ Τίμιος Σταυρός. Σήμερα στή μονή φαίνεται ὁ τόπος κάτω ἀπό τήν Ἁγία Τράπεζα ὅπου ὁ Λῶτ φύτευσε τό τρισένθετο ξύλο ἀπό Κέδρο-Πεύκη καί Κυπάρισσο. Στό σημεῖο πού βρίσκεται σήμερα τό μοναστήρι, στάθμευσε ὁ Ἡράκλειος καθώς γύριζε ἀπό τήν Περσία φέρνοντας τόν Τίμιο Σταυρό τό 629 μ.Χ. Ὁ Ἱερός ναός εἶναι τρίκλιτη Βασιλική μέ τροῦλο. Σήμερα, ἡ μονή τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἀνήκει στό Ἑλληνορθόδοξο Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων.

Ὅρεινή ἢν Ἄιν Κάρειμ

Ἡ περιοχή αὐτή μέ πολύ πράσινο εἶναι συνδεδεμένη μέ τήν ζωή τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Ἐδῶ ὁ ἱερεὺς Ζαχαρίας, ὁ πατέρας τοῦ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ εἶχε κατοικία στήν ὁποία γεννήθηκε ὁ Ἁγ. Ἰω-

άννης ὁ Πρόδρομος. Ὁ π. Χαρίτων εἶναι ὁ μόνος στό μοναστήρι καί μᾶς λέει ὅτι γιορτάζει ἡ μονή 24 Ἰουνίου.

Ἰ.Μ. Ἁγίου Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.

Τό μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Θεοδοσίου βρίσκεται στήν εἴσοδο τῆς ἐρήμου τῆς Ἰουδαίας καί εἶναι κτισμένο πάνω στά ἐρείπια τοῦ κοινοβίου καί πού ὁ Ἅγιος Θεοδόσιος ἴδρυσε τό 465 μ.Χ. Τό μοναστήρι γνώρισε μεγάλη ἀκμή ἀπό τόν 5ο αἰῶνα ἕως καί τόν 7ο αἰῶνα. Ἀπό ἐδῶ μικρά ποῦλμαν θά μᾶς μεταφέρουν στήν Λαύρα τοῦ Ἁγίου Σάββα.

Ἰ.Μ. Ἁγίου Σάββα

Τό τοπίο εἶναι σεληνιακό. Αὐτή ἡ ἔρημος πού περάσαμε γιά νά φτάσουμε ἐδῶ, εἶναι κάτι τό συγκλονιστικό. Ἀνατολικά ἀπό τό μοναστήρι τοῦ Ἁγ. Θεοδοσίου καί σέ ἀπόσταση περίπου 8 χλμ. βρίσκεται ἡ μονή τοῦ Ἁγίου Σάββα. Ἡ μονή αὐτή ἰδρύθηκε ἀπό τόν ἴδιο τόν Ἅγιο. Σάν ἐρημίτης ἐγκαταστάθηκε σέ σπήλαιο στά ἀνατολικά τοῦ πύρινου ποταμοῦ τό 479 μ.Χ. καί τό ὁποῖο διατηρεῖται μέχρι σήμερα. Σέ αὐτό παρέμεινε δώδεκα χρόνια ἀσκούμενος. Ἡ μονή κτίσθηκε ἀπό τόν Ἰουστινιανό τόν στ' αἰῶνα καί περιλαμβάνει ἐκτός ἀπό τήν ἐκκλησία τοῦ Ἁγ. Νικολάου, τό καθολικό τῆς μονῆς πού εἶναι ἀφιερωμένο στόν Εὐαγγελισμό τῆς Θεοτόκου. Ὅπως μᾶς λέει ὁ ξεναγός, ἡ ἀνέγερση τοῦ ναοῦ διήρκησε 20 χρόνια καί καθαγιασθηκε τήν 1η Ἰουλίου τό 502 μ.Χ. καί συνεχίζει ὁ ξεναγός μας, ὅτι στό δεξιό μέρος τοῦ ναοῦ ὑπάρχει κουβούκλιο στό ὁποῖο φυλάγεται τό Ἅγιο σκῆνωμα τοῦ Ἁγ. Σάββα. Τήν

13η Ὀκτωβρίου ἐορτάζεται ἡ ἀνακομιδὴ τῶν ἱερῶν λειψάνων του μέ εἰδική ἀκολουθία. Στόν ἴδιο ναό φυλάγεται ἀρχαία εἰκόνα τοῦ Ἁγίου καί οἱ κάρες τῶν Ἁγίων Ξενοφῶντος καί τῶν παιδιῶν τοῦ Ἰωάννου καί Ἀρκαδίου.

Ἀκόμα ὅπως μας πληροφορεῖ ὁ ξεναγός στά δυτικά τοῦ καθολικοῦ καί στό κέντρο τῆς αὐλῆς βρίσκεται ὁ τάφος τοῦ Ἁγ. Σάββα. Στό νότιο μέρος τοῦ ναοῦ καί πάνω σέ ἀπόκρημη πλαγιά, εἶναι τό ἀσκητήριο τοῦ Ἁγίου ὅπου ἐξῆσε γιά 50 χρόνια ὑπηρετούμενος ἀπό ἓνα λιοντάρι. Λέγεται ὅτι μόλις ὁ Ἅγιος μπῆκε

στό σπήλαιο τό λιοντάρι ἄρχισε νά βρυχᾶται. Ὁ Ἅγιος τό εὐλόγησε λέγοντάς του: ἐγώ εἶμαι ἀποφασισμένος νά ζήσω ἐδῶ. Ἄν θέλεις μείνε καί ἐσύ. Καί τό ζῶο ἔμεινε καί τόν ὑπηρετοῦσε σέ ὅλη

του τή ζωή. Εἶναι ἐπίσης γνωστό ὅτι ἐδῶ ἰσχύει τό ἄβατο. Οἱ γυναῖκες μένουν ἔξω. Γιά εὐλογία βγάλανε τά Ἅγια λείψανα καί τά προσκυνήσαμε. Ὅση ὥρα περιμέναμε ἔξω στόν καυτό ἥλιο (37 βαθμούς κελσίου), ὁ μοναχός π. Ἐφραίμ μας μίλησε γιά πολλά καί διάφορα ὠφέλημα θρησκευτικά θέματα. Ἦταν μία ὄαση δροσιᾶς τά λόγια του. Ἡ μονή εἶχε 20 μοναχοῦς. Γυρνώντας ἀπό τήν Ἱ.Μ. τοῦ Ἁγ. Σάββα καί πρὶν γίνει ἡ μεταβίβαση στά μεγάλα πούλμαν μπαίνομε στήν Ἱ.Μ. Ἁγίου Θεοδοσίου. Ἐδῶ βρίσκεται ὁ γέροντας Ἱε-

ρόθεος ἀπό τό Ἡράκλειο 84 ἐτῶν μέ 60 χρόνια στά Ἱεροσόλυμα. Ὁ γέροντας Ἱερόθεος εἶναι ὁ μόνος σέ αὐτή τή μονή. Καί τό ὁδοιπορικό μας συνεχίζεται καί βρισκόμαστε στό χωριό τῶν ποιμένων.

Χωριό τῶν Ποιμένων

Ἀνατολικά τῆς Βηθλεέμ βρίσκεται τό χωριό τῶν Ποιμένων. Ἐδῶ ἀκούστηκε γιά μοναδική φορά ὁ ἐξαίσιος ἀγγελικός ὕμνος «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπί γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία». Μεταξὺ τῶν ἐκκλησιῶν πού ἔκτισε ἡ Ἁγία Εἰρήνη στούς Ἁγίους Τόπους μετά τήν εὐρε-

ση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καί τήν ἀποκάλυψη τοῦ Παναγίου Τάφου καί τοῦ φρικτοῦ Γολγοθά τό 326 μ.Χ. ἦταν καί ἡ ἐκκλησία τῶν Ποιμένων. Ἡ Βασιλική αὐτή εἶναι μικρῶν διαστάσεων.

Στό δυτικό μέρος διακρίνεται ὁ τάφος τῶν Ποιμένων πού σώζονται μόνο ἐρείπια. Δίπλα ἀνεγέρθη ναός πού ὀνομάζεται Δόξα ἐν Ὑψίστοις. Εἶναι βασιλική μέ τροῦλο, ἔχει διακοσμηθεῖ μέ ἐξαιρετικές τοιχογραφίες καί ἔχει σκαλιστό εἰκονοστάσι. Ὅ,τι πιό ὁμορφο ἔχω δεῖ μέχρι σήμερα στήν ΑΓΙΑ ΓΗ. Τό προσκύνημα αὐτό τελεῖ κάτω ἀπό τήν φροντίδα τῆς Λάυρας τοῦ Ἁγίου Σάββα. Ἐπίσης, ἡ ἐκκλησία τιμᾶται στό ὄνομα τῶν Ποιμένων. Ὁ π. Ἰγνάτιος μᾶς ἐξιστορεῖ ἐκτός τῆς ἱστορίας τῆς μονῆς, ὅτι στό χωριό

στά 16 χιλ. Κατοίκους μέ τούς Ὁρθόδοξους νά εἶναι 9 χιλ. περίπου. Ἡ Θεία Λειτουργία τελεῖται σέ 2 γλώσσες, Ἑλληνικά καί Ἀραβικά. Ἐκτός ἀπό τό σπήλαιο τῶν Ποιμένων καί τόν τάφο τους, ὑπάρχει καί ὁ ναός τῆς Ἁγίας Εἰρήνης.

Ἐχει πιά σουρουπώσει καί παίρνουμε σιγά σιγά τόν δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς γιά τό ξενοδοχεῖο κατάκοποι ἀλλά γεμάτοι ἀπό εὐλογία ἀπό αὐτά πού εἶδαμε καί προσκυνήσαμε. Στό ξενοδοχεῖο θά ξεκουραστοῦμε γιά λίγο. Στίς 23:00 ξεκινᾶμε γιά τόν Ναό τῆς Ἀναστάσεως, ὅπου θά γίνει ἡ Θεία Λειτουργία καί ὅπου Θεοῦ θέλοντος θά τελειώσει γύρω στίς 4:00 τό πρωί. Ὅμως γιά πρώτη φορά στή ζωή μου αισθάνομαι τόσο λίγη, τόσο μικρή καί ἀνάξια γιά νά περιγράψω καί νά προσπαθῆσω νά βρῶ τά κατάλληλα λόγια γιά αὐτό πού νιώθω. Μά πῶς εἶναι δυνατόν νά περιγραφεῖ τόση εὐλογία; Τί νά πρωτοσκεφθῶ; Στό σημεῖο πού ὁ Κύριος πέθανε καί ἀναστήθηκε νά βρισκόμαστε, νά συμμετέχουμε στή Θεία Μυσταγωγία καί νά κοινωνοῦμε τό Πανάγιο Σῶμα καί Αἷμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἰλικρινά τά λόγια εἶναι πολύ φτωχά, γιατί ἀπλά δέν περιγράφονται. Συγκλονιστικά.

3η ημέρα Κυριακή.

Μετά τό πρωινό, ξεκινᾶμε γιά δεύτερη φορά νά προσκυνήσουμε τόν Πανάγιο Τάφο καί τά ὑπόλοιπα προσκυνήματα πού δέν εἶχαμε προλάβει τήν πρώτη φορά. Στό πούλμαν ἐπικρατεῖ χαρούμενη ἀτμόσφαιρα μέ τούς ὕμνους καί τούς ψαλμούς νά ἔχουν τήν τιμητική τους ἀλλά καί τά παραδοσιακά δημοτικά τρα-

γούδια πού ἀκούγονται. Περνάμε ἀπό τό Πατριαρχικό σχολεῖο, τή σχολή Σιῶν ὅπως λέγεται, ἕνα ἐντυπωσιακό πετρόκτιστο οἶκημα.

Μονή Μεγάλης Παναγίας

Κοντά στό ναό τῆς Ἀναστάσεως, βρίσκεται τό γυναικεῖο μοναστήρι τῆς Μεγάλης Παναγίας. Ὀνομάζεται ἔτσι διότι ἐδῶ στεκόταν ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος καί παρακολουθοῦσε μέ μεγάλο πόνο τή σταύρωση τοῦ Υἱοῦ της. Ὁ κυρίως ναός εἶναι Βασιλική μαρμαροσκέπαστη μέ ἐξαιρετικῆς τέχνης εἰκόνα. Κάτω ἀπό τήν ἐκκλησία βρίσκεται τό παρεκκλήσι τῆς Ὁσίας Μελάνης, πού κτίστηκε τό 1834 μ.Χ. Ἀριστερά στό ναό ὑπάρχει ὁ Τάφος τῆς Ὁσίας Μελάνης, πέτρα πού χρησιμοποιοῦσαν γιά κάθισμα καί εἴσοδος πού ὀδηγεῖ στό ὑπόγειο ἀσκητήριό της καί στό δεξιό τοῖχο εἶναι στερεωμένη ἡ ἀλυσίδα ἀσκήσεως τῆς Ὁσίας. Συνεχίζοντας θά βρεθοῦμε στήν Ἱ. Μονή.

ΣΕΪΔΑΝΑΓΙΑΣ

Τό σπίτι τῆς γιαγιάς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Καί τό μοναστήρι αὐτό εἶναι γυναικεῖο. Εἶναι ἀφιερωμένο στήν Ὑπαπαντή τοῦ Κυρίου. Ἐδῶ φυλάσσεται θαυματουργός εἰκόνα τῆς Παναγίας πού μετά τήν παράδοση ἦρθε στό μοναστήρι τῆς Σεϊδανάγιας. Στά δεξιά τοῦ ναοῦ ὑπάρχει παρεκκλήσι τῆς Προμήτορος Μαρίας μητέρας τῆς Ἁγίας Ἄννας. Σεϊδανάγια προέρχεται ἀπό τό ὄνομα Σαῖδ πού στά ἀραβικά σημαίνει Κυρία. Ἡ γερόντισσα Σεραφίνα καί 15 μοναχές φροντίζουν τήν μονή. Ἐδῶ ψάλαμε τούς ἄρτους πού εἶχαμε φέρεи μαζί μας. Μέ τίς καλύτερες ἐντυπώσεις καί συγκινημένοι ἀφή-

νομε τήν μονή. Ὁ δρόμος θά μᾶς βγάλει στή Βηθλεέμ καί τό ναό τῆς Γεννήσεως.

Ναός ἡ Σπήλαιο τῆς Γεννήσεως ΒΗΘΛΕΕΜ

Ἡ Βηθλεέμ εἶναι ἡ πόλη ἀπό τήν ὁποία καταγόταν ὁ ἔνδοξος προφήτης καί βασιλιάς Δαβίδ. Εἶναι ἡ Ἁγία πόλη τῶν προφητῶν. Ἐδῶ σαρκώθηκε ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός ὅταν γεννήθηκε ἀπό τήν Παρθένο Μαρία. Ἡ ἐκκλησία τῆς Γέννησης τοῦ Χριστοῦ, βρίσκεται στό ἀνατολικό μέρος τῆς σημερινῆς πόλης. Στό χῶρο αὐτό κτίστηκε γιά πρώτη φορά ναός γύρω στό 100 μ.Χ. Τό 326 μ.Χ. ἡ Ἁγία Ἐλένη ἐπισκέφτηκε τούς Ἁγίους

Τόπους καί ἔκτισε ἐκκλησία στό σημεῖο πού εἶναι τό σπήλαιο τῆς γεννήσεως. Τό σχῆμα τῆς εἶναι σταυροειδῆς καί δια-

τηρεῖ τήν κυριότερη εἴσοδό της πρὸς τὰ δυτικά. Ὁ ναός ἐσωτερικά εἶναι πεντάκλιτη Βασιλική μέ 48 κολῶνες καί 4 σειρές. Στήν κορυφή του φέρουν ἐξαιρετικῆς τέχνης κιονόκρανα κορινθιακοῦ ρυθμοῦ. Ὁ ναός πρὸς τὰ ἀνατολικά καταλήγει σέ σχῆμα σταυροῦ μέ τό δάπεδο νά χαμηλώνει δεξιά καί ἀριστερά. Ἡ στέγη φαίνεται ξύλινη. Τό 1965 μετά ἀπό ἀνασκαφή ἤρθε στό φῶς τό πραγματικό δάπεδο τοῦ ναοῦ πού εἶναι ψηφιδωτό. Τό εἰκονοστάσι τοῦ ναοῦ εἶναι ξυλόγλυπτο ἐξαιρετικῆς τέχνης καί καλύπτεται ἀπό φύλλο χρυσοῦ. Τό καθολικό μαζί μέ τό κεντρικό κλίτος καί τό Ἅγιο Βῆμα ἀνήκουν στούς Ὁρθο-

δόξους ἐνῶ τό βόρειο μέρος τοῦ ναοῦ διατηροῦν τὰ δικαιώματα οἱ Ἀρμένιοι. Ὁ ναός τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ εἶναι μεταξύ ἐκείνων πού δέν καταστράφηκαν τό 614 μ.Χ. ἀπό τούς Πέρσες.

Τό Ἅγιο Σπήλαιο

Τό Ἅγιο Σπήλαιο ὅπου γεννήθηκε ὁ Κύριος δι' ἡμᾶς καί διὰ τήν ἡμετέρα σωτηρία εἶναι κάτω ἀπό τό Ἅγιο Βῆμα τοῦ Ναοῦ τῆς Γεννήσεως. Σέ αὐτό μπορεῖ νά πάει κανεὶς κατεβαίνοντας δυό σκάλες. Μιά ἀπό τὰ νότια μέ 13 σκαλιά καί μία σκάλα ἀπό τὰ βόρεια μέ 15 σκαλιά. Μέσα στό Ἅγιο Σπήλαιο μπορεῖς νά διακρίνεις

τό σημεῖο πού ἐτέχθη ὁ Κύριος. Βρίσκεται σέ ἡμικυκλική ἀψίδα πρὸς τὰ ἀνατολικά στό κέντρο τῆς ὁποίας ὑπάρχει κοίλωμα περιτριγυρισμένο

μέ ἀργυρό ἀστέρι. Ὁλος ὁ χῶρος εἶναι στολισμένος μέ πολύτιμους λίθους καί ἀφιερῶματα ἀλλά προπαντός μέ καντήλια ἐξαιρετικῆς τέχνης. Ἐδῶ αἰσθάνεσαι τό μεγαλεῖο τῶν ὕμνων τῆς ὀρθόδοξης λατρείας μας. Πάνω ἀπό τό σπήλαιο βρίσκεται ἡ Φάτνη, ὅπου ἡ Παρθένο Μαρία ἔβαλε τό Θεῖο Βρέφος. Μπροστά στήν Ἁγία Φάτνη ὑπάρχει ἀχτάριο πού κατά τήν παράδοση τῶν Λατίνων τοποθέτησαν οἱ Μάγοι τὰ δῶρα. Ἡ Φάτνη ἀνήκει στούς Λατίνους. Τὰ δῶρα συμβολίζουν τό μέν χρυσάφι τήν Βασιλική ιδιότητα τοῦ Χριστοῦ, τό λιβάνι τήν Θεότητα καί ἡ σμύρνα τήν ἀνθρώπινη του φύση.

Οί Τάφοι τῶν Νηπίων

Ἐξω ἀπό τό ναό ὑπάρχει σκάλα πού ὀδηγεῖ σέ ὑπόγεια σπήλαια ὅπου βρίσκονται καί οἱ τάφοι τῶν νηπίων πού σφαγιαστήκαν ἀπό τόν Ἡρώδη. 14.000 νήπια ἔγιναν οἱ πρῶτοι μάρτυρες τοῦ Χριστιανισμοῦ. Συγκίνηση προκαλεῖ ἡ θέα τῶν βρεφικῶν κρανίων καί ὀστέων, καθώς καί οἱ παιδικοί τάφοι.

Τό Σπήλαιο τοῦ Γάλακτος

Σέ μικρή ἀπόσταση ἀπό τό ναό τῆς Γεννήσεως ὑπάρχει σπήλαιο πού πιστεύεται ὅτι κρύφτηκε ἡ Ἁγία Οἰκογένεια. Ἐδῶ λέγεται ὅτι θήλασε ἡ Θεοτόκος τό Θεῖο Βρέφος. Σκάλα ἀπό 13 σκαλιά ὀδηγεῖ σέ σπήλαιο πού ὑπάρχει ἀναπαράσταση τῆς φυγῆς τῆς Ἁγίας Οἰκογένειας στήν Αἴγυπτο.

4η ημέρα Δευτέρα

Λόγω τῶν γνωστῶν γεγονότων, τό πρόγραμμα σήμερα ἀλλάζει. Στήν παρέα μας ἔχουμε καί τόν διάκο τοῦ Πατριαρχείου μέ καταγωγή ἀπό τήν Κύπρο, τόν π. Εὐλόγιο. Φεύγουμε ἀπό τό Ἰσραήλ. Στά σύνορα γίνεται ἔλεγχος διαβατηρίων καί περνᾶμε ἀπό τάνλελ πού σημαίνει σκοπός, ὅπως μας ἐξηγεῖ ὁ ξεναγός καί βρισκόμαστε σέ Παλαιστινιακό ἔδαφος. Στό δρόμο συναντᾶμε καί Βεδουίνους, οἱ ὁποῖοι, ὅπως μᾶς λέει ὁ ξεναγός, εἶναι αὐτόνομοι, δέν ἀνήκουν πουθενά ἀλλά δημιουργοῦν πολλά προβλήματα. Βλέπουμε καί τίς παράγκες ἀπό λαμαρίνες πού μένουν. Προχωρώντας πρὸς Νεκρά Θάλασσα πού βρίσκεται 400 μέτρα κάτω ἀπό τήν ἐπιφάνεια τῆς θάλασσας, τά αὐτιά μας εἶχαν βουλώσει καί ὄλο καί

κατεβαίνουμε. Λίγο πράσινο ἀρχίζει νά ξεπροβάλει. Εἶναι τά φοινικόδεντρα καί ἄλλα δέντρα πού ὄλο καί γίνονται περισσότερο. Τό τοπίο ἔχει ἀλλάξει τελείως, μετά τήν ἀνυδρη γῆ πού βλέπαμε γιά πολύ ὥρα. Στό βάθος στά δεξιά μας, βλέπουμε τό μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου πού θά ἐπισκεφθοῦμε αὔριο. Ἐπίσης, πολύ μεγάλη ἐντύπωση κάνει ἡ Ἱεριχώ πού ὅσο πλησιάζουμε εἶναι καί πιό πολύ πράσινη. Προχωρᾶμε καί μετά ἀπό πολύ ὥρα περνᾶμε σέ Ἰσραηλινό ἔδαφος καί ζητοῦν νά ἐλέγξουν τά διαβατήριά μας. Ὁ δρόμος θά μᾶς βγάλει στό Ὅρος Θιβῶρ.

Θαβῶρειο Ὅρος

Τό Ὅρος Θαβῶρ βρίσκεται 7 χλμ ΝΔ τῆς Ναζαρέτ, ἔχει ὕψος 560μ. ἀπό τήν ἐπιφάνεια τῆς Μεσογείου Θαλάσσης καί 320μ. γύρω ἀπό τήν πεδιάδα. Σύμφωνα μέ τήν παράδοση εἶναι τό Ὅρος ὅπου ὁ Χριστός λίγο πρὶν τό πάθος του, πῆγε μέ τούς Ἀποστόλους Πέτρο, Ἰάκωβο καί Ἰωάννη καί μετεμορφώθη. Καταρχᾶς πάνω στό Θαβῶρ, κτίστηκαν ἀπό τήν Ἁγία Ἐλένη τρεῖς ναοί. Ὁ ἕνας πρὸς τιμὴ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, ὁ ἄλλος στή μνήμη τῶν δύο προφητῶν Μωησῆ καί Ἡλιοῦ καί ὁ τρίτος στή μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Τό 614μ.Χ. οἱ ναοί καταστράφηκαν τελείως ἀπό τούς Πέρσες καί ξανακτίστηκαν τόν Η΄ αἰῶνα. Ἐκτός ὅμως ἀπό τοῦ ὅτι καταστράφηκαν οἱ ναοί, σφαγιάστηκαν καί 54 μοναχοί πού εἶχαν κρυφτεῖ στήν κατακόμβη τῆς μονῆς. Πάνω στό Θαβῶρ, εἶναι τό Σπήλαιο τοῦ Μελχισεδέκ πού ἀνήκει στοὺς Ὁρθοδόξους, ἡ κατακόμβη πού ἱστορεῖται ἀπό τόν Δ΄ αἰῶνα μέ παρεκκλήσι

έντός στήν μνήμη τῶν 54 σφραγισθέντων πατέρων τό 614μ.Χ. καί μία ξέσκηπη στέρνα ἀπό τήν ἐποχή τοῦ Σαλαδίνου τό 1213. Ἡ ἐκκλησία πού ὑπάρχει σήμερα περατώθηκε τό 1861 καί τό Ἄγίασμα πού ἀναβλύζει λέγεται πώς εἶναι τό ἴδιο πού ἔπαιρνε ἡ Παναγία. Τό Ἑλληνορθόδοξο μοναστήρι πού βρίσκεται σήμερα στό σημεῖο τῆς Μεταμορφώσεως, κατακλύζεται τήν ἡμέρα τῆς γιορτῆς περιμένοντας τήν Ἄγία Νεφέλη.

NAZARET

Τό προσκυνητικό ὁδοιπορικό μας, θά μᾶς βγάλει στή Ναζαρέτ πού βρίσκεται

στή δυτική κοιλάδα τῆς Γαλιλαίας ὅπου ἐδῶ πέρασε τά παιδικά του χρόνια ὁ Χριστός, προσλαμβάνοντας καί τό ὄνομα Ναζωραῖος. Ἐδῶ

στή Ναζαρέτ παρουσιάστηκε Ἄγγελος Κυρίου καί εἶπε στήν Παρθένο Μαρία τά χαρμόσινα λόγια «χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετά Σοῦ. Εὐλογημένη, Σὺ ἐν γυναιξί.». Ἐδόθη δέ ἡ ἀπάντηση τῆς Παρθένου Μαρίας «ἰδοῦ ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τό ρῆμα σου». Στόν χῶρο αὐτόν ἀπό πολύ νωρίς οἱ Χριστιανοί ἔκτισαν ὡραιότατη ἐκκλησία πού καταστράφηκε ἀπό τίς διάφορες ἐπιδρομές. Ἀργότερα, κτίστηκε πάνω στά ἐρείπια νέος τρίχωρος βυζαντινός ναός μέ ἀξιόλογες τοιχογραφίες. Πρός τήν βόρεια πλευρά τοῦ Ναοῦ, ὑπάρχει τό παρεκκλήσι τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, κάτω δέ ἀπό τήν

Ἄγία Τράπεζα ἐξακολουθεῖ νά ἀναβλύζει ἡ πηγή τῆς Παρθένου. Τό νερό θεωρεῖται ἀπό τοὺς πιστοὺς ἅγίασμα. Συνεχίζοντας θά ἐπισκεφτοῦμε τήν Ναζαρέτ τήν Κωμόπολη τῆς Κανά. Ἀξιόλογη ἐδῶ εἶναι ἡ ἐκκλησία τῶν Ὁρθοδόξων ὅπου σύμφωνα μέ τήν παράδοση εἶναι κτισμένη στόν τόπο πού βρισκόταν τό σπίτι τοῦ Σίμωνα τοῦ Κανανίτη. Εἶναι ἕνας ἀπό τοὺς 12 μαθητές τοῦ Κυρίου. Βρισκόμενος σέ γάμο καλεσμένος μέ τήν Παναγία, ἔκανε τό πρῶτο του θαῦμα, μεταβάλλοντας τό νερό σέ κρασί. Σῶζονται μέχρι σήμερα δυό ἀπό τίς Λίθινες ὑδρίες πού χρησιμοποιήθηκαν κατὰ τό πρῶτο θαῦμα

τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Ναός τιμᾶται στόν Ἅγιο Γεώργιο. Ὁ Ἡγούμενος π. Χρυσόστομος εἶναι μόνος. Φεύγοντας ἀπό ἐδῶ, ἐντύπωση προκαλεῖ στά δεξιά

καί ἀριστερά τοῦ δρόμου ὅλα τά σπίτια πού ἔχουν ἐπένδυση στοὺς ἐξωτερικούς τοίχους μέ τήν ἴδια πέτρα.

Τιβεριάδα Θάλασσα

Φεύγοντας ἀπό τήν Κανά, θά βρεθοῦμε στήν θάλασσα τῆς Τιβεριάδας ἢ ὅπως ἀλλιῶς λέγεται λίμνη τῆς Γεννησαρέτ. Ὁ Ναός τιμᾶται τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Ἡ λίμνη ἔχει 21 χιλ. μήκος, 9-11 πλάτος καί τό βάθος της φτάνει μέχρι 70 μέτρα. Ἀφήνουμε τό Ναό μέ τά νερά τῆς λίμνης νά φτάνουν μέχρι τήν ἐκκλησία. Ἡ αἴσθηση πού ὑπάρχει παρόλη τήν κούραση τῆς ἡμέρας εἶναι ὅτι ὑπάρχει πολλή

εὐλογία καὶ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ εἶναι διάχυ-
τη παντοῦ. Συνεχίζουμε γιὰ τὴν πόλη τῆς
Τιβεριάδος μὲ 30.000 Ἑβραίους κατοί-
κους καὶ πᾶμε στὴ Μονὴ τῶν Ἁγίων Ἀπο-
στόλων πού εἶναι τὸ δεύτερο θρησκευ-
όμενο κέντρο τῶν Ἑβραίων. Ἡ ἐκκλησία
εἶναι τρίκλιτη, τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων
εἶναι τὸ κεντρικὸ κλίτος, δεξιά τὸ κλίτος
τῆς Ἁγίας Μαγδαληνῆς καὶ ἀριστερά τὸ
κλίτος τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου
καὶ Παύλου μὲ δύο μοναχοὺς. Καὶ αὐτὴ
ἡ ἐκκλησία κτίστηκε ἀπὸ τὴν Ἁγία Ἐλένη
καὶ βρίσκεται στὴν Παραλία στὸν τόπο
ὅπου οἱ Ἀπόστολοι ἔσυραν τὰ δίχτυα γε-
μάτα μὲ ψάρια.

5η ἡμέρα Τρίτη

Γεσθημανὴ καὶ Ἱεροσόλυμα

Μετὰ τὸ πρωινὸ μας, παίρνουμε τὸ
δρόμο γιὰ τὴ Γεσθημανὴ καὶ τὰ Ἱεροσό-
λυμα. Ἔχουμε πάρα πολλὰ προσκυνη-
ματα γιὰ σήμερα. Στὴ δασώδη συνοικία
τῆς Ἱερουσαλήμ πού λέγεται Καταμόνας,
βρίσκεται ἡ Ἱερά Μονὴ τοῦ Ἁγίου καὶ Δι-
καίου Συμεῶν τοῦ Θεοδόχου. Σύμφωνα
μὲ τὴν παράδοση, στὸν χώρο τῆς Μονῆς
ἦταν τὸ σπίτι τοῦ Δικαίου Συμεῶν καὶ
ἀργότερα στὸν τάφο τοῦ ἐπάνω κτίστη-
κε ἀπὸ τοὺς Χριστιανούς μικρὸς ναός.
Τὸ 1527 οἱ Βασιλεῖς τῶν Ἰβήρων Δαυίδ
καὶ Λέων συμμαχησαν μὲ τὸν σουλτάνο
Σουλεῖμᾶν, ἀνακαίνισαν πολλὰ μοναστή-
ρια μεταξύ αὐτῶν καὶ τὸ Καταμόνας σὲ
ὅποιο κατοικοῦσαν Ἰβηρες μοναχοί. Ὁ
Ἄγιοταφίτης μοναχὸς Ἀβραάμιος ἔσκα-
ψε τὰ ἐρείπια καὶ βρῆκε τὸν τάφο τοῦ
Ἁγ. Συμεῶν. Ἐκτίσθη τὸ ναὸ πού ὑπάρχει
σήμερα καὶ ἀργότερα τὸν παρέδωσε σὲ
ἱερό κοινὸ τοῦ Παναγίου Τάφου. Σήμερα

ὑπάρχει ἓνας μοναχὸς μὲ καταγωγή ἀπὸ
τὴν Κύπρο. Τὸ καθολικὸ τιμᾶται ἐπ' ὄνο-
ματι τοῦ Ἁγ. Συμεῶν.

Τάφος τῆς Παναγίας

Στὸ βάθος τῆς κοιλάδας τοῦ Ἰωσαφάτ
καὶ σὲ μικρὴ ἀπόσταση ἀπὸ τὸν κῆπο
τῆς Γεσθημανῆς, βρίσκεται ὁ ναὸς τῆς
Κοίμησης τῆς Θεοτόκου πού κτίστηκε
ἀπὸ τὴν Ἁγία Ἐλένη τὸ 326μ.Χ. ὅταν
ἐπισκέφτηκε τοὺς Ἁγίους Τόπους. Γιὰ νά
φτάσει κανεὶς στὸ Θεομητορικὸ μνημα
πού βρίσκεται σὲ μονόλιθο βράχο μέσα
στὸ ὅποιο οἱ Ἀπόστολοι τοποθέτησαν
τὸ σῶμα τῆς Θεοτόκου, θὰ πρέπει νά
κατέβει 48 σκαλοπάτια. Ὅπως κατεβαί-
νουμε ἀριστερά καὶ δεξιά συναντᾶμε δύο
παρεκκλήσια. Ἀριστερά περιλαμβάνει
τὸν τάφο τοῦ Ἰωσήφ τοῦ μνηστορος καὶ
δεξιά τοὺς Τάφους τῶν γονέων τῆς Πα-
ναγίας Ἰωακείμ καὶ Ἄννης. Ὁ ναὸς ἔχει
σχῆμα σταυροῦ. Πίσω ἀκριβῶς ἀπὸ τὸν
Τάφο, βρίσκεται ἡ θαυματουργὴ εἰκόνα
τῆς Παναγίας τῆς Ἱεροσολυμίτισσας. Ὁ
ναὸς αὐτὸς εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ ἀρχαιότερα
οικοδομήματα τῆς Ἱερουσαλήμ. Κτίστη-
κε πρὸς τιμὴ τῆς Θεοτόκου τὸ 326μ.Χ.
ἀπὸ τὴν Ἁγία Ἐλένη. Σύμφωνα μὲ ἱστο-
ρικές μαρτυρίες διατηροῦνται ὠραιότα-
τοι ὡς τὸν 5' αἰῶνα ὅταν αὐτοκράτορας
στὸ Βυζάντιο ἦταν ὁ εὐσεβὴς Μαρκα-
νὸς καὶ ἡ σύζυγός του Πουλχερία. Τὸν 5'
αἰῶνα μετὰ τὴν Δ' οἰκουμενικὴ σύνοδο
καὶ ὕστερα ἀπὸ παράκληση τῆς αὐτο-
κράτειρας Πουλχερίας, ἀνοιξε τὸ μνημα
καὶ βρέθηκαν οἱ νεκρικές σινδόνες καὶ ἡ
Ἁγία Ζώνη τῆς Θεοτόκου. Ἡ αὐτοκρά-
τειρα τὰ μετέφερε στὴν Κωνσταντινού-
πολη. Σήμερα ἡ Τίμια Ζώνη φυλάσσεται
στὴν Ἱερά Μονὴ Βατοπεδίου σὲ τὸ Ἅγιο

Όρος και τό γεγονός αυτό γιορτάζεται στις 31 Αυγούστου.

Ό Κήπος τής Προδοσίας στή Γεσθημανή

Βγαίνοντας από τόν ναό τής Κοιμήσεως τής Θεοτόκου και σέ πολύ μικρή απόσταση, ύπάρχει κήπος μέ έλαιόδεντρα. Έδω κατά τήν παράδοση, όδήγησε ό Ίούδας τούς γραμματείς και Φαρισαίους και δίνοντας τό φιλί τής προδοσίας παρέδωσε τόν Ίησού. Τά έλαιόδεντρα πού ύπάρχουν είναι πανάρχαια και πιθανόν στή ρίζα κάποιου δέντρου έλιās νά προσευχήθηκε ό Χριστός. Πολύ κοντά ύπάρχει ώραία έκκλησία τών καθολικών όπου αυτός ό ναός ονομάζεται από τούς Λατίνους έκκλησία τών Έθνών και ακριβώς από κάτω περνάει ό πύρινος ποταμός ή ποταμός τών Κέδρων.

Μικρή Γαλιλαία

Επιβίβαση στά πούλμαν και ό δρόμος πού ακολουθοῦμε θά μάς βγάλει στήν Ί.Μ. Μικρή Γαλιλαία. Ύπάρχουν 4 προσκυνήματα στον αύλειο χώρο από τόν 5ο και 6ο αιώνα. Τό καθολικό πού τιμάται στήν Ανάληψη προσκύνημα πού έμφανίστηκε ό Χριστός στους μαθητές, δεύτερον πού έφαγε ό Χριστός μέ τούς μαθητές Κερήθρα μέ μέλι και ψάρι, τρίτον πού Άγγελος Κυρίου παρουσιάστηκε

στήν Παναγία και τήν ειδοποίησε ότι θά κοιμηθεί και τέταρτον τόν χώρο πού είπτε ό Χριστός τό Πάτερ Ήμῶν.

Βηθανία-Βηθσαγή

Παίρνοντας τό δρόμο πού όδηγεί στήν Ίεριχῶ, βρίσκεται ή Βηθανία, ή πατρίδα του φίλου του Χριστού, Λαζάρου. «Βηθσαγή μεταφράζεται σέ σπίτι τών σύκων» όπως μάς ενημερώνει ό ξεναγός. Έπισκεπτόμαστε τήν Ί.Μ. Αναλήψεως. Ό κεντρικός ναός τιμάται τής Βαϊφόρου. Ύπάρχει παρεκκλήσιο πού τιμάται στήν Άγία Πελαγία και άλλο ένα πού τιμάται στήν Άγία Μελάνη. Έδω ύπάρχουν 12 μοναχές και ό Ήγούμενος π. Άχίλλειος. Είμαστε στή Βηθσαγή. Η έκκλησία πού βρισκόμαστε τιμάται τής Βαϊοφόρου και μία μόνο μοναχή τήν αδελφή Σαβίνα.

Άγία Σιών

Όπως είναι γνωστό ή Ίερουσαλήμ είναι κτισμένη σέ λόφους. Ένας από αυτούς είναι πού φιλοξένησε πρώτο τήν Άγία Πόλη και είναι ό λόφος τής Σιών. Στόν λόφο τής Άγίας Σιών ύπάρχουν τό Ύπερων πού έγινε ό Μυστικός Δείπνος, ή Πεντηκοστή, ό Τάφος του Δαυίδ και ή έκκλησία τής Πεντηκοστής και ακόμα τή Μονή τής Άρνήσεως του Άποστόλου Πέτρου.

Τό Ὑπερῶν τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου.

Εἶναι ἓνα οἰκοδόμημα ἀνώγειο τὸ ὁποῖο θεωρεῖται ὅτι εἶναι ὁ τόπος πού ἐγινε ὁ Μυστικός Δείπνος. Τό σπίτι πού ἐγινε ὁ Μυστικός Δείπνος ἀνήκε στή Μαρία τήν μητέρα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου. Ἀπό ἐδῶ ἔφυγε ὁ Ἰούδας γιά νά τελειώσει τὸ ἔργο του. Σ' αὐτὸ παρέδωσε ὁ Κύριος τὸ Μέγα μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας, λέγοντας «Λάβετε, φάγετε τοῦτο ἐστὶ τὸ σῶμα μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλῶμενον εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες τοῦτο ἐστὶ τὸ Αἷμα μου τὸ τῆς Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν». Συνεχίζοντας τὸ ὁδοιπορικό μας θά πᾶμε νά δοῦμε τὸ ξύλινο ὁμοίωμα τῆς Παναγίας. Ἐντύπωση κάνει λίγο πῶς πέρα ψηφιδωτό πού παριστάνει κύματα, ἓνα καράβι καὶ ἓνα Μονόγραμμα τοῦ Χριστοῦ. Ἄρκετά κουρασμένοι ἀλλὰ καὶ χαρούμενοι πού εἶδαμε ὅλα αὐτά τὰ Ἅγια προσκυνήματα, παίρνουμε τὸ δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς γιά τὸ ξενοδοχεῖο.

6η μέρα Τετάρτη

Σήμερα εἴμαστε ἰδιαίτερα εὐδιάθετοι πού θά ἐπισκεφτοῦμε τήν Ἱ.Μ. τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Χολεβίτου. Τὸ περιμέναμε ὅμως αὐτές τίς ἡμέρες μέ ἀγωνία ἴσως γιατί εἴχαμε ἀκούσει τόσα πολλά γιά αὐτὴ τὴ Μονή. Πηγαίνοντας λοιπόν στή Μονή, συναντήσαμε ἐρείπια ἀπὸ τήν Ἱ.Μ. Ἁγ. Εὐθυμίου ὅπου ἔχει γίνει ἀρχαιολογικός χῶρος. Τὰ πούλμαν σταμάτησαν σέ σημείο πού ἦταν ἀπόσταση περίπου μισῆς ὥρας ἴσως καὶ λίγο πῶς πῶς ἀπὸ τὴν Μονή. Αὐτὸ πού ἀντικρίσαμε ἦταν πέρα ἀπὸ κάθε φαντασία. Τὸ τοπίο μαγευτικό καὶ

στό βάθος ἡ Μονή, νά στέκεται νά περιμένει τοὺς πιστοὺς νά τοὺς φιλοξενήσει καὶ νά τοὺς καλωσορίσει νά προσκυνήσουν τὰ Ἅγια Σκηνώματα πού βρίσκονται ἐκεῖ. Ἡ Ἱ.Μ. Χολεβιτῶν ἢ Χολεβά, εἶναι ἀπὸ τίς ἀρχαιότερες τῆς Παλαιστίνης καὶ βρίσκεται κοντά στό δρόμο πού ὀδηγεῖ στήν Ἱερουσαλήμ. Ὁ χρόνος ἰδρύσεώς της δέν εἶναι γνωστός, ἀπὸ μαρτυρίες ὑπολογίζουν ὅτι ἰδρύθηκε τὸν Ε' αἰῶνα μ.Χ. ἀπὸ μία ὁμάδα 5 ἀσκητῶν. Ἀργότερα τέλος τοῦ Ε' αἰῶνα ἦρθε στή Μονή κάποιος μοναχός ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο πού λεγόταν Ἰωάννης ἀναζητώντας ἡσυχία μέρος γιά προσευχὴ καὶ ἄσκηση. Παρέμεινε καὶ μετονομάστηκε Χολεβίτης. Τὸν Στ' αἰῶνα ἡ Μονή γνώρισε ἀκμὴ χάρις στόν Γεώργιο Χολεβίτη τὸν Κύπριο. Κατὰ τὴν περίοδο αὐτὴ, ἡ Μονή ἀριθμοῦσε 2.000 μοναχοὺς καὶ 3.000 στήν γύρω περιοχή. Ὁ δρόμος εἶναι πολὺ δύσκολος καὶ ὅταν πηγαίναμε βρεθῆκαμε σέ ἀπότομη κατηφόρα καὶ στό γυρισμό εἴχαμε μπροστά μας πολὺ ἀνηφόρα. Ὑπάρχουν ὅμως τὰ γαῖδουράκια ὅπου οἱ ντόπιοι τὰ ἔχουν σάν μεταφορικό μέσο καὶ ἔτσι χρησιμοποιήθηκαν. Ἡ Μονή ὅπως εἶναι σήμερα ἀνοικοδομήθηκε ἀπὸ τὸν μοναχὸ Καλλίνικο τὸ 1878. Ἀποτελεῖται ἐκτός ἀπὸ τὰ κελιά τῶν μοναχῶν τὸ καθολικὸ πού εἶναι ἀφιερωμένο στήν γέννηση τῆς Θεοτόκου, ἀπὸ τὸ παρεκκλήσι τῶν Χολιβιτῶν Ἰωάννου καὶ Γεωργίου καὶ τὸ σπήλαιο τοῦ Προφήτη Ἡλιοῦ. Ἐξαιρετικὴ εἶναι ἡ εἰκόνα τῆς κοιμήσεως τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Χολεβίτου. Στὸ παρεκκλήσι τῶν Χολεβιτῶν, φυλάσσονται πολλὰ λείψανα Ἁγίων καὶ Μαρτύρων ὅπως τοῦ Τιμίου Προδρόμου, τῆς Ἁγίας Βαρβάρας, τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ

κλπ. Ἐδῶ φυλάγεται σέ εἰδική θήκη ἀπό τόν Σεπτέμβριο τοῦ 1980 τό σκῆνωμα τό πατρός Ἰωάννου ἐκ Ρουμανίας πού κοιμήθηκε στίς 5 Αὐγούστου 1960 καί τάφηκε ἀπό τόν Ἡγούμενο τῆς Μονῆς, πατέρα Ἀμφιλόχιο σέ τάφο πού ὑπῆρχε στή σπηλιά του. Τό ἅγιο σῶμα του βρίσκεται ἀκέραιο σέ γυάλινη θήκη στό παρεκκλήσι τῶν Χολεβιτῶν γιά εὐλογία καί δόξα Θεοῦ. Πάνω ἀπό τήν στέγη τῆς ἐκκλησίας, βρίσκεται τό σπήλαιο τοῦ Προφήτη Ἡλία. Σέ αὐτό τό σπήλαιο, ὁ προφήτης τρέφονταν ἀπό ἓνα κόρακα γιά 3,5 χρόνια καί στό ἴδιο σπήλαιο προσευχόταν ὁ Θεοπάτωρ Ἰωακείμ, παρακαλώντας τό

Θεό νά τοῦ δώσει τέκνο καί ὅπως εἶναι γνωστό ἀπό τόν Ἰωακείμ καί τήν Ἄννα γεννήθηκε ἡ Παρθένος Μαρία, ἡ μητέρα τοῦ Χριστοῦ.

Στήν Ἱερά Μονή Χολεβά ὑπάρχουν 6 μοναχοί καί ὁ π. Δανιὴλ φρόντισε γιά τήν φιλοξενία μας. Ὁ Ἡγούμενος τῆς Μονῆς εἶναι ὁ γέροντας Κωνσταντῖνος. Μέ πολύ κατάνυξη καί ἀνάμεικτα συναισθήματα, παίρνουμε τό δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς. Ἔχει ἀρχίσει νά βρέχει ἀλλά δοξάζουμε τόν Θεό πού ὅλα πῆγαν καλά καί παίρνουμε τόν δρόμο πού θά μᾶς βγάλει στό Σαραντάριο Ὅρος.

Σαραντάριο Ὅρος

Γιά νά πᾶμε στό Σαραντάριο Ὅρος θά διασχίσουμε τήν πόλη τῆς Ἱεριχοῦ. Ἐδῶ κυριαρχεῖ τό πράσινο μετά τήν ἄνυδρη

γῆ πού βλέπαμε γιά πολλές ὥρες. Ἐδῶ νῆστεψε ὁ Κύριος σαράντα μέρες καί σαράντα νύχτες καί κατόπιν πειράχθηκε ἀπό τόν διάβολο. Τό ὀρθόδοξο μοναστήρι βρίσκεται στήν νοτιοανατολική πλευρά τοῦ Ὄρους. Εἶναι κτισμένο σέ ἀποκρημηνη πλαγιά σέ ὕψος 492 μέτρα ἀπό τήν ἐπιφάνεια τῆς Νεκρᾶς Θάλασσας. Τό 1874 πέρασε ἡ Μονή στήν κυριότητα τῆς Ἀγιοταφικῆς ἀδελφότητας, ἀνοικοδομήθηκε, καλλωπίστηκε καί ἡ ἀνάβαση ἔγινε εὐκολότερη μέ τό τελεφερίκ. Οἱ διαστάσεις τοῦ ναοῦ εἶναι 7x10,70 μέτρα. Μέ σκάλα πού ὀδηγεῖ πρὸς τά ἐπάνω, μέσα στό ναό, βρίσκεται τό παρεκκλήσι ὅπου

ὁ Χριστός καθήμενος ἐπηράχθει ἀπό τό διάβολο. Ἡ θέα εἶναι θαυμάσια. Ἀπό ἐδῶ βλέπεις τήν πεδιάδα τοῦ Ἰορδάνη, τή Νεκρά

Θάλασσα καί τήν Ἱεριχώ πνιγμένη στό πράσινο. Ὅπως εἶναι σήμερα ἡ Μονή κτίστηκε ἀπό τόν Ἡγούμενο Ἀρχιμανδρίτη Ἀβράμιο ἀπό τήν Πελοπόννησο καί τό δεύτερο προσκύνημα πού ὑπάρχει στήν περιοχή, εἶναι ἡ Μονή Συκομορέα.

Ἡ Μονή Συκομορέα

Ἡ πόλη τῆς Ἱεριχοῦ εἶναι γνωστή ἀπό ἀρχαιοτάτων χρόνων καί ἡ ἴδρυσή της ὑπολογίζεται τό 3000 π.Χ. Ἰδιαίτερη σημασία ὅμως ἔχει ἡ Ἱεριχώ γιατί τήν ἐπισκέφτηκε πολλές φορές ὁ Κύριος κατά τήν ἐπίγεια ζωή Του. Σύμφωνα μέ τίς εὐαγγελικές μαρτυρίες, ἐδῶ θεράπευσε ὁ

Χριστός τόν τυφλό, ἐδῶ συνάντησε καί τόν Ζακχαῖο τόν ἀρχιτελώνη ὁ ὁποῖος γιά νά δεῖ τόν Χριστό ἀνέβηκε στή Συκομορέα. Ἡ Συκομορέα πού ὑπάρχει σήμερα εἶναι παραφυάδα ἐκείνης πού ἀνέβηκε ὁ Ζακχαῖος. Ἡ Μονή ἔχει μόνο τόν γέροντα Φιλούμενο πού διακονεῖ 39 ὀλόκληρα χρόνια. Ἐπίσης ἔχει 30.000 κατοίκους ὅπου οἱ 15.000 εἶναι Ὁρθόδοξοι. Συνεχίζοντας τό ὁδοιπορικό μας, ὁ δρόμος θά μᾶς βγάλει στόν Ἰορδάνη ποταμό γιά τόν Ἁγιασμό τῶν Ὑδάτων καί συμβολικό ὁμαδικό βάπτισμα τῶν πιστῶν. Ὁ Ἰορδάνης ποταμός, εἶναι ὁ μεγαλύτερος ποταμός στήν Ἁγία Γῆ ὅπου ἔχει μήκος 220 χλμ. Πηγάζει ἀπό τά ὄρη τῆς Συρίας Λίβανο καί Ἀντιλίβανο καί χύνεται στή βόρεια τῆς λίμνης Γεννησαρέτ. Καί πάλι ξεκινάει ἀπό τό νότιο μέρος καί ἀφοῦ περάσει τήν κοιλάδα τοῦ Ἰορδάνη χύνεται στή Νεκρά Θάλασσα.

Ἱερά Μονή Ἁγίου Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου

Ἀνατολικά τῆς Ἱεριχούς, βρίσκεται ἡ Ἱ.Μ. τοῦ Ἁγίου Γερασίμου. Κτίστηκε τό 455 μ.Χ. ἀπό τόν Ἅγιο Γεράσιμο. Ὁ Ἅγιος Γεράσιμος καταγόταν ἀπό τήν Μύρα τῆς Λυκαίας καί γεννήθηκε ἀρχές τοῦ 5' αἰῶνα μ.Χ. Ἐξῆσε ἀσκούμενος γιά πολλά χρόνια στήν ἔρημο τοῦ Ἰορδάνη καί μαζί του εἶχε ἕνα λιοντάρι πού τόν διακονοῦσε καί πού ὁ Ἅγιος τόν εἶχε θεραπεύσει. Ἐκοιμήθει τό 475 μ.Χ. καί ἡ μνήμη του γιορτάζεται στίς 4 Μαρτίου. Κοντά στή Μονή τοῦ Ἁγίου Γερασίμου, ἦταν καί ἡ Μονή Καλαμώνος. Ἡ ἴδρυση τῆς Μονῆς ἀνάγεται στούς χρόνους τῆς Ἁγίας Ἐλένης. Εἶχε κτιστεῖ μικρή ἐκκλησία στό σπήλαιο καί ἡ παράδοση λέει ὅτι

φιλοξενήθηκε ἡ Ἁγία Οἰκογένεια κατά τήν φυγή της στήν Αἴγυπτο. Σήμερα ἡ ἐκκλησία βρίσκεται κάτω ἀπό τόν κυρίως ναό τῆς Μονῆς. Ἡ Μονή ὑπέστη πολλές καταστροφές καί ἐρημώσεις. Τό 1885 ἀνοικοδομήθηκε ἐκ βάθρων ἐπί Πατριάρχου Νικοδήμου τοῦ Α'. Εἶναι τρίκλιτη βασιλική μέ τροῦλο καί κοσμημένη μέ θαυμάσιες τοιχογραφίες καί τιμᾶται ἐπί ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Γερασίμου. Ὑπάρχουν δύο παρεκκλήσια, δεξιά του Ἁγίου Εὐθυμίου καί ἀριστερά τῶν Ἁγίων Ἰωσήφ καί Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας πού ἔζησε 47 χρόνια στή βάθη τῆς ἐρήμου, ἀσκούμενη καί γενόμενη ὑπόδειγμα μετανοίας. Ἡ ὥρα ἔχει προχωρήσει ὅμως ἔχουμε λίγο χρόνο ἀκόμη γιά μία μικρή ἐπίσκεψη στή Νεκρά Θάλασσα.

Νεκρά Θάλασσα

Ἀποτελεῖ τό σύνορο μεταξύ Ἰσραήλ καί Ἰορδανίας. Βρίσκεται νοτιοανατολικά τῆς πόλης Ἱεριχούς. Ἐχει 77 χλμ. μήκος καί 16 χλμ Πλάτος. Ἡ ἐπιφάνειά της εἶναι 392 μ. κάτω ἀπό τή Μεσόγειο. Τά νερά τῆς περιέχουν μεγάλη ποσότητα ἀσφάλτου, θειαφιού, νατρίου, χλωρίου, μαγνησίου, καλίου κ.λ.π.. Στήν θάλασσα αὐτή δέν ὑπάρχει ζωικός ἢ φυτικός πλοῦτος. Ἔτσι ἄλλη μιά μέρα ἔφτασε στό τέλος καί παίρνουμε τόν δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς γιά τό ξενοδοχεῖο ὅπου μας μένει λίγος χρόνος γιά νά φᾶμε καί νά ξεκουραστοῦμε. Τήν ἄλλη μέρα πολύ πρωί θά πᾶμε στό σπήλαιο τῆς Γεννήσεως θά παρακολουθήσουμε τήν Θεία Λειτουργία καί θά κοινωνήσουμε. Εἶναι μοναδική εὐκαιρία νά βρεθοῦμε πάλι ἐκεῖ πού γεννήθηκε ὁ Χριστός μας. Λίγο ἀργότερα καί ἀφοῦ τελιώσει ἡ Θεία Λειτουργία, θά βρεθοῦμε

στό Ναό τῆς Ἀναστάσεως γιά προσκύνημα καί στίς 11:00 ὥρα θά μᾶς δεχτεῖ ὁ Παναγιώτατος Πατριάρχης κ.κ. Θεόδωρος. Νιώθουμε ιδιαίτερη χαρά καί τιμή πού θά δοῦμε τόν Πατριάρχη. Ἡ αἴθουσα εἶναι μεγαλοπρεπής, τά βαριά χαλιά καλύπτουν σχεδόν ὅλο τό δάπεδο, οἱ κουρτίνες, τά ἐπιπλα, ὅλα τά ἀντικείμενα πού κοσμοῦν τό διάκοσμο τῆς αἴθουσας εἶναι πολύ ἐντυπωσιακά ὅπως ἐπίσης καί οἱ πίνακες πού ἀναπαριστάνουν τήν ἐπίγεια ζωή τοῦ Χριστοῦ. Ὅλα αὐτά μας ἀφήνουν πολύ ἐντυπωσιασμένους. Ὁ π. Δαμασκηνός προσφωνεῖ τόν Πατριάρχη μέ θερμά λόγια καί μᾶς καλωσορίζει μέ πολύ πατρική ἀγάπη. Ὅταν τελειώνουμε ἀπό τό Πατριαρχεῖο, τά βήματά μας, μᾶς ὀδηγοῦν στήν ὁδὸ τοῦ μαρτυρίου.

Ἡ ὁδὸς τοῦ Μαρτυρίου

Ἡ ὁδὸς Μαρτυρίου ξεκινᾷ ἀπὸ τὸν Ναὸ τῆς Ἀναστάσεως μέχρι τὸ Λιθόστρωτο καί λέγεται ἔτσι γιατί ὁ Χριστὸς ἀκολούθησε αὐτὸν τὸν δρόμο φέροντας τὸν Σταυρὸ τοῦ ἐρχόμενος πρὸς τὸ ἐκούσιον πάθος. Τὸ πρῶτο ἀξιόλογο πού βλέπουμε εἶναι ἡ ἀρχαιότατη καμάρα καί λέγεται Πύλη τῆς Καταδίκης. Περνώντας τὴν Πύλη τῆς Καταδίκης ὑπάρχει ἀρχαῖο οἰκοδόμημα τὸ ὁποῖο ἀναφέρεται πὼς ἦταν τὸ σπίτι τῆς ἀρχοντοπούλας Βερο-

νίκης ἢ ὁποῖα βλέποντας τὸν Κύριο καταῖδρωμένο καί αἵματοβαμμένο τὸ πρόσωπο κάτω ἀπὸ τὸ Σταυρὸ, τοῦ προσέφερε κομμάτι ὕφασμα γιὰ νὰ σκουπιστεῖ. Ὅμως πάνω στὸ ὕφασμα ἀποτυπώθηκε τὸ πρόσωπο τοῦ Κυρίου καί τὸ ὕφασμα αὐτὸ λέγεται ΑΓΙΟ ΜΑΝΔΗΛΙΟ. Συνεχίζοντας τὴν ὁδὸ τοῦ Μαρτυρίου βλέπουμε τοποθετημένη στὸν τοῖχο, πέτρα πού φέρει καθαρὰ τὸ σημάδι πού ἀκούμπησε ὁ Κύριος πέφτοντας κάτω ἀπὸ τὸ βάρος τοῦ Σταυροῦ. Λίγο πιὸ κάτω πού ὀδηγεῖ

στὴ Πύλη τῆς Δαμασκοῦ, βρίσκεται τὸ μικρὸ σπίτι τοῦ Σίμωνα τοῦ Κυρυναίου. Ἐδῶ κοντὰ λέγεται ὅτι ἦταν τὸ βουλευτήριον τῶν Ἰουδαίων ὅπου οἱ Ἀρχιερεῖς καί οἱ πρεσβύτεροι

ἔκριναν τὸν Ἰησοῦ ἄξιο θανάτου.

Τὸ Πραιτώριο « Διοικητήριο »

Σ' αὐτὸν τὸν χῶρο ἐγίνε ἡ πιὸ παραπλανητικὴ δίκη πού γνώρισε ἡ ἀνθρωπότητα. Ἐδῶ κρίθηκε καί κατακρίθηκε ὁ Χριστὸς. Ἐδῶ προσήχθη καί ἐνοχοποιήθηκε. Εἶναι κάτι τὸ μοναδικὸ στὸν κόσμο. Στὸ Πραιτώριο μπορούμε νὰ δοῦμε τὸ σπήλαιον πού φυλάκισαν τὸν Κύριο, ὅπου ὑπάρχει βράχος μέ δυὸ τρύπες πού μαρτυροῦν τὸν τρόπο φυλάκισης. Μεγάλῃ εἰκὼνα ἀναπαριστᾷ τὴν φρικτὴ σκηνή. Κάτω ἀπὸ τὴ φυλακὴ τοῦ Χριστοῦ ὑπάρχει μεγάλο ὑπόγειον πού ἦταν

ή φυλακή τῶν δύο ληστῶν πού σταυρώθηκαν μέ τόν Κύριο καί στόν ἴδιο χῶρο, πιά βαθιά, ὑπάρχει ἄλλο σπήλαιο πού ἦταν ἡ φυλακή τοῦ Βαραβᾶ. Κατεβαίνοντας πρὸς τή φυλακή τῶν δύο ληστῶν ὑπάρχει μεγάλη δεξαμενή πού ὀνομάζεται στέρνα τῆς Ἁγ. Ἐλένης. Αὐτή χρησιμοποιοῦνταν σάν ὑδραγωγεῖο τῶν φυλακῶν. Τό Πραιτώριο ὅπως εἶναι σήμερα εἶναι κτίσμα τοῦ ΙΗ' αἰῶνα καί εἶναι κτισμένο μπροστά στίς φυλακές πού προαναφέραμε. Τό προσκύνημα ἀνήκει στοῦς Ὁρθοδόξους.

Τό Λιθόστρωτο

Εἶναι ὁ τόπος πού ὁ Πιλάτος παρέδωσε τόν Ἰησοῦ στοῦς Ἰουδαίους. Ἐδῶ ὑπάρχει καμάρα πού ὀνομάζεται «ΙΔΕ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ». Σύμφωνα μέ τήν Ἁγία Γραφή μετά τόν διάλογο πού εἶχε ὁ Πιλάτος μέ τόν Ἰησοῦ τόν παρέδωσε στό μαρτύριο τῆς μαστίγωσης. Τό προσκύνημα αὐτό εἶναι καθολικό.

Τό Μοναστήρι τῆς Φακῆς Ἡ Μονή τοῦ Ἁγίου Νικόδημου καί Ἡ Φυλακή τοῦ Ἀπόστολου Πέτρου

Μετά τό Λιθόστρωτο βορειοανατολικά ὑπάρχει Μονή ἡ ὁποία ἀναφέρεται ὡς τοῦ Ἰωάννη τοῦ Θεολόγου. Σέ αὐτό τό σημεῖο ἐγίνε ἡ συνομιλία τοῦ Κυρίου μέ τόν Νικόδημο. Ἡ Μονή εἶναι κτισμένη στή ἐρείπια τῆς κατοικίας τοῦ Σίμωνος τοῦ Φαρισαίου πού φιλοξενήθηκε ὁ Κύριος. Ὁ Νικόδημος ἦταν μυστικός μαθητής τοῦ Κυρίου. Μετά τόν Σταυρικό θάνατο τοῦ Κυρίου μαζί μέ τόν Ἰωσήφ τόν ἀπό Ἀριμαθαίας παρουσιάζονται στόν Πιλάτο καί ζητοῦν τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ πρὸς ἐνταφιασμό. Στό χῶρο

αὐτό ὑπάρχει ὠραῖος ναός πρὸς τιμή τοῦ Νικόδημου ὅπου ἐπίσης φυλάγεται πολύ μεγάλο καζάνι πού λέγεται τῆς Ἁγ. Ἐλένης. Σ' αὐτό μαγεύουν γιά νά τρέφονται οἱ ἐργάτες πού ἀσχολοῦνται μέ τό κτίσιμο τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως. Τό μοναστήρι λέγεται τῆς Φακῆς γιατί κατά τήν παράδοση, βρέθηκε στή θεμέλιά του ἀποθήκη φακῆς ἢ γιατί τό σῦνηθες φαγητό τῶν ἐργατῶν ἦταν ἡ φακή πού ὑπῆρχε ἄφθονη. Κάτω ἀπό τήν ἐκκλησία τοῦ Ἁγ. Νικόδημου ὑπάρχει μικρός χῶρος πού ἱστορεῖται ἡ φυλακή τοῦ Ἀπόστολου Πέτρου.

Ἡ Προβατική Κολυμβήθρα

Ἀνατολικά του Πραιτωρίου, βρίσκεται ἡ Προβατική Κολυμβήθρα. Ἐδῶ θεράπευσε ὁ Κύριος τόν παράλυτο πού γιά 38 χρόνια προσπαθοῦσε νά κατέβει πρῶτος στό νερό νά θεραπευτεῖ. Σήμερα σώζονται σέ ἀρκετό βάθος οἱ δεξαμενές τῆς Προβατικῆς Κολυμβήθρας.

Ἡ Ἐκκλησία τῶν Θεοπατόρων Ἰωακείμ καί Ἄννης

Ἡ ἐκκλησία τῶν Θεοπατόρων Ἰωακείμ καί Ἄννης βρίσκεται κοντά στήν Προβατική Κολυμβήθρα. Ἐδῶ πιστεύεται ὅτι ἦταν τό σπίτι τους. Κάτω ἀπό τήν ὑπάρχουσα ἐκκλησία, βρίσκονται τρία σπήλαια πού τά χρησιμοποιοῦσαν γιά τίς ἀνάγκες τῆς οἰκογενείας τους. Κατά τήν παράδοση, τό ἕνα εἶναι πού ἐγεννήθη ἡ Παρθένη Μαρία, τό ἄλλο ὁ τόπος πού προσευχόταν ἡ Θεομήτωρ Ἄννα καί τό τρίτο κατά πάσα πιθανότητα εἶναι ὁ τάφος τῶν Θεοπατόρων. Ἀργότερα τά Ἁγία Λεῖψανα μεταφέρθηκαν στή Γεσθημανή σέ τάφους πού βρίσκονταν στή σκάλα

πού κατεβαίνουμε στό κέντρο τοῦ ναοῦ. Τό τελευταῖο πού ἀντικρίζουμε τελειώνοντας τήν ὁδό τοῦ μαρτυρίου εἶναι ἡ πύλη τῶν Λεώντων ἢ Ἁγ. Στεφάνου. Παίρνοντας τά λεωφορεῖα γιά τό γυρισμό, δέν ξέρω ἂν μπόρεσα νά περιγράψω αὐτά πού εἶδαμε ἢ βιώσαμε ὅλες αὐτές τίς ἡμέρες. Ἦταν συγκλονιστικά. Τήν τελευταία μας μέρα στούς Ἁγίους Τόπους καί πρὶν πᾶμε στό ἀεροδρόμιο, περάσαμε νά προσκυνήσουμε τόν Ἅγιο Γεώργιο τόν Τροπαιοφόρο στήν Λύδα. Ὁ μεγαλοπρεπής ναός πού ἔκτισε ἡ Ἁγία Ἐλένη εἶναι δίκλιτος καί βρίσκεται πάνω ἀπό τόν Τάφο τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ὅπου ἐδῶ ὑπάρχει ἱερό λείψανο τοῦ Ἁγίου ὅπως καί ἡ ἱαματική ἀλυσίδα τοῦ Ἁγίου.

Ὅκτώ μέρες μείναμε στήν Ἁγία Γῆ. Ὅλες αὐτές τίς ἡμέρες εἶδαμε καί βιώσαμε συγκλονιστικά πράγματα. Δέν εἶναι καθόλου εὔκολο νά περιγράψει κανεῖς τά Πανάγια Προσκυνήματα γιατί ἀπλά δέν ὑπάρχουν οἱ κατάλληλες λέξεις νά τά περιγράψει κανεῖς. Τό ὅτι βρεθήκαμε ἐκεῖ ἦταν πνευματική τροφή καί ψυχική ὠφέλεια. Ἐνα ὁδοιπορικό στήν Ἁγία Γῆ τονώνει καί ἐνισχύει τήν πίστη κάθε Χριστιανοῦ. Γιά ὅλους ἐμᾶς πού ἐπισκε-

φτήκαμε τούς Ἁγίους Τόπους, θά διατηρήσουμε ζωντανά στή μνήμη μας ὅλα αὐτά τά Πανάγια Προσκυνήματα. Ἀπό τή θέση αὐτή θέλω νά εὐχαριστήσω θερμά γιά μία ἀκόμα φορά τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας κ.κ. Δαμασκηνό, ὅπου χωρίς τή δική του εὐλογία θά ἦταν ἀδύνατη ἡ πραγματοποίηση αὐτῆς τῆς ἐκδρομῆς. Τόν Ἀρχιμανδρίτη καί Πρωτοσύγκελλο τῆς μητροπόλε-

ως μας π. Δαμασκηνό Λιονάκη γιά τήν ὑπομονή του, τήν ἀγάπη του καί τήν κατανόησή του. Τούς ἱερεῖς π. Ἰωάννη Δρακακάκη, π. Ἐμμανουήλ Χατζηδάκη, π. Νικόλαο Πατσουράκη καί τόν π. Σπύρο Κατσιγαράκη ἀλλά καί τίς πρεσβυτέρες πού ἦταν μαζί μας. Ὅλοι αὐτοί οἱ ἄνθρωποι ἔδωσαν τόν καλύτερο ἐαυτό

τους γιά νά βοηθήσουν καί νά λύσουν κάθε ἀπορία μας. Ἐνα μεγάλο εὐχαριστῶ στούς ξεναγούς κ. Μιχάλη καί κ. Κυριάκο ὅπου ἡ βοήθειά τους ἦταν πολύ σημαντική. Τό ταξιδιωτικό γραφεῖο Tigiris Travel καί τόν ὑπεύθυνο κ. Δαβίδ Τυγκίρη γιά τήν ἄψογη διοργάνωση. Εὐχομαί ὁ καλός Θεός νά μᾶς ἀξιώσει νά πραγματοποιήσουμε καί ἄλλες προσκυνηματικές ἐκδρομές.

**Στεφάνου Παπουτσάκη, Θεολόγου-Φιλολόγου τέως εκπαιδευτικού,
στήν συνάντηση τών αποφοίτων τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Κρήτης,
σχολικοῦ ἔτους 1964-1965.**

Ἁγία Τριάς, 30 Ἰουλίου 2015, ἡμέρα Πέμπτη.

Σεβασμιώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Κρήτης κ.κ. Εἰρηναῖε, Σεβασμιώτατε Ποιμέναρχη μας κ.κ. Δαμασκηνέ, σεβαστοὶ πατέρες, εὐσεβές ἐκκλησίασμα, ἀγαπητοί μου συμμαθητές.

Καλῶς ὀρίσαμε καὶ καλῶς εὐρεθήκαμε στό κοινό μας σπίτι, στήν Ἱερά Μονή τῆς Ἁγίας Τριάδος Χανίων, πενήντα χρόνια μετά τήν ἀποφοίτησή μας ἀπό τήν Ἐκκλησιαστική Σχολή Κρήτης κατά τό Σχολικό Ἔτος 1964-65.

Ἐδῶ ζήσαμε καί ἐδῶ περάσαμε τά δύσκολα μά καί εὐχάριστα ἐφηβικά μας χρόνια. Ἐδῶ ζήσαμε βιώματα ἔντονα μά καί ἀναλλοίωτα γιά ὅλη μας τή ζωή. Εἶναι γεγονός πώς οἱ ἐπιδράσεις αὐτοῦ τοῦ περιβάλλοντος στήν διαμόρφωση τῆς προσωπικότητάς μας ὑπῆρξαν ἰσχυρές καί καθοριστικές.

Ἐδῶ σφυρηλατήθηκαν καί ὀλοκληρώθηκαν οἱ χαρακτῆρες μας καί ἀναδείχτηκαν ἄξιοι καί ἱκανοί γιά τόν ἀγῶνα τῆς μετέπειτα ζωῆς μας.

Πρωτίστως οἱ ἐγκύκλιές μας πάντω στό γνωστικό ἀντικείμενο τῶν Θεολογικῶν, τῶν Φιλολογικῶν, ἀκόμη καί τῶν φυσικομαθηματικῶν μαθημάτων ὑπῆρξαν ἀπό πολύ καλές ἔως καί ἄριστες.

Ἄς θυμηθοῦμε ἐπίσης τήν εὐχάριστη

καί ἄνετη παρακολούθηση τῶν καλλιτεχνικῶν καί μουσικῶν μαθημάτων, καθώς καί τίς γυμναστικές καί ἀθλητικές δραστηριότητές μας. Οἱ διακρίσεις τῶν συμμαθητῶν μας στούς ἀθλητικούς μαθητικούς ἀγῶνες τῶν Χανίων ὑπῆρξαν ἄριστες.

Διακρίσεις ὅμως εἶχαμε καί στούς μορφωτικούς ἀγῶνες τῶν ἀποφοίτων τῆς Σχολῆς στά Πανεπιστήμια καί στίς λοιπές Ἀνώτατες Σχολές, ὅπου φοιτοῦσαν. Ἀποφοιτοί τῆς Σχολῆς ἔγιναν ἱερεῖς, δάσκαλοι, καθηγητές, νομικοί, μηχανικοί καί γιατροί.

Ἡ ἐπιτυχής ἐπίσης καί φωτισμένη ἱερατική καί ποιμαντική διακονία τῶν κληρικῶν μας, δηλώνει τήν ὀλοκληρωμένη ἐκκλησιαστική κατάρτιση πού προσφερόταν ἀπό τήν Σχολή.

Ἐκεῖ ὅμως πού ἀδιαμφισβήτητα οἱ ἐπιδράσεις ὑπῆρξαν θετικότερες γιά ὅλους μας πιστεύω πώς ἦταν στό μέρος τῆς πνευματικῆς μας ὄντοτητας.

Ἡ καθημερινή καί πολλαπλή συμμετοχή μας στίς ἱερές ἀκολουθίες ἀποτυπώθηκε στόν ψυχικό μας κόσμο καί ἀποτέλεσε βίωμα ζωῆς καί χαρακτηριστικό τῆς ἀγαπητικῆς μας σχέσης μέ τήν ἐκκλησία. Οἱ πνευματικές ὁμιλίες καί διδαχές τῶν ἀειμνήστων δασκάλων

μας ἀλλά καί ἄλλων διανοούμενων ἐκκλησιαστικῶν καί θύραθεν παραμένουν ἀνεξίτηλα χαραγμένες μέσα μας.

Ἐπίσης στίς μέρες μας ζήσαμε κοντά σέ ὑπέροχες μοναχικές προσωπικότητες καί λάβαμε ζωντανά παραδείγματα μοναστικής καί ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς, ὅπως ἦταν ἡ ἀγία μορφή τοῦ π. Δαμασκηνοῦ, τοῦ γνωστικοῦ καί συνετοῦ Ἰλαρίωνα, τοῦ ἄρχοντα καί καθόλα μεγαλοπρεποῦς π. Ἱερεμία, τοῦ πατριώτη καί ἐθνικοῦ ἀγωνιστῆ π. Ἱερόθεου καθώς καί τῶν λοιπῶν ἀόκνως ἐργαζομένων καί φιλακόλουθων μοναχῶν.

Σέ αὐτό τό μοναστήρι ἐξάλλου μόνασαν καί ἀγίασαν οἱ ἱερομόναχοι Γεράσιμος καί Ἀκάκιος.

Ἐπίσης, ὁ περικαλλῆς τοῦτος Ἱερός Ναός τῆς Ἁγίας Τριάδος, τό μοναστηριακό συγκρότημα μέ τήν καταπληκτική ἀρχιτεκτονική τοῦ μορφή καί γενικά οἱ χώροι τοῦ Μοναστηριοῦ ἀποπνέουν σεβασμό, πνευματικότητα καί ἐν τέλει ἀγιότητα.

Οἱ ἐπιγραφές πού ὑπάρχουν στά διάφορα σημεῖα τῆς μονῆς, τοῦ διδακτηρίου καί τοῦ Οἰκοτροφείου, μᾶς ἐνέπνεαν καί μᾶς προέτρεπαν σέ μία ὀρθή πορεία πνευματικῆς ζωῆς.

Ἀναφέρομαι δειγματοληπτικά στήν ἐπιγραφή «Ἀρχή σοφίας, φόβος Κυρίου» ἀπό τίς παροιμίες Σολομῶντος, πού εἶναι στήν εἴσοδο τοῦ οἰκοτροφείου καί στήν ἄλλη πού εἶναι στήν εἴσοδο μιᾶς αἵθουσας διδασκαλίας πού ἀναφέρει τό «ὡς χαριέν ἐσθ' ἄνθρωπος, ὅταν ἄνθρωπος ἦ» τοῦ Μενάνδρου. Θεωρῶ πώς αὐτές οἱ δύο ἐπιγραφές ἀπέτελεσαν τούς βασικούς καί οὐσιαστικούς πυλώνες, τῆς ἐπιστημονικῆς καί

ἀνθρωπιστικῆς μας παιδείας καί ζωῆς.

Ἐδῶ θά μοῦ ἐπιτραπεῖ νά ἀναφερθῶ στήν ὁμολογία ἐνός συμμαθητῆ μου μέχρι τήν Τετάρτη τάξη, γιατί μετά σπένεχισε σέ ἄλλο σχολεῖο καί τώρα εἶναι ὁμότιμος Καθηγητής Πανεπιστημίου, «πὼς αὐτήν του τήν ἐξέλιξη τήν ὀφείλει στό παλιό μας σχολεῖο καί στίς ἀξίες καί τά διδάγματα πού ἔλαβε ἀπό ἐδῶ...

Δέν θά ἐπιμείνω στήν παρουσίαση διακεκριμένων Πανεπιστημιακῶν καί Ἀκαδημαϊκῶν Δασκάλων πού προέρχονται ἀπό τήν Σχολή σεβόμενος τό χρόνο σας. Γιά τή διαχρονική ὁμως προσφορά τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς στήν Ἐκκλησία καί εἰδικά στή Διοικοῦσα, θά ἤθελα νά ἀναφερθῶ στούς Ἐπισκόπους πού τιμοῦν καί ποιμαίνουν σήμερα Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης.

Πρωτίστως ἀναφέρομαι στόν Ἀρχιεπίσκοπο Κρήτης κ.κ. Εἰρηναῖο πού ἀποτελεῖ τό καύχημα καί τό κλέος τῆς ἐκκλησίας μας μέ τό τεράστιο ἔργο τοῦ πρῶτα στή Μητρόπολη Κισάμου καί Σελίνου ὡς πρωτοσύγκελλος, μετά στή Μητρόπολή μας ὡς Σχολάρχης τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς καί μετά ὡς Ἐπίσκοπος ἐπί πολλά χρόνια καί τώρα στήν Ἀρχιεπισκοπή Κρήτης. Τόν εὐχαριστοῦμε θερμά γιά τήν ἀγάπη καί τήν τιμή, νά παρευρίσκεται σήμερα κοντά μας.

Ἀπόδειξη καί τοῦτο τοῦ ἀσίστατου ἐνδιαφέροντός του γιά τήν Σχολή. Ἐπίσης ἀπόφοιτος τῆς Σχολῆς εἶναι καί ὁ θεοφιλῶς ποιμαίνων τήν Μητρόπολη Λάμπης καί Σφακίων κ.κ. Εἰρηναῖος, «σάρξ ἐκ τῆς σαρκός» καί αὐτός τῆς Σχολῆς.

Στους νεώτερους επίσης χρόνους και ζητώντας από όλους μας συγγνώμη, επειδή θα αναφερθώ σε κάτι προσωπικό, ως εκπαιδευτικός είχα τήν ευτυχία να έχω μαθητές μου τούς δυο Έπισκόπους τών Χανίων, τόν Σεβασμιώτατο Κυδωνίας και Άποκορώνου κ. Δαμασκηνό, καθώς και τόν Σεβασμιώτατο Κισάμου και Σελίνου κ.κ. Άμφιλόχο, τών όποιων επιθυμώ να έχω πάντοτε τήν εύχή και τήν εύλογία.

Αυτό τό γεγονός, ή ύπαρξη τεσσάρων Μητροπολιτών στή Ίερά Σύνοδο τής Έκκλησίας τής Κρήτης αποτελεί περίτρανη απόδειξη του έργου τής Έκκλησιαστικής Σχολής. Αύτην τήν Σχολή, από τά αρχαιότερα εκπαιδευτικά Ίδρύματα τής Κρήτης, καλείται να προστατεύσει και να ενισχύσει ποικιλοτρόπως τό Ύπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων καθώς και ή Ίερά Σύνοδος τής Έκκλησίας τής Κρήτης.

Σήμερα όμως θέλω να εύχαριστήσω ιδιαίτέρως τόν Σεβασμιώτατο κ.κ. Δαμασκηνό και τό μοναστήρι του, για τήν θερμή τους φιλοξενία και τήν άγάπη μέ τήν όποία περιβάλλουν έμάς και τόν Σύλλογο Άποφοίτων τής Έκκλησιαστικής Σχολής.

Άγαπημένοι μου συμμαθητές,

Στή συμπλήρωση τών πενήντα χρόνων του δικού μας «Ίωβηλαίου» από τήν άποφοίτησή μας, κάνοντας αυτές τίς αναφορές και σκεπτόμενος άπολογητικά τή ζωή μας, θεωρώ ότι δικαιωθήκαμε ως άνθρωποι, ως οικογενειάρχες αλλά και ως λειτουργοί της Έκκλησίας, τής Έκπαίδευσης, ως υπεύθυνοι διαφόρων κοινωνικών φορέων ή

και ως ελεύθεροι έπαγγελματίες. Αυτό όμως πού δέν έλειψε ποτέ από μέσα μας ήταν ό ΧΡΙΣΤΟΣ.

Δοξάζουμε και εύχαριστούμε τό ΘΕΟ για όλα αυτά και γιατί μας άξιωσε να φτάσουμε ως εδώ. Αύτός άς όρίσει και τήν παραπέρα ζωή μας. Τέλος, θέλω να τονίσω πώς ψυχή αύτης τής εκδήλωσης είναι ό πρωτοπρεσβύτερος π. Αντώνιος Σαπουνάκης, πρόεδρος του Συνδέσμου Άποφοίτων τής Έκκλησιαστικής Σχολής Κρήτης, «Η Άγία Τριάς», Έφημέριος του Ίεροϋ Ναοϋ Άγίου Κωνσταντίνου και Έλένης τής Νέας Χώρας.

Αύτός έχει τήν πρωτοβουλία και αναλαμβάνει τήν εύθύνη τής διοργάνωσης αυτών τών συναντήσεων. Όμολογουμένως, άξίζει τόν κόπο αύτή ή δραστηριότητα, γιατί έτσι αναθερμαίνονται σχέσεις και φιλίες παλαιών έτών.

Τόν εύχαριστούμε από καρδιάς και του εύχόμαστε υγεία και μακροήμερευση για τήν συνέχιση και αυτού του ώραιου έργου.

Τελειώνοντας, άς μνημονεύσουμε τούς άξιολάτρευτους και πεφιλημένους συμμαθητές μας, πού απήλθαν του κόσμου τούτου, τόν Δημήτριο Βεχονιαράκη, τόν Έλευθέριο Πανηγυράκη, τόν Παύλο Ξυνιδάκη, τόν Έμμανουήλ Άναστασάκη, τόν Γεώργιο Τζατζιμάκη. Και αυτοί άφησαν έργο πολυσχιδές και πλούσιο, μέ έξαιρετικές οικογένειες και λαμπρούς απογόνους. Άς είναι ή μνήμη τούς αιώνια.

Η Άγία Τριάς να μάς προστατεύει και να μάς διαφυλάττει και τώρα και πάντα.

«Τό ζητούμενο εἶναι ἡ διακονία τοῦ λαοῦ μας»

Τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀρκαλοχωρίου,
Καστελλίου καί Βιάννου, **Ἀνδρέα Νανάκη**, καθηγητῆ Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ.

Κατ' ἀρχήν ἡ Ἐκκλησία προϋπάρχει τῆς Πολιτείας. Τά πρώτα ἑλληνικά Συντάγματα (1821, 1823, 1827) ὀρίζουν Ἑλληνες τούς πιστεύοντας στόν Χριστό. Ἡ εἰς Χριστόν πίστη ἦταν συνδετικός κρίκος ὄλων ὅσοι συγκρότησαν τό πρώτο Ἑλληνικό Κράτος. Τῆ σύνθεσή του, μᾶς τήν περιγράφει ὁ Βυζάντιος στ θεατρικό ἔργο « Βαβυλωνία» (1836). Τό Ἑλληνικό Κράτος καί τά ἄλλα Βαλκανικά Κράτη, Σερβία, Βουλγαρία, Ρουμανία, δημιουργοῦνται μέσα ἀπό μία βίαιη προέλαση τοῦ εὐρωπαϊκοῦ διαφωτισμοῦ καί τῆς ἀρχῆς τῶν ἐθνοτήτων στόν χώρο τῆς τότε Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας.

Ἦχι μόνο ἡ ἀρχή τῆς κρατικῆς μας λειτουργίας, ἀλλά καί ἡ ἐθνική μας ὁλοκλήρωση, μέ τή Μικρασιατική Καταστροφή καί τίς ἀνταλλαγές στόν πληθυσμῶν τό 1923, γίνεται μέ κριτήριο καί γνώμονα ὄχι τῆ γλώσσα, ἀλλά τῆ θρησκευτική ταυτότητα τῶν προσευχητικῶν συνειδητήσεων. Οἱ ἑλληνόφωνοι μουσουλμάνοι πήρανε τουρκικές ταυτότητες καί ὀνομάστηκαν Τουῦρκοι πολίτες. Οἱ τουρκόφωνοι χριστιανοί ἔλαβαν τίς ἑλληνικές ταυτότητες.

Συνεπῶς τό ἐρώτημα «Σχέσεις Ἐκκλησίας- Πολιτείας» εἶναι σύνθετο, πολυδαίδαλο καί ἀκανθῶδες. Τό ἐθνικό κράτος, ὄχι βεβαίως μόνο τό Ἑλληνικό, δομεῖ τίς σχέσεις του μέ τήν Ἐκκλησία, μέσα σέ μία ἀσφυκτική πολιτειοκρατία, ἐνῶ τό δυναμικότερο λαϊκό κίνημα τοῦ 19ου αἰῶνα εἶναι αὐτό τοῦ μοναχοῦ Χριστοφόρου Παπουλάκου. Ἡ πολιτεία στή σχέση τῆς μέ τήν Ἐκκλησία ἐγκαταλείπει τήν πολιτειοκρατία καί διαμορφώνει μετά τό 1923 τό σχῆμα τῆς «νόμω κρατούσης πολιτείας». Ὀμιλοῦσαν γιά «διακριτούς ρόλους» Ἐκκλησίας- Πολιτείας πρὶν ἀπό τήν πολυδιάστατη, ὄχι μόνο οἰκονομική, πολιτική κρίση (ἀπέιχε στίς τελευταῖες ἐκλογές τό 43% τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ), ἀλλά καί κρίση τῆς συλλογικῆς μας ταυτότητας ὡς Ἑλλήνων. Σήμερα, τό μείζον πρόβλημα εἶναι οἱ σχέσεις Ἐκκλησίας- Πολιτείας;

Τό ζητούμενο εἶναι ἡ διακονία τοῦ λαοῦ μας. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος Ἱερόνυμος, ὑπεύθυνος καί ἀποτελεσματικός μέ τῆ λαλοῦσα σιγή του, μαζί μέ τόν Ἀρχιεπίσκοπο Κρήτης Εἰρηναῖο διακονοῦν τήν ἐθνική ἐνότητα. Ἐπουλῶνει ἡ Ἐκκλησία, μέ ἕναν μισθό πού παίρνει ὁ παπάς, τίς πληγές τῆς πείνας, τῆς ἀνεργίας, τῆς ὑποαπασχόλησης, τῆς ἀπόγνωσης τοῦ λαοῦ μας καί τῆς γενιάς τῶν ἐπιστημόνων πού μεταναστεύουν, ἀλλά καί τῶν συνανθρώπων μας, τῶν εἰκόνων τοῦ Χριστοῦ, μεταναστῶν. Συσοῖπια, κοινωνικά ἱατρεῖα, φαρμακεῖα, ἐνδύματα ἀγάπης, δεκατιανᾶ στά σχολεῖα καί ἄλλα πολλά συνθέτουν τῆ διακονία τῆς Ἐκκλησίας στήν Ἑλληνική Πολιτεία, μαζί μέ τῆ διαφύλαξη, συντήρηση καί ἀποκατάσταση τῶν Βυζαντινῶν Ἐκκλησιῶν καί ἐξωκκλησιῶν.

Ζητούμενο εἶναι ἡ διακονία τοῦ λαοῦ μας καί ἡ σύνθεση τῆς ἑλληνικῆς μας ταυτότητας. Εἶδα τόν Ὑπουργό Παιδείας στή χειροτονία τοῦ Κεφαλληνίας Δημητρίου νά ψιθυρίζει τό «Πάτερ ἡμῶν...». Μοῦ εἶπαν ὅτι τό ἴδιο ἔκανε καί στό «Πιστεύω...». Γνωρίζομαι ὅτι ἡ ἀξιωματική ἀντιπολίτευση ἔχει παραδοσιακά καλές σχέσεις μέ τήν Ἐκκλησία. Ὁ Πρωθυπουργός τῆς Χώρας, πρὶν τήν πρώτη του ὀρκωμοσία, ἐπισκεψέθηκε τόν Ἀρχιεπίσκοπο. Κατανοητός ὁ συμβολισμός, ἀλλά καί ἡ ἀναγκαιότητά του. Εὐχομαι καί προσεύχομαι νά γνωρίσει ὁ Πρωθυπουργός τί σημαίνει γιά τίς ψυχές τῶν ἐκτελεσθέντων στό σκοπευτήριο τῆς Καισαριανῆς ἕνα προσευχητικό τρισάγιο πρὶν ἢ μετά τήν κατάθεση τῶν λουλουδιῶν. Οἱ ψυχές τούς ζοῦν καί θά ζοῦν αἰώνως, μέσα στόν ἐπέκεινα τῶν αἰσθησῶν μας, ὅπως ζεῖ καί ἡ κάθε ψυχή, ἀκόμα καί ὅταν τήν βασανίζουμε μέ αὐτές τίς περίφημες πολιτικές κηδεῖες.

Τό ζητούμενο σήμερα μπορεῖ νά εἶναι οἱ θεωρίες γιά τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν; Σχολεῖα δυσλειτουργοῦν, μαθητές ὑποσιπίζονται καί τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν εἶναι τό πρόβλημα; Εἶναι ὦρα γιά ἰδεολογικές ἀκροβασίες ἢ γιά δημιουργικές συνθέσεις καί ὑπερβάσεις;

ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ ΝΟΗΜΟΣΥΝΗ, ΔΥΟ ΕΝΝΟΙΕΣ ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΕΣ Η΄ ΟΧΙ;

π. Ἰωάννης Κουκουράκης
ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΟΣ Κ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

(Ἐνα ἀπόσπασμα ἀπό τήν ραδιοφωνική συνέντευξη μέ τόν πρωτοπρεσβύτερο π. Στυλιανό Καρπαθίου, ψυχίατρος παιδιῶν καί ἐφήβων, στό πλαίσιο τῆς ἐκπομπῆς “ΝΕΑΝΙΚΕΣ ΑΝΗΣΥΧΙΕΣ”)

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδερφοί,

ἡ ἀναζήτηση τῆς πίστες ξεκινάει ἀπό μέσα μας, ἀπό τήν ἐμπιστοσύνη μας στόν ἴδιο μας τόν ἑαυτό, ἀπό τήν κατασταλάξη τῆς προσωπικότητάς μας, ἀπό τήν ἀγάπη μας πρός τόν συνάνθρωπο. Ἡ νοημοσύνη τοῦ κάθε ἀνθρώπου ἄραγε πῶς λειτουργεῖ σέ αὐτήν τήν ἀναζήτηση;

Διαβάσαμε μία εἴδηση γιά μία ἐπιστημονική ἔρευνα γιά τήν νοημοσύνη καί τήν θρησκευτικότητα, ἡ ὁποία ἐν ὀλίγοις ἔλεγε ὅτι οἱ βαθιά θρησκευόμενοι ἄνθρωποι δέν εἶναι καί νοήμο-

νες. Καταρχάς τί ὀνομάζουμε ἔρευνα καί πότε θεωρεῖται τεκμηριωμένη ;

Ἡ ἐπιστήμη καί ἡ κάθε ἐπιστημονική ἔρευνα ξεκινάει ἀπό τήν παρατήρηση καί καταλήγει στό πείραμα, δηλαδή μέσα στό ἐργαστήριο. Μέ στατιστικά δεδομένα μπορεῖ κανεῖς νά βγάλει κάποια συμπεράσματα. Τά συμπεράσματα, ὅμως, αὐτά, ἔχουν σχέση καί μέ τούς παράγοντες οἱ ὁποῖοι ἐπιδρῶν πάνω στά πρόσωπα, στίς καταστάσεις καί στά μετρήσιμα μεγέθη. Θά πρέπει νά δοῦμε στήν κλασσική ψυχιατρική ἐπιστήμη πῶς ὀρίζεται ἡ νοημοσύνη. Πρέπει νά γνωρίζουμε τό ἐξῆς: τό

1905, όρίστηκε ότι ή νοημοσύνη είναι τό πηλίκο τής νοητικής ήλικίας μέ τής χρονολογικής. Έπειδή, όμως, αύτή ή δοκιμασία άδυνατεί νά μετρήσει ήλικίες άνω τών 15 έτών, από τό 1939 σχεδιάζεται ή κλίμακα, ή όποία όνομάζεται κλίμακα νοημοσύνης ένηλίκων, δηλαδή ή πλέον χρησιμοποιούμενη κλίμακα δοκιμασίας νοημοσύνης στην κλινική πράξη, ή όποία σημειωτέον μέχρι σήμερα έχει περάσει από πολλές άναθεωρήσεις. Έπομένως, ή έρευνα ή όποία μιλάτε ξεκίνησε τό 1928 και φτάνει τό 2012 και ή όποία άναφέρει τή σχέση θρησκευτικότητας και νοημοσύνης. Θα ήθελα νά γνωρίζω μέ ποιο τέστ νοημοσύνης έχει γίνει, μέ γνώμονα ότι τό τέστ νοημοσύνης έχει ύποστει πολλές τροποποιήσεις, μέ ποιά κριτήρια έγινε τέστ νοημοσύνης, γιατί άντιλαμβανόμαστε ότι κατά τήν πολυετή διαδρομή τών έρευνών ύπάρχει ξεκάθαρη άνομοιογένεια τών μέτρων μέ τά όποία προσπαθούν νά μετρήσουν τήν νοημοσύνη τών ανθρώπων, όποτε άντιλαμβανόμαστε ότι ύπάρχει ένα μεγάλο ποιοτικό έλλειμα στην έρευνα. Έπομένως, άντιλαμβανόμαστε μέ βάση τίς ήμερομηνίες ότι ή έρευνα ξεκίνησε τό 1920 στή συνέχεια άλλαξε ό τρόπος μέτρησης τής νοημοσύνης τό 1939 και φτάνουμε στό 2012. Άρα, ύπάρχει μία τρικυμία διαρκών άναθεωρήσεων τών κριτηρίων, μή σταθερότητα τών αποτελεσμάτων. Δεύτερον, ή χρησιμοποίηση τής δοκιμασίας ή όποία περιέχει στοιχεία πού επηρεάζονται από πολιτιστικές καταβολές, από κοινωνικές συνθήκες, άν θέλετε από τό άγχος, από τό εύρος τής προσοχής ενός άτομου,

τήν ταυτότητα τών έννοιών πού περιέχει μία λέξη από τόπο σέ τόπο, από πολιτισμό σέ πολιτισμό, από τήν χαρακτηρισολογική συγκρότηση τής προσωπικότητας ενός άτομου, ή χρησιμοποιούμενη, λοιπόν, δοκιμασία ή όποία περιέχει όλα αυτά, άντιλαμβάνεστε ότι από τήν φύση της, έχει έγγενώς μέσα της, τό χαρακτήρα τής σχετικότητας ως προς τά άποτελέσματα. Ένα άκόμη παράδειγμα, πού άπασχολεί πολλές οικογένειες είναι ή δυσλεξία. Γνωρίζετε ότι ένα δυσλεκτικό παιδί μπορεί νά είναι πανέξυπνο τό όποιο για κάποια χρονική περίοδο τής ζωής του, νά εισπράττει, νά καταγράφει, νά επεξεργάζεται έννοιες αλλά νά μήν έχει τήν δυνατότητα αυτές τίς έννοιες νά τίς έκφράσει. Νά ρχεται κάποια στιγμή τής ζωής του και αυτές τίς έννοιες νά μπορεί νά τίς έκδηλώσει και νά τίς αξιοποιήσει μέ ένα θετικότατο τρόπο, αυτό είναι τό δεύτερο σημείο. Τό τρίτο σημείο είναι, ή κρίση του ανθρώπου ως ψυχική λειτουργία. Δέν συναρτάται από τήν άκέραιη μόνο άνατομο-λειτουργική άκεραιότητα του έγκεφάλου του κεντρικού νευρικού συστήματος, αλλά είναι ένα δυναμικό φαινόμενο πού χτίζεται από πολλά ύλικά και ποτέ δέν σταματά μέχρι τήν τελευταία πνοή του ανθρώπου. Ένα άκόμη παράδειγμα μέσα από τήν θεολογία μας, τί σημαίνει μετάνοια τής ένδεκάτης; Μπορεί πραγματικά νά άναθεωρήσει όλόκληρες δεκατείες συγκεκριμένου τρόπου ζωής και άντιλήψεων μπροστά σέ ένα ένδεχόμενο ύπαρξιακού συγκλονισμού και όχι μόνον, τόν όποιο μπορεί νά ύποστει ένας άνθρωπος. Άλλο σημείο, τό

τέταρτο σημείο που μας δίνει ή μετα-αναλυση αυτών των έρευνών είναι ότι δεν μπορεί να παρέχει ακριβή στοιχεία όπως παραδειγματι, ή άλλοπρόσαλλη συμπεριφορά των νέων, που αποδίδεται; Αποδίδεται στο γεγονός ότι οι νευρώνες, τό hard way, τό λογισμικό, ό σκληρός δίσκος του έγκεφάλου, δεν παίρνουν τήν τελική τους θέση πριν τήν ηλικία των 20 ετών. Επομένως, για ποιο χαρισματικό παιδί στην ηλικία των 15 ετών μπορεί να μιλάμε, όταν δεν έχει ολοκληρωθεί ό έγκέφαλός του; Καί αυτό τρελαίνει τούς γονείς, λόγω των ανεξέλεγκτων μεταπτώσεων των έφηβων. Μάλιστα, ό Άγιος Ίωάννης ό Χρυσόστομος ονομάζει τούς νέους ως ονοκένταυρους διότι συνδυάζουν τήν αχαλίνωτη όρμητικότητα και πολύ ανθρωπιά. Μέχρι τά είκοσί του χρόνια δεν έχει άπαρτιωθεί. Επομένως, από ποιά ηλικία, άραγε ξεκίνησε ή έρευνα; Όλες αυτές οι ανεπάρκειες άνάγκασαν όλους αυτούς που ασχολούνταν με τήν έρευνα, να ανακαλύψουν και τήν συναισθηματική νοημοσύνη, κάτι που δεν έλαβαν υπόψη τούς στην έρευνα.

Ή δημοσίευση τέτοιων έρευνών sé έγκριτα έπιστημονικά περιοδικά, sé τί συμπεράσματα μās όδηγεϊ;

Πρέπει να γνωρίζουμε ότι ή δημοσίευση σωστών είτε λανθασμένων έρευνών, βοηθούν στή συλλογή στοιχείων για σύγκριση και περαιτέρω έρευνα. Όμως, θά πρέπει να τονίσω ότι άν θά πάτε στην χρήση των IQ τέστ στην ψυχιατρική πράξη, θά πρέπει να ξέρετε ότι χρησιμοποιούνται μόνον και μόνον για τόν προσδιορισμό των

φυσικών διανοητικών δυσχερειών, οι όποιες προέρχονται από λειτουργικές και άνατομικές βλάβες του κεντρικού νευρικού συστήματος ή από γενετικές δυσλειτουργίες, ώστε τά άτομα αυτά να αντιμετωπίζονται άνάλογα προς τό πρόβλημά τους. Ποτέ μά ποτέ στην ιστορία τής ανθρωπότητας, πλην τής ναζιστικής περιόδου για τήν δημιουργία των δήθεν ύπερανθρώπων, δεν χρησιμοποιήθηκε για άλλο λόγο εκτός από αυτό που σās είπα προηγουμένως. Ό Θεός έχει θέση στή φύση, άπαράβατα όρια. Ένδιαφέρουσα ή περίπτωση του Άινστάιν, ό όποιος όπωσδήποτε θεωρείται ως κορυφή τής ευφυΐας. Στίς γυμνασιακές του σπουδές, σκόνταφτε στά μαθηματικά και ως γονέας άφησε πίσω ένα και μόνο παιδί με σχιζοφρένεια, μήπως μας λέει κάτι αυτό; Τίθεται τό έρώτημα ποιά είναι τά έγκυρα περιοδικά και ποιά τά κατευθυνόμενα; Ποιοί κάνουν τίς έρευνες, ποιά ή ιδεολογία τους; Από που κινούνται, πώς προχωρούν, τί θέλουν να πετύχουν; Υπάρχουν πολλοί που γίνονται διάσημοι μέσα από τήν προπαγανδιστική λειτουργία των μέσων μαζικής ενημέρωσης, των έφημερίδων ενώ άλλοι πολλοί πιό θετικοί άνθρωποι, πιό όρθά σκεπτόμενοι μπαίνουν στην άφάνεια γιατί δεν ύπάρχει εκείνος που θά τούς δώσει τήν άνεση να μιλήσουν στο κοινό. Πρόκειται για ανθρώπους που έντάσσονται στο παγκόσμιο κίνημα του άθεϊσμού, του άγνωστικισμού και όταν λέμε παγκόσμιο, για να ακριβολογοϋμε, έννοοϋμε τόν δυτικοευρωπαϊκό κόσμο και κυρίως τόν κόσμο των Ήνωμένων Πολιτειών, όπου οι άνθρωποι ζοϋν έναν άφόρητο

συγκριτισμό πού ουσιαστικά αυτό είναι και τό νόημα τῆς παγκοσμιοποίησης πού κάποιοι σκέφτηκαν νά μᾶς ἐπιβάλλουν ἀπό ἄνωθεν, βιάζοντας τίς δημιουργικές ιδιαιτερότητες καί τῶν λαῶν ἀλλά κυρίως τήν ἐλευθερία τῶν λαῶν. Στήν πατρίδα μας πρὶν μία δωδεκαετία κυκλοφόρησε ἕνα περιοδικό γιά πολύ λίγο μέ τήν ἐπωνυμία *skertic* καί στόν ὑπότιτλο εἶχε: Το περιοδικό τοῦ ὀρθολογισμοῦ καί τῆς κριτικῆς σκέψης, ἦταν ἡ ἑλληνική ἔκδοση τῆς ἀμερικανικῆς ἔκδοσης τῶν ὀρθολογιστῶν, σκοπός ἦταν ἡ δημιουργία μιᾶς κοινωνίας, ὅπου ἡ διάδοση τοῦ ὀρθολογισμοῦ καί τῆς κριτικῆς σκέψης βοηθᾶ τοὺς ἀνθρώπους νά ζοῦν καλύτερα δηλαδή πρόκειται γιά μία προωθούμενη ἰδεολογία στήν συγκρότηση μιᾶς νέας θρησκείας καί θέση της ἡ ἄρνηση τοῦ Θεοῦ ὡς δημιουργοῦ καί οἰκονόμου τῆς δημιουργίας. Ὡστόσο, δέν μπορούσα νά καταλάβω πῶς κατάφεραν νά συνδυάζουν αὐτοὶ οἱ ἔξυπνοι ἄνθρωποι τῆς ἔρευνας, τήν κριτική σκέψη μέ τήν ἄρνηση τῆς ἀποστοφῆς τοῦ Ἀπόστολου Παύλου. Τόσο ἔξυπνοι ἄνθρωποι ἀρνοῦνται τήν πίστη, δέν βλέπουν τήν ὁμορφιά τοῦ κόσμου; Δέν προϋποθέτει ἡ ἴδια ἡ ὕπαρξη τοῦ κόσμου, ἡ οἰκονομία τοῦ κόσμου, ἕναν Δημιουργό; Μιά ἀπλή σκέψη, τίποτε περισσότερο, τίποτε λιγότερο...Ἐτσι, στή θέση τοῦ Θεοῦ τοποθετοῦν τόν ἄνθρωπο, τόν τοποθετοῦν σάν τυχαῖο ἐξελικτικό ὄν πού σήμερα ἡ γενετική θέλει νά ἀναδείξει σέ ὑπεράνθρωπο. Ὅλες αὐτές οἱ κινήσεις μέ θεωρητική βάση τόν *Niche* καί προσέβαλλαν καί προσβάλλουν βάνουσα τό ἀνθρώπινο γένος μέ κεντρική βόμ-

βα τήν γενετική. Ἐπομένως, ἀντιλαμβάνομαστε ὅτι μέσα σέ αὐτόν τόν κατευθυνόμενο κύκλο βρίσκονται καί μία σειρά ἀπό τέτοιες ἔρευνες ὅπως αὐτή πού προαναφέραμε καί ἡ ὁποία θέλει νά προωθήσει τήν θεωρία ὅτι ὅποιος πιστεύει στόν Θεό, εἶναι κουτός καί ὅποιος πιστεύει στόν ἑαυτό του καί στίς δυνατότητές του, εἶναι Θεός. Ἡ προπαγάνδα καί ἡ ἄγνοια τοῦ κόσμου δημιουργοῦν ἕνα πέπλο θαυμασμοῦ μέχρι νά σβήσουν τά φῶτα καί ἔρθουμε ἀντιμέτωποι μέ τό στυγνό πρόσωπο τῆς ἀπανθρωπιάς. Τά συμπεράσματα σᾶς ἀνήκουν, καθώς καί ἡ ἐπιλογή... Πίστη καί νοημοσύνη. Ἄς τό ξαναδοῦμε λοιπόν πῶς σοβαρά... ποιοί εἶναι τελικά οἱ νοήμονες, ἐκεῖνοι πού πιστεύουν ἢ ὄχι;

Σᾶς παραθέσαμε ἕνα μικρό ἀπόσπασμα ἀπό τήν ραδιοφωνική μας συνέντευξη μέ τόν πρωτοπρεσβυτέρο π. Στυλιανό Καρπαθίου, ψυχίατρο ψυχικῆς υγείας παιδιῶν καί ἐφήβων. Νομίζω ὅτι ἡ πίστη μας εἶναι τό ἀγκυροβόλιο στή θαλασσοταραχή τῆς ζωῆς μας, εἶναι τό λιμάνι πού ἠρεμοῦμε. Ἡ πίστη μας δέν ἀπευθύνεται στους λιγότερους νοήμονες καί τοὺς νοήμονες νά τοὺς ἀφήνει ἀδιάφορους; Πόσοι μεγάλοι ἐπιστήμονες ἄφησαν τήν ἐπιστήμη τους καί τήν καταξιωμένη τους καριέρα, γιά νά ὑπηρετήσουν τόν Θεό ὅπως ὁ Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς κ.κ. Νικόλαος; Πόσοι μεγάλοι Ἅγιοι τῆς ἐκκλησίας μας, ἦταν μεγάλοι ἐπιστήμονες ὅπως ὁ Ἅγιος Λουκάς; Ἄς προβληματιστοῦμε καί ἄς φροντίσουμε νά γνωρίσουμε τόν Κύριό μας, πρὶν εὐκολα τόν ἀπορρίψουμε.

ΔΡΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Έπιμέλεια: Εὐστράτιος Χατζηδάκης, Θεολόγος

Καταχλωσμός αγάπης στην φιλανθρωπική εκδήλωση τῆς Μητροπόλεώς μας!

Τεράστια ἦταν ἀκόμη μία φορά ἡ προσέλευση τῶν φιλάνθρωπων πιστῶν στή διοργανωθεῖσα φιλανθρωπική ἐκδήλωση πού πραγματοποίησε ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας καί συγκεκριμένα τό Ἰδρυμα τῆς Μητροπόλεώς μας "Ἐκκλησιαστική Διακονία" πού ἔλαβε χώρα στό κέντρο "Κανάρια" τήν Κυριακή 1 Νοεμβρίου 2015.

Εὐχαριστήριο χαιρετισμό ἐκ μέρους τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας, ὁ ὁποῖος παρέστη στά ἐγκαίνια τοῦ Ἰδρύματος Ἐλευθέριος Βενιζέλος, στήν ἔναρξη τῆς ἐκδήλωσης ἀπήθυνε, ὁ Πανοσιολογιώτατος Πρωτοσύγκελλός μας Ἄρχιμ. Δαμασκηνός Λιονάκης ὁ ὁποῖος εὐχαρίστησε μέ ἐγκωμιαστικά λόγια ὅλους ὄσους συνδράμουν στήν φιλάνθρωπη προσπάθεια τῆς Μητροπόλεώς μας. Επίσης εὐχαρίστησε τόν Ὑπεύθυνο ἱερέα τῶν Συσσιτίων π. Νικόλαο Γιαννακουδάκη, τούς Ἱερεῖς τῶν Ἐνοριῶν, τήν μαγείρισσα κ. Μαρία Αὐγέρου καθώς καί ὅλους τους ἐθελοντές καί ἐθελόντριες.

Κατά τήν εἴσοδο τοῦ ὁ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχης μας κ.κ. Δαμασκηνός εὐχαρίστησε ὅλους τους παρευρισκομένους γιά τήν ἀληθινή ἀγάπη τους καί τήν εἰλικρινῆ ἐμπιστοσύνη πού ἐπιδεικνύουν πρός τό φιλανθρωπικό ἔργο τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, παρόλο πού οἱ καιροί εἶναι δύσκολοι.

"Ἐνα ἔργο δικό σας πού ἐμεῖς ἀπλά τό συντονίζουμε, ἕνα ἔργο ἀγάπης καί στοργῆς γιά τούς συνανθρώπους μας πού βρίσκονται στόν δρόμο τῆς ἀνάγκης καί πού ἔχουν ἀνάγκη τήν στήριξη καί τήν ὑποστήριξή μας.

"Ἐνα μεγάλο εὐχαριστῶ ἀπήθυνε ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ.κ. Δαμασκηνός στόν Πανοσιολογιώτατο Πρωτοσύγκελλο Ἄρχιμ. Δαμασκηνό Λιονάκη πού ἄξια τόν ἐκπροσωπεῖ μέ τόν ζεστό λόγο καί τά ἔργα του σέ κάθε περίσταση, καί τούς ὑπαλλήλους τῆς Μητροπόλεώς μας κ. Εὐά Ροζάκη καί κ. Στυλιανή Περάκη ἀπό τό πρόγραμμα Ξένιος Ζεύς πού κατάφεραν νά ἐπιτύχουν καί νά πραγματοποιήσουν τόν σκοπό τῆς φιλανθρωπικῆς ἐκδήλωσης, τῆς ὁποίας τά ἔσοδα θά διατεθοῦν ἄμεσα γιά

τίς ανάγκες τοῦ Κεντρικοῦ Συσσιτίου καί ὄχι μόνο.

Στήν ἐκδήλωση παρέστησαν ἱερεῖς τῆς Μητροπόλεώς μας τοπικοί ἄρχοντες ἀνάμεσα τῶν, ὁ Δήμαρχος Κισάμου κ. Θεόδωρος Σταθάκης καί ὁ Ἀντιδήμαρχος Χανίων κ. Ἐμμανουήλ Φραγκάκης οἱ ὁποῖοι χαιρέτισαν καί τήν ἐκδήλωση, ἐκπρόσωποι φορέων καί συλλόγων τῆς πόλεώς μας, ἐνῶ ὁ χαρισματικός καί ταλαντοῦχος ἐρμηνευτής Ἡλίας Χορευτάκης τραγούδησε ἀφιλοκερδῶς πολλά παραδοσιακά τραγούδια μέ τή συνοδεία ἐκλεκτῶν μουσικῶν τοῦ συγκροτήματός του.

Τήν ἐκδήλωση λάμπρυνε μέ τήν παρουσία τοῦ ὁ παραδοσιακός χορευτικός σύλλογος “ὁ Ψηλορείτης” ὅπου ἐπί πίστας ἄνδρες, γυναῖκες καί μικρά παιδιά ἐνδεδυμένοι μέ τῆς παραδοσιακές κρητικές φορεσιές τους, χόρεψαν παραδοσιακοὺς χορούς τῆς Κρήτης εὐχαριστώντας ὅλο τόν κόσμο καί εἰσπράττοντας τό θερμότατο χειροκρότημα.

Κατά τή διάρκεια τῆς ἐκδήλωσης ἡ κ. Ἐρατώ Γράμψα ἡ ὁποία παρουσίασε καί τήν ὅλη ἐκδήλωση, εὐχαρίστησε ὀνομαστικά καί ὅλους τους χορηγούς πού συνέδραμαν μέ κάθε τρόπο, καθώς καί γιά τά πλούσια δῶρα, ὅπου κληρώθηκαν ἔπειτα ἀπό σχετική κλήρωση.

Ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Οἴκουμενικοῦ μας Πατριάρχου στό Ἀντικαιρετικό Συνέδριο στήν Κόρινθο!

Στήν Κόρινθο, βρίσκεται ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ.κ. Δαμασκηνός, ὅπου συμμετάσχει ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Α.Θ.Π. καί Οἴκουμενικοῦ μας Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου στήν «ΚΖ' Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη Ἐντεταλμένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί Ἱερῶν Μητροπόλεων γιά θέματα αἵρέσεων καί παραθρησκείας», μέ θέμα: «Ὁψεις τοῦ συγχρόνου Ἀποκρυφισμοῦ».

Στή Συνδιάσκεψη συμμετέχουν Ἐντεταλμένοι Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν καί Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῆς Κρήτης καί τῆς Δωδεκανήσου.

Οἱ Συνδιασκέψεις αὐτές διοργανώνονται ἀπό τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καί ἔχουν Πανορθόδοξη ἀπήχηση, καθόσον ἀσχολοῦνται μέ τά θέματα τῆς σύγχρονης ποικιλόμορφης πλάνης καί θά διαρκέσουν ἀπό 2 ἕως 4 Νοεμβρίου 2015.

Ἐγκαίνια στό Μουσεῖο-Οἰκία του Ἐλευθερίου Βενιζέλου!

Τὴν Κυριακὴ 1 Νοεμβρίου πραγματοποιήθηκαν τὰ ἐγκαίνια τῆς ἀνακαινισμένης οἰκίας του Ἐλευθερίου Βενιζέλου στήν Χαλέπα Χανίων, ἀπό τόν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας κ. Προκόπη Παυλόπουλο.

Οἱ ἐκδηλώσεις ξεκίνησαν μέ τόν χαιρετισμό τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας κ. Προκόπη Παυλόπουλου, τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομίας Ἀνάπτυξης καί Τουρισμοῦ κ. Γεωργίου Σταθάκη καί τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἰδρύματος Ἐλευθέριος Βενιζέλος κ. Νικολάου Παπαδάκη.

Στήν συνέχεια τελέστηκαν τὰ ἐγκαίνια μέ τόν καθιερωμένο Ἅγιασμό προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κ.κ. Εἰρηναίου καί συμπροσευχομένων τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀρκαλοχωρίου Καστελίου καί Βιάννου κ.κ. Ἀνδρέου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κισάμου καί Σελίνου κ.κ. Ἀμφιλοχίου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ρεθύμνης καί Αὐλοποτάμου κ.κ. Εὐγενίου.

Μέγας πανηγυρικός Έσπερινός στους Λάκκους Κυδωνίας

Στόν καμαροσκέπαστο Ίερό Ναό τοῦ Ἁγίου Γεωργίου στούς Λάκκους Κυδωνίας, τελέστηκε τήν Δευτέρα 2 Νοεμβρίου ὁ μέγας πανηγυρικός Έσπερινός, προεξάρχοντος τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Πρωτοσυγκέλλου μας Ἀρχιμ. Δαμασκηνοῦ Λιονάκη καί συμπροσευχομένου τοῦ οἰκείου ἐφημερίου π. Στυλιανοῦ Παπαδιοῦ.

Βιβλιοπωλεῖο «ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ»

Ίερας Μητροπόλεως Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου

Τό βιβλιοπωλεῖο “ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ” τῆς Ίερας Μητροπόλεως μας, βρίσκεται στήν ὁδό Πατριάρχου Ἀθηνάγου, στό ἰσόγειο τῶν γραφείων τῆς Μητροπόλεως.

Σέ ἓνα ὄμορφο διαμορφωμένο χῶρο πού ἐπιμελεῖται ὁ ὑπεύθυνος βιβλιοπωλείου π. Ἰωάννης Μαλεφάκης μπορούμε νά βροῦμε ἀπό θυμιάματα, εἰκόνες, ἱερατικά σκεύη καί μία πλούσια συλλογή ἀπό ἐπιλεγμένα βιβλία Πατέρων καί συγγραφέων πού πραγματεύονται τήν ὀρθόδοξη Μαρτυρία.

Τό βιβλιοπωλεῖο εἶναι ἀνοιχτό καθημερινά καί λειτουργεῖ ὥρες καταστημάτων.

Τηλέφωνο Ἐπικοινωνίας: 28210-27819

Ίερά Παράκλησις στό Νοσοκομειακό Πλαό του Ἁγίου Γεωργίου καί ἐπίσκεψη στους ἀσθενεῖς του Νοσοκομείου Χανιῶν!

Κατόπιν εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ καί μετά ἀπό προτροπή τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Πρωτοσυγκέλλου μας Ἀρχιμ. Δαμασκηνοῦ Λιονάκη πραγματοποιήθηκε τήν Παρασκευή 6 Νοεμβρίου, ἐπίσκεψη στά δωμάτια ἀσθενῶν τοῦ Νοσοκομείου Χανιῶν μέ συνοδό τον Πρωτ. Σταῦρο Κατσιγαράκη καί κλιμακίου συνεργατῶν τῆς Μητροπόλεώς μας, μεταφέροντας τίς εὐχές τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας καί εὐχόμενοι γρήγορη ἀνάρρωση στους ἀσθενεῖς καί τούς οἰκείους τους.

Νωρίτερα τελέστηκε στόν Νοσοκομειακό του Ἁγίου Γεωργίου ἡ Ίερά Παράκλησις, πού ἀπό ἐδῶ καί στό ἐξῆς θά τελεῖται κάθε Παρασκευή στίς 5.00 μ.μ.

Κλη̃ρος καί λαός ὑποδέχτηκαν τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Ἁγιοταφίτισης!

Πανηγυρικά, παραδοσιακά, μέ κάθε ἱεροπρέπεια καί μεγαλόπρεπεια ὁ Ἱερός κλη̃ρος καί ὁ εὐσεβής λαός τῆς πόλεως καί Μητροπόλεως μας ὑποδέχτηκαν τὴν θαυματουργή Ἱερή Εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Ἁγιοταφίτισης, στό πλαίσιο τοῦ ἑορτασμοῦ ὅπως ἔχει καθιερωθεῖ ἐδῶ καί χρόνια νά γίνεται, τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου στόν ὁμώνυμο Ἱερό Ναό τῆς πόλεως μας.

Ἡ Ἱερή Εἰκόνα ἀφίχθη μέ παραδοσιακή ἄμαξα στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Νεκταρίου Παχιανῶν τό Ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς 8 Νοεμβρίου 2015 μέ τὴν συνοδεία τῆς μπάντας τοῦ Ναυτικοῦ καί συνοδευόμενη ἀπό τόν Ἱεροδιάκονο τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων π. Χαράλαμπο Βαρβαγιάννη, λαμβάνοντας θερμῆς ὑποδοχῆς ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη μας κ.κ. Δαμασκηνό, τόν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Χριστουπόλεως κ.κ. Μακάριο, τόν Ἱερό Κλη̃ρο, καθώς καί τό ἀμέτρητο πλῆθος Χριστεπώνυμου πληρώματος.

Κρητικοί μέ παραδοσιακές στολές ἀπό τόν χορευτικό σύλλογο "Ζάλος" παρέλαβαν στά χέρια τούς τὴν θαυματουργή εἰκόνα, προσφέροντας στόν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Χριστουπόλεως κ.κ. Μακάριο, μία ὑφαντή πετσέτα μέ τὴ συνοδεία μίας μαντινάδας.

Στὴ συνέχεια ἐψάλλει ὁ μέγας πανηγυρικός Ἑσπερινός χοροστατοῦντος τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Χριστουπόλεως.

Στήν προσφώνηση τοῦ ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας μίλησε γιά τήν θαυματουργή Εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Ἁγιοταφίτισσης καί εὐχαρίστησε μεταξὺ ἄλλων, θερμά τόν Πατριάρχη Ἱεροσολύμων Θεόφιλο τόν Γ΄ γιά τήν ἀποδοχή τῆς προτάσεως καί τήν ἄφιξη τῆς θαυματουργοῦ Εἰκόνας ὡς μεγάλης εὐλογίας γιά τόν τόπο μας, τόν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Μακάριο πού ἔλαβε μέρος καί

λάμπρυνε μέ τήν παρουσία τοῦ τήν μεγάλη αὐτή πανήγυρη, τόν ἱεροδιάκονο τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων π. Χαράλαμπο πού συνόδευσε τήν Ἱερά Εἰκόνα, τόν Κληρο καί τόν Λαό!

Στήν ὁμιλία τοῦ ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Χριστουπόλεως εὐχαρίστησε τόν Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη μας γιά τήν τιμητική πρόσκληση νά συνεορτάσει τήν Ἱερά μνήμη τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου καί μαζί μέ αὐτή τήν μνήμη νά δοθεῖ ἡ εὐκαιρία σέ ὅλο τόν κόσμο νά προσκυνήσει τήν Παναγία τήν Ἁγιοταφίτισσα, τό καύχημα καί αἰώνιο φύλακα τοῦ Παναγίου Τάφου.

Ὁ Ἱεροδιάκονος τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων π. Χαράλαμπος μίλησε γιά τήν Παναγία τήν Ἁγιοταφίτισσα καί γιά θαύματα πού ἔχει βιώσει καί ὁ ἴδιος προσωπικά ἀπό τήν χάρη τῆς Παναγίας μας, ἀφοῦ πρῶτα εὐχαρίστησε τόν Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη μας κ.κ. Δαμασκηνό καί τόν Πανοσιολογιώτατο Πρωτοσύγκελλό μας Ἄρχιμ. Δαμασκηνό Λιονάκη, γιά τήν ἄψογη προετοιμασία καί ὑποδοχή τῆς Ἱεράς Εἰκόνας, τόν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Χριστουπόλεως κ.κ. Μακάριο, τόν Κληρο καί τόν λαό μεταφέροντας τίς εὐχές καί εὐλογίες παράλληλα τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Θεοφίλου τοῦ Γ΄.

Τελετάρχης τῆς Ἱεράς Πανήγυρεως ὀρίστηκε μέ τίς εὐλογίες τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας, ὁ Πανοσιολογιώτατος Πρωτοσύγκελλός μας Ἄρχιμ. Δαμασκηνός ὁ ὁποῖος σέ ἀρίστη συνεργασία μέ τόν προϊστάμενο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Πρωτ. Ἐμμανουήλ Δερμιτζάκη καί τούς δύο συνεφημερίους, Πρωτ. Χρῦσανθο Σταυρουλάκη καί Πρεσβ. Ἐμμανουήλ Πετράκη ὀργάνωσαν τέλεια τήν τιμητική ὑποδοχή γιά τήν Παναγία μας.

Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός στὸν Ἅγιο Νεκτάριο Σούδας!

Προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ τελέστηκε στὸν Ἱερό Ναό Ἁγίου Νεκταρίου Σούδας τὸ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία τοῦ μεγάλου πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ, συμπροσευχομένων τοῦ Πρωτ. Ἐμμανουὴλ Παπαδοκωνσταντάκη, τοῦ οἰκείου ἐφημέριου Πρωτ. Νεκταρίου Χριστοδουλάκη καὶ τοῦ διακόνου π. Δημητρίου Δερμιτζάκη.

Χιλιάδες προσκυνητῶν στὸν Ἅγιο Νεκτάριο Χανίων!

Στὸν Ἱερό Ναό Ἁγίου Νεκταρίου στὰ Παχιανά Χανίων, ὅπου βρίσκεται γιὰ δευτέρη ἡμέρα ὡς μεγάλη εὐλογία γιὰ τὴν πόλη μας ἡ Παναγία ἡ Ἁγιοταφίτισσα ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων, τελέστηκε λαμπρὸ Ἀρχιερατικὸ Συλλειτουργο γτὴν Δευτέρα 9 Νοεμβρίου, ἱεουργούντων τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ καὶ συλλειτουργούντος τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Χριστουπόλεως κ.κ. Μακαρίου.

Χιλιάδες ἦταν οἱ εὐλαβεῖς προσκυνητές πού ἦρθαν νὰ προσκυνήσουν καίτοι καθημερινή, τίς Ἱερές καὶ θαυματουργές Εἰκόνες καὶ κοινωνήσουν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων!

Τὸν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Χριστουπόλεως ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε στὸν βίο τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου καὶ στὰ ἀμέτρητα θαῦματα πού συνεχίζει νὰ κάνει ἀκόμα καὶ στίς ἡμέρες μας.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας πραγματοποιήθηκε ἡ Λιτάνευσις τῆς Εἰκόνος τῆς Παναγίας τῆς Ἁγιοταφίτισσης καὶ τμήματος λειψάνων τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου πού ἔφερε στὰ χέρια τοῦ εὐλαβικά, ὁ ἔχων βιώσει προσωπικά τὸ θαῦμα τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου, Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχης μας κ.κ. Δαμασκηνός.

Μέ τίς εὐλογίες τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ, τὴν ἄψογη ἐποπτεία τῆς τελετῆς εἶχε ὁ Πανοσιολογιώτατος Πρωτοσύγκελλός μας Ἀρχιμ. Δαμασκηνός Λιονάκης.

Ἡ ἑορτή τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος στόν Παζινό!

Στόν γραφικό καί ὄμορφο πετρόκτιστο Μετόχι τῆς Ἁγίας Τριάδος τῶν Τζαγκαρόλων πού βρίσκεται στόν Παζινό στό Ἄκρωτηρι Χανίων καί πού εἶναι ἀφιερωμένο στή μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, τελέστηκε ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου, Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία ἱεουργοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ καί συλλειτουργούντων πλήθους ἱερέων τῆς Μητροπόλεώς μας καί συμπροσευχούμενων εὐλαβῶν προσκυνητῶν.

Στό κήρυγμα τοῦ ὁ Σεβασμιωτάτος ἀναφέρθηκε στή Ζωή καί τή δράση τοῦ Ἁγίου, πού ἀκολούθησε ὅλη του τή ζωή τήν ὁδὸ τῆς συμπαθείας πρὸς τόν πλησίον καί τῆς ἐλεημοσύνης προσφέροντας τά πάντα σέ ἀνθρώπους πού εἶχαν ἀνάγκη, ὥστε δικαίως ὠνομάσθη «Ἐλεήμων».

Προσκυνηματική έκδρομή στα Τρίκαλα και συμμετοχή στην Ένθρόνιση του νέου Μητροπολίτου Τρίκκης και Σταγών κ.κ. Χρυσοστόμο

Μέ συνοδούς τόν Πανοσιολογιώτατο Πρωτοσύγκελλό μας Αρχιμ. Δαμασκηνό Λιονάκη και τόν Πανοσιολογιώτατο Αρχιμ. του Οικουμενικού Θρόνου Άμφιλόχιο Παπαγιαννάκη ξεκίνησαν τήν Τετάρτη 11 Νοεμβρίου οι 50 έκδρομείς τής Μητροπόλεώς μας τήν προσκυνηματική έκδρομή για τά Τρίκαλα ώστε νά παρεβρεθοῦν στήν ένθρόνιση του νέου Μητροπολίτου Τρίκκης

και Σταγών κ.κ. Χρυσοστόμου πού πραγματοποιήθηκε τήν Πέμπτη 12 Νοεμβρίου.

Τό απόγευμα τής ίδιας ημέρας πραγματοποίησαν επίσκεψη στήν Ίερά Μονή Κοιμήσεως τής Θεοτόκου, στή Λαγκαδιά Τρικάλων, επίσκεψη στήν παλαιά πόλη τών Τρικάλων, στον ποταμό Ληθαίο πού διαχωρίζει στά δυό τό έμπορικό κέντρο τών Τρικάλων, στον πύργο του Ώρολογίου, στό Φρούριο, στό Βαρούσι, οικισμός μεταβυζαντινής έποχής μέ δέκα έκκλησίες και στήν πλατεία του ό Ι.Ν. τής Άγίας Έπίσκεψης, στό Άσκληπιείο, αρχαιολογικός χώρος τής πόλης και στήν κεντρική γέφυρα πού ένώνει τίς δυό όχθες

Τήν τρίτη ημέρα αναχώρησαν για τά όρεινά και γραφικά χωριά τών Τρικάλων ένώ τήν τέταρτη ημέρα επισκέφτηκαν τά Άγια Μετέωρα και στίς Ίερες Μονές τών Μετεώρων.

Λαμπρή Έκδήλωση για τὰ 23 χρόνια του Ραδιοφωνικού Σταθμού “ΜΑΡΤΥΡΙΑ”

Έκατοντάδες κόσμου ακόμη μία χρονιά ήρθαν και έφέτος να εύχρηθούν για τὰ 23 χρόνια πού έκλεισε ο Ραδιοφωνικός Σταθμός τής Μητροπόλεώς μας “Ράδιο Μαρτυρία”.

Οι έορταστικές έκδηλώσεις για τὰ 23 χρόνια του ραδιοφωνικού μας σταθμού ξεκίνησαν με Αρχιερατική Θεία Λειτουργία πού τελέστηκε στό παρεκκλήσιο του Αγίου Κοσμά του

Αίτωλου, από όπου γίνονται καθημερινά και οι άναμεταδόσεις του Όρθρου, τής Θείας Λειτουργίας, του Έσπερινού και των Ίερών Παρακλήσεων, ιερουργούντος του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνού και συλλειτουργούντων ιερέων πού οι περισσότεροι έκ τών όποιων είναι και ραδιοφωνικοί παραγωγόι του σταθμού μας.

Στή συνέχεια, οι ραδιοθάλαμοι έμειναν άνοιχτοί όλη τήν ήμέρα στήν διάθεση του κοινού, όπου όποιος ήθελε μπορούσε και ζωντανά να πεί τίς δικές του εύχές μέσα από τούς 95,5 στά fm.

Τό άπόγευμα στό Πολιτιστικό Κέντρο τής Μητροπόλεώς μας έλαβε χώρα ή λαμπρή έορταστική έκδήλωση του σταθμού μας, όπου τήν τίμησαν με τήν παρουσία τούς ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Κρήτης κ.κ. Ειρηνάιος, ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ.κ. Δαμασκηνός, ο Πανοσιολογιώτατος Πρωτοσύγκελλός μας Αρχιμ. Δαμασκηνός Λιονάκης, ο Γενικός Αρχιερατικός Έπίτροπος Πρωτ. Γεώργιος Περάκης, Κληρικοί τής Μητροπόλεώς μας, πλήθος άρχόντων τών πολιτικών, δημοτικών, άστυνομικών και στρατιωτικών άρχών, εκπρόσωποι φορέων και συλλόγων, παραγωγόι, συνεργάτες και έκατοντάδες φίλοι και φίλες του σταθμού μας.

Η έκδήλωση ξεκίνησε με τήν άφιξη του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Κρήτης όπου τόν καλοσώρισε ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας καθώς και Κρητικοί με παραδοσιακές στολές από τόν χορευτικό Σύλλογο Βιγλάτορες, όπου τόν ύποδέχτηκαν με μαντινάδες προσφέροντάς του και άναμνηστικά δώρα έκ μέρους του Ραδιοφωνικού Σταθμού Μαρτυρία.

Στήν συνέχεια οί δύο Άρχιερείς κατευθύνθηκαν στόν ραδιοθάλαμο τοῦ σταθμοῦ ὅπου ἔδωσαν τίς εὐχές τούς ζωντανά στόν ἀέρα γιά τά 23 χρόνια παρουσίας στά ἔρτζιανά, καί κατόπιν μετέβησαν στήν αἴθουσα ἐκδηλώσεων τοῦ Πολιτιστικοῦ μας Κέντρου.

Ἐκεῖ ἡ Ὑπεύθυνη Δημοσίων Σχέσεων τῆς Μητροπόλεώς μας κ. Στυλιανή Περάκη ἀφοῦ πρῶτα καλωσόρισε ὅλο τόν κόσμο, ἀναφέρθηκε στήν εὐλογημένη πορεία τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ Μαρτυρία, στό πέρασμα τῶν χρόνων, καλώντας στή συνέχεια τόν Διευθυντή τοῦ Σταθμοῦ κ. Εὐστράτιο Χατζηδάκη νά παρουσιάσει τό νέο πρόγραμμα καί νά μιλήσει γιά τόν ραδιοφωνικό σταθμό.

Στό σύντομο λόγο τοῦ ὁ Διευθυντής ξεκίνησε μέ μία μαντινάδα:

*Σέ ἓνα σταθμό πού ἔγραψε καί γράφει ἱστορία
χιλίες εὐχές εὐχόμεσθε στό ράδιο Μαρτυρία,*

ἐνῶ στήν συνέχεια ἀνέφερε μεταξύ ἄλλων ὅτι, μέ τήν χάρι τοῦ Ἁγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ καί τίς εὐλογίες τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ ἐορτάζουμε σήμερα τά 23 χρόνια του σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας στά Χανιά, Ράδιο ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Πρῖν 23 χρόνια, στίς 19/11/92, ὁ Οἰκουμενικός μας Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος τέλεσε τά ἐγκαίνια τοῦ ραδιοφωνικοῦ μας σταθμοῦ καί ξεκίνησε ἡ λειτουργία του, μέ καθοδηγητή στήν προσπάθεια αὐτήν τόν Σεβασμιώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Κρήτης κ.κ. Εἰρηναῖο καί πρῶτο Διευθυντή τόν Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη μας κ.κ. Δαμασκηνό.

Ἅλα αὐτά τά χρόνια μέ τίς ἀμέτρητες ὥρες λειτουργίας, ἐργάστηκαν ἀφιλοκερδῶς

καί ανιδιοτελῶς ἑκατοντάδες ἱερεῖς καί λαϊκοὶ ὄλων τῶν ἡλικιῶν καί φίλοι τῆς ραδιοφωνικῆς μας οἰκογένειας τοὺς ὁποίους εὐχαριστοῦμε καθέναν ξεχωριστά ἀπὸ τὰ βᾶθη τῆς καρδιάς μας.

Ὅλοι αὐτοὶ προσέφεραν ἀπὸ τὸν χρόνο τους, ἀπὸ τίς γνώσεις τους, ἀπὸ τὴν ξεκούρασή τους, ἀπὸ τίς οἰκονομίες τους, γιὰ νὰ διακονήσουν τὸν συνάνθρωπο, τὸν ὑπερήλικα, τὸν ἄρρωστο, τὴ νοικοκυρά, τὸν ἐργαζόμενο, τὸ μαθητὴ, τὸν ἀπομακρυσμένο στὰ πέρατα τῆς γῆς.

Τὸ ἐκκλησιαστικὸ, πνευματικὸ, ἔθνικὸ, κοινωνικὸ, παιδαγωγικὸ ἔργο τοῦ ραδιοφωνικοῦ μας σταθμοῦ εἶναι πραγματικὰ μεγάλο. Βοήθησε καὶ βοηθάει πολλούς. Τὸ βεβαιώνουν οἱ εὐχαριστίες πάμπολλων ἀκροατῶν ἀπ' τὴν πόλη μας, τὴν γύρω περιοχὴ, καὶ τὸν κόσμο ὁλόκληρο, μέχρι τὰ πέρατα τῆς γῆς, (λόγω τῆς συνδέσεώς μας στὸ Διαδίκτυο) μέχρις ἐκεῖ ὅπου ἀκούγεται ἡ φωνὴ τοῦ σταθμοῦ.

Ὅλα αὐτὰ μας δίνουν ὄρεξη νὰ μὴν σταματᾶμε ποτέ τὸ διακὸνημὰ μας στοὺς ραδιοφωνικοὺς μας θαλάμους!

Ὁ κόσμος πού ἀγαπάει τὸ σταθμὸ μας μέρα μὲ τὴν μέρα γίνεται κομμάτι του! Νέοι παραγωγοὶ καὶ συντελεστὲς ἐπιθυμοῦν νὰ κάνουν ἐκπομπές γιὰ νὰ καταθέσουν τὴ δική τους πνευματικὴ Μαρτυρία μέσα ἀπὸ ψυχοφεληματικὲς ἐκπομπές!

Ὁ μεγάλος ἀριθμὸς νέων παραγωγῶν, μᾶς ὤθησε καὶ στὴν ἐπαναλειτουργία τοῦ β' στούντιο πού πέρα ἀπὸ τίς ἠχογραφήσεις πού γίνονται, προχωρᾶμε καὶ στὴν ψηφιοποίηση δίσκων βινυλίου καθὼς καὶ ὄλου τὸ ἀρχεῖο τοῦ σταθμοῦ ἀπὸ τὸ 1992! Ἐπίσης δίνεται ἡ δυνατότητα γιὰ πρώτη φορά σὲ νέους καλλιτέχνες τοῦ τόπου μας νὰ ἴχου-

γραφούν τὰ δικά τους τραγούδια καὶ παράλληλα νὰ τὰ ἀφήνουν ὡς μουσικὲς ἐπιλογές στὴν διάθεση τοῦ σταθμοῦ μας!

Σημαντικὴ ἢ συμβολὴ στό ἔργο αὐτό τοῦ κ. Ἀντωνίου Τζατζάνη ὁ ὁποῖος σήμερα ἐπιμελήθηκε καὶ κάποια ἀπὸ τὰ σχετικὰ βίντεο πού θὰ δεῖτε στὴν συνέχεια!

Τὸ νέο πρόγραμμα τοῦ σταθμοῦ μας πού κρατᾶτε στὰ χέρια σας στοιχειοθετεῖται ἀπὸ ἐκπομπές μὲ θεολογικό, πνευματικό, ἱστορικό καὶ ψυχαγωγικό περιεχόμενο! Ἐκπομπές πού ἀφουγκράζονται τὴν ἐποχὴ μας καὶ προσφέρουν στοὺς ἀκροατές μας λόγους συμβουλευτικούς, λόγους πού ἐνδυναμώνουν τὴν ψυχὴ!

Μέσα σέ αὐτὴν τὴν ἐποχὴ τῆς τεχνολογίας καὶ τῶν γρήγορων καὶ συγκεχυμένων ρυθμῶν ἢ ὑπαρξῆς τοῦ κλασικοῦ παραδοσιακοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ραδιοφώνου ἀνανεώνεται καὶ ἐκσυγχρονίζεται κρατώντας πάντα ζωντανό τὸν πύρινα τῆς Ὁρθόδοξης Πίστεως καὶ λειτουργώντας μὲ ὑπακοή καὶ σεβασμὸ πρὸς τὸν Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη μας!

Πιὸ πέρα ἀπὸ τὸ κλασικό μας ραδιόφωνο ἄλλα μὲ ἀδελφικὴ συγγένεια ὑπάρχει ἡ διαρκῶς ἐνημερωμένη διαδικτυακὴ μας σελίδα imka.gr καὶ τὸ web tv τὸ ὁποῖο κλείνει τρία χρόνια ψηφιακῆς παρουσίας μὲ πολλές ἐκπομπές, τίς ὁποῖες ἄξια ἐπιμελεῖται ἡ κ. Βασιλεία Κόλλια, κινηματογραφικὲς παραγωγές ἀπὸ τὴν θεατρικὴ ὁμάδα τῶν νέων τῆς Μητροπόλεώς μας καὶ ἐπίκαιρα βίντεο ἀπὸ τὴν δημοσιογραφικὴ μας ὁμάδα.

Μποροῦμε νὰ ποῦμε μετὰ ἀπὸ πολὺ προσπάθεια, ὅτι καθημερινὰ προσπαθοῦμε μὲ ταπεινὴ καὶ σεβασμὸ πρὸς τίς νέες τεχνολογίες νὰ ἀδράτουμε τὴν μέρα ὅπως ἔλεγε καὶ ὁ Ἀδαμάντιος Κοραῆς, καὶ μέσα ἀπὸ τὰ λάθη καὶ τίς παραλείψεις μας συνεχῶς νὰ μαθαίνουμε!

Γί αυτόν τόν λόγο αλλά και γιά άλλους πολλούς πρέπει νά αναπέμπομαι διαρκῶς εὐχαριστίες στόν Ἅγιο Τριαδικό Θεό μας, γιά τή συνεχή λειτουργία τῆς ραδιοφωνίας ὅλα αὐτά τά χρόνια.

Πολλές εὐχαριστίες χρωστοῦμε στόν Σεβασμιώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Κρήτης κ.κ. Εἰρηναῖο γιά τό δῶρο πού μᾶς ἔκανε καί γιά τήν παρουσία τοῦ σήμερα ἐδῶ, στόν Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη μας κ.κ. Δαμασκηνό γιά τήν ὅλη πνευματική, ἐμπειρική καί ἠθική συμπαράσταση πού προσφέρει, ὥστε νά συνεχισθεῖ αὐτή ἡ πνευματική προσπάθεια, καθώς καί στόν Πανοσιολογιώτατο Πρωτοσύγκελλό μας Ἀρχιμ. Δαμασκηνό Λιονάκη, ὁ ὁποῖος μέ τίς καρποφόρες καί ὑλοποιήσιμες ιδέες του, ἐμπνέει καί δίνει νέες προοπτικές στόν τομέα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ραδιοφώνου καί ὄχι μόνο, συμβουλευόντάς μας σέ κάθε περίπτωση μέ λόγια πού ἀκολουθοῦν πάντα τά νέα πρότυπα, τά ὁποῖα πάντοτε λειτουργοῦν γιά τό κάλο τῆς ἐκκλησίας μας.

Θερμές εὐχαριστίες καί συγχαρητήρια πρέπει νά δώσουμε ὅλοι μας, σ' ὅλους ἐκείνους πού ἐργάστηκαν καί ἐργάζονται, ἱερεῖς καί λαϊκούς, γιά τήν εὐρυθμη λειτουργία τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ.

Στόν Τεχνικό μας Διευθυντή καί σχεδιαστή πολλῶν ἀπό τίς μακέτες πού βλέπετε στόν ἐκκλησιαστικό τύπο τῆς Μητροπόλεώς μας, ἀκούραστο Πρωτ. Κων/νο Θωμαδάκη, ὁ ὁποῖος μαζί μέ τόν συνεργάτη τοῦ κ. Ἰωάννη Γρυφάκη ὅποτε χρειαστεῖ, ἀνταποκρίνονται ἄμεσα γιά τήν διευθέτηση κάθε τεχνικοῦ προβλήματος!

Εὐχαριστίες ὀφείλουμε στούς ἠχολήπτες μας, στούς παράγωγους μας, καθώς σέ ὅλους ἐσᾶς πού ἀγαπήσατε καί συνεχίζετε νά ἀγαπᾶτε τόν Ράδιο Μαρτυρία!

Εὐχαριστίες καί εὐγνωμοσύνη ὀφείλουμε καί σ' ὅλους ἐκείνους, πού βάσταξαν τό οικονομικό βάρος ὅλων αὐτῶν τῶν ἐτῶν καθώς καί στούς χορηγούς τῆς σημερινῆς βραδιάς τό ταξιδιωτικό γραφεῖο IO TOURS τοῦ κ. Παπαμιχελάκη Ἀλέξη τόν ξυλόφουρνο τοῦ παραγωγῶ μας κ. Μαλαδάκη Στεφάνου, τό κατάστημα Italian Factory τοῦ κ. Ἄκη Παινεσάκη καί τό ξενοδοχεῖο ΑΚΑΛΙ. Νά τοὺς εὐλογεῖ ὁ Θεός.

Θερμές εὐχαριστίες ὀφείλουμε στά ΜΜΕ τοῦ τόπου μας, στούς συνεργάτες τῶν γραφείων μας, στά παιδιά τοῦ προγράμματος Ξένιος Δίας, στόν παραδοσιακό σύλλογο οἱ Βιγλάτορες καί στήν καλλιτέχνιδά μας Νεκταρία Καρατζή μέ τήν ὑπέροχη ὀρχήστρα πού γιά ἀκόμη μιᾶ φοράν, λαμπρύνουν τήν ἐπετειακή μας ἐκδήλωση!

Σήμερα ἀξίζει νά τιμηθεῖ ὁ καθένας ἀπό ἐσᾶς τοὺς σταθεροὺς μας ἀκροατές πού

στηρίζετε τόν σταθμό τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας! Ὑστερα ἀπό συμβούλιο πού ἔγινε μέ τήν βοήθεια τοῦ Σεβασμιωτάτου μας, τοῦ Πρωτοσυγγέλλου μας, τῶν διευθυντῶν καί τῶν ἠχοληπτῶν μας, ἀποφασίσαμε νά τιμήσουμε τούς σταθερότερους καί μακροβιότερους ἀκροατές τοῦ σταθμοῦ μας ἀπό ἰδρύσεώς του!

Δυό ἀνθρώπους πού ἔχουν πάντοτε στόν δέκτη τούς σταθερή τήν συχνότητα τοῦ σταθμοῦ μας, τήν κ. Αἰκατερίνη Ξηρουχάκη καί τόν κ Θεμιστοκλή Μπουλταδάκη, καθώς καί δυό ἀνθρώπους πού στό πέρασμα τῶν χρόνων ἡ συμβολή τούς στό σταθμό μας, ἦταν καί εἶναι καθοριστική, ἀλλά καί παράδειγμα γιά τούς νεότερους τόν κ. Κων/νο Σταθόπουλο καί τήν κ. Κων/να Ἀβραμοπούλου!

Τέλος νά εὐχαριστήσετε καί νά δοξάσετε τόν Θεό, γιά ὅλα ὅσα ἔχει εὐλογήσει νά γίνουν στόν εὐλογημένο αὐτόν τόπο καί ἐγώ νά εὐχαριστήσω ὅλους ἐσᾶς πού ἀκόμη μιά φορά δείξατε τήν ἀγάπη σας καί ἤρθατε ἐδῶ, εὐχόμενος καί στό μέλλον νά μᾶς ἀξιῶνει ὅλους ὁ Θεός νά δίνει ὁ καθένας, ἀπό τό δικό του μετερίζι, τήν δική του μαρτυρία στόν ραδιοφωνικό μας σταθμό, ράδιο Μαρτυρία!

Μετά τό πέρασ τῆς ὀμιλίας ἀκολούθησαν μικροῦ μήκους βιντεοπροβολές πού παρουσίασαν τό νέο πρόγραμμα καθώς καί τίς δράσεις τοῦ ραδιοφωνικοῦ μας σταθμοῦ καί τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Μητροπόλεώς μας καί ἀμέσως μετά ἀποδόθηκαν τιμητικές πλακέτες στόν Σεβασμιώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Κρήτης κ.κ. Εἰρηναῖο, στόν Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη μας κ.κ. Δαμασκηνό, στόν Πανοσιολογιώτατο Πρωτοσύγκελλό μας Ἀρχιμ. Δαμασκηνό Λιονάκη, στόν Τεχνικό Διευθυντή τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Πρωτ. Κων/νο Θωμαδάκη καί στούς τέσσερις μακροβιότερους ἀκροατές καί συνεργάτες ἀπό τότε πού λειτούργησε γιά πρώτη φορά ὁ Σταθμός.

Ἡ ἑορταστική ἐκδήλωση ὀλοκληρώθηκε μέ τραγούδια πού ἐρμήνευσε ἡ γνωστή καλλιτέχνης Νεκταρία Καραντζή, ἡ ὁποία εἰσέπραξε ἀκόμη μιά φορά τό θερμότατο χειροκρότημα τῶν παρευρισκομένων.

Τέλος, χαίρήσαν τήν ἐκδήλωση ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ.κ. Δαμασκηνός, ὁ ὁποῖος εὐχαρίστησε ὅλους ὅσους συνέδραμαν γιά τήν ὁμορφὴ καί ἐπετυχημένη αὐτή ἐπετειακὴ βραδιά καί ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης, ὁ ὁποῖος ἀπέδωσε καί ἐκεῖνος μέ τή σειρά τοῦ εὐχαριστίες πρὸς ὅλους.

Μουσική Έκδήλωση στο Πνευματικό Κέντρο για τήν έορτή τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου καί τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων!

Πλήθος κόσμου κατέκλυσε τό Πνευματικό Κέντρο Χανίων τό Σάββατο τό απόγευμα τῆς 21ης Νοεμβρίου 2015 γιά νά παρακολουθήσει τήν λαμπρή μουσική έκδήλωση γιά τήν έορτή τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου καί τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.

Τήν έκδήλωση διοργάνωσε ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας μέ συνδιοργανωτές τήν Περιφερειακή Ἐνότητα Χανίων, τόν Δήμο Χανίων, τήν 5η Ταξιαρχία Πεζικοῦ, τήν 115 Π.Μ καί τόν Ναύσταθμο Κρήτης.

Πρῶτος ὁμιλητής ἦταν ὁ Πανοσιολογιώτατος Πρωτοσύγκελλός μας Ἄρχιμ. Δαμασκηνός Λιονάκης, ὁ ὁποῖος στό λόγο τοῦ ἀναφέρθηκε στό κεντρικό μήνυμα τῆς σημερινῆς ἡμέρας καί στήν μεγάλη Θεομητορική έορτή τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, Πολιούχου τῆς πόλεώς μας.

Τόν συντονισμό τῆς έκδήλωσης εἶχαν ἡ κ. Λίτσα Μαζανάκη, Γραμματεῦς τοῦ Ἰδρύματος Ἐκκλησιαστική Διακονία τῆς Μητροπόλεώς μας καί ὁ Εἰδικός Συνεργάτης τῆς Περιφέρειας κ. Ἰωσήφ Μαρκάκης.

Τήν έκδήλωση πλαισίωσαν μουσικά στό πιάνο ὁ γνωστός συνθέτης Βασίλειος Τσαμπρόπουλος, ὁ ὁποῖος σέ συνεργασία μέ τήν μελωδική φωνή τῆς καλλιτέχνιδος Νε-

κταρίας Καραντζή ταξίδεψαν τους άκροατές "ανάμεσα σε Δύση και Άνατολή", όπως τιτλοφορείται και τό μουσικό πρόγραμμα πού παρουσίασαν και τό όποιο έχει παρουσιαστεί σε πολλές Εύρωπαϊκές πόλεις.

Κατά τή διάρκεια τής εκδήλωσης τιμήθηκαν μέ Ευαρέσκεια τής Μητροπόλεως μας από τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ίερισσοϋ, Άγίου Όρους

καί Άρδαμερείου κ.κ. Θεόκλητο ό Διοικητής τής 5ης Ταξιαρχείας Πεζικού Ταξχος Δη-

μήτριος Καραμούζας και από τόν Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη μας κ.κ. Δαμασκηνό, ό Διοικητής ΚΕ-ΝΑΠ Άρχιπλοίαρχος Άναστάσιος Τσερκέζογλου, ό Διοικητής τού Ναυστάθμου Κρήτης Άρχιπλοίαρχος Παναγιώτης Χατζάκης, ό Γενικός Περιφερειακός Άστυνομικός Διευθυντής Κρήτης Ύποστράτηγος Μιχαήλ Καραμαλάκης, ό Βοηθός στή ΓΕ.Π.Α.Δ. Κρήτης Ταξχος Άνδρέας Δασκαλάκης και ό Άστυνομικός Διευθυντής Χανίων Ταξχος Έμμανουήλ Γεωργιακάκης.

Λίγα λόγια για τήν ζωή των τιμηθέντων ανέφερε εκ βήματος ό Πανοσιολογιώτατος Πρωτοσύγκελλός μας Άρχιμ. Δαμασκηνός Διονάκης.

Ή έορταστική εκδήλωση όλοκληρώθηκε μέ τά όμορφα μελωδικά τραγούδια πού απέδωσε μέ καταπληκτικό τρόπο ή μπάντα τής 5ης Ταξχιας Πεζικού.

102 χρόνια από την Ένωση της Κρήτης με την Ελλάδα!

Με την δέουσα λαμπρότητα που αρμόζει στην ιστορική αυτή ημέρα, της Ένωσης της Κρήτης με την Ελλάδα, τελέστηκε την Τρίτη 1 Δεκεμβρίου 2015 Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στον Καθεδρικό Ναό των Εισοδίων της Θεοτόκου, ιεουργούντος του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνού και συλλειτουργούντων πλήθους Κληρικών της Μητροπόλεώς μας!

Μετά τό πέρας της Θείας Λειτουργίας τελέστηκε επίσημος δοξολογία χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Κρήτης κ.κ. Ειρηναίου και συγχοροστατούντων του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κισάμου και Σελίνου κ.κ. Αμφιλοχίου και του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνού.

Τό παρών στη Δοξολογία έδωσαν ό Ύφυπουργός Ύγείας κ. Παύλος Πολάκης ώς έκπρόσωπος της Κυβερνήσεως, ή βουλευτής Χανίων κ. Βάλια Βαγιωνάκη, ό Περιφερειάρχης Κρήτης κ. Σταύρος Άρναουτάκης, ό Αντιπεριφερειάρχης κ. Απόστολος Βουλγαράκης, ό Δήμαρχος Χανίων κ. Αναστάσιος Βάμβουκας, έκπρόσωποι τών ένόπλων δυνάμεων και τών σωμάτων ασφαλείας, αντιπροσωπείες από σχολεία του τόπου μας και πλήθος κόσμου που έλαβε μέρος στη δοξολογία για την ιστορική αυτή ημέρα.

Στή συνέχεια, Κρητικοί μέ παραδοσιακές στολές παρέλαβαν στά χέρια τούς τήν γαλανόλευκη και μέ έπικό βηματισμό, συνοδευόμενο από τίς τιμές πού απέδιδαν οί στρατιωτικές μπάντες, κατευθύνθηκαν στό ιστορικό φρούριο τού Φιρκά στό λιμάνι Χανίων, όπου τήν 1 Δεκεμβρίου τού 1913 παρουσία τού τότε Πρωθυπουργού Έλευθερίου Βενιζέλου και τού πρίγκιπα Γεωργίου ύψώθηκε ή γαλανόλευκη έπισφραγίζοντας τήν ένωση τής Κρήτης μέ τήν Έλλάδα.

Η Ίστορία για όλους μας είναι μάρτυρας, γνώση, κιβωτός τόνισε μεταξύ άλλων στον λόγο του ο Δήμαρχος Χανίων κ. Αναστάσιος Βάμβουκας. Πάνω στον γραμμικό της χρόνο κινούμαστε και εμείς και οι αρχές της άμαξοστοιχίας, ανάγκη πάσα να είναι σταθερές, στέρεες και ασφαλείς. Η μνήμη δεν αρκεί αν δεν τροφοδοτείται από πίστη, διάθεση, πράξεις, βούληση, άπαντοχή και πολιτικούς πού θα εμπνέουν, θα έπισπεύδουν και θα πείθουν τον λαό τους για τήν όρθότητα των επιλογών τους.

Συνέντευξη Τύπου για τόν φιλανθρωπικό απολογισμό τῆς Μητροπόλεώς μας για τό 2015!

Συνέντευξη Τύπου παράθεσαν στά Μ.Μ.Ε. τοῦ τόπου μας, ἀπό τήν αἴθουσα τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Μητροπόλεώς μας, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ.κ. Δαμασκηνός, ὁ Πανοσιολογιώτατος Πρωτοσύγκελλός μας Ἀρχιμ. Δαμασκηνός Λιονάκης καί ὁ Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος Πρωτ.

Γεώργιος Περάκης, ἀναφερόμενοι στό ἀπολογιστικό ἔργο φιλανθρωπίας τῆς Μητροπόλεώς μας γιά τό ἔτος 2015.

Πρῶτος εἰσηγητής ἦταν ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ.κ. Δαμασκηνός ὁ ὁποῖος μεταξύ ἄλλων καί ἀφορμώμενος ἀπό τήν Εὐαγγελική Περικοπή ἀπό τόν Ἅπ. Παῦλο “ τήν διακονίαν σου πληροφόρησον”, ἀνέφερε ὅτι τό ἔργο τῆς ἐκκλησίας εἶναι ἔργο κυρίως πνευματικό τό ὁποῖο ἐπιτελεῖται μέ τήν μυστηριακή ζωή πού δοξάζω τόν Θεό στή Μητρόπολή μας ἐπιτελεῖται ἀσταμάτητα ἀπό τούς καλούς μας ἱερεῖς. Ὅμως, ἐπειδή στίς ἡμέρες μας χρειάζεται καί κάτι ἄλλο νά κατανοήσουν οἱ ἄνθρωποι, ἡ ἐκκλησία μας ἐπιτελεῖ καί κοινωνικό ἔργο τό ὁποῖο δέν θά ὑπῆρχε ἂν δέν ὑπῆρχαν οἱ ἐκλεκτοί καί πολύτιμοι συνεργάτες καί συμπαραστάτες μας ὅπως ὁ Πρωτοσύγκελλός μας, ὁ Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος, οἱ ἱερεῖς μας, οἱ συνεργάτες μας, οἱ ἐθελοντές καί τά παιδιά τοῦ προγράμματος τοῦ Ξένιου Διός. Ἐπιπλέον, θέλω νά εὐχαριστήσω ἀπό τά βᾶθη τῆς καρδιάς μου καί νά δώσω τήν Ἀρχιερατική μου εὐχή σέ ὅλους τούς γνωστούς καί ἀγνώστους, τούς πλούσιους καί τούς φτωχοῦς πού εἴτε λίγο εἴτε πολύ μας βοηθοῦν γιά νά συνεχιστεῖ αὐτή ἡ προσπάθεια.

Δεύτερος εἰσηγητής ἦταν ὁ Πανοσιολογιώτατος Πρωτοσύγκελλός μας Ἀρχιμ. Δαμασκηνός Λιονάκης, ὁ ὁποῖος ἀπέδωσε τό ἀναλυτικό σχέδιο τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς Μητροπόλεώς μας, ὅπως ἔχει διαμορφωθεῖ μέχρι σήμερα σέ χρηματικά ποσά καί τρόφιμα! Συγκεκριμένα:

ΤΟ ΙΔΡΥΜΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ

ΕΞΟΔΑ 2015: 453.490,63 εὐρώ

Συντηρεῖ: Κεντρικό Συσσίτιο, Ἐκκλησιαστική Ἐστία τῆς Πατριαρχικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Κρήτης, Ξενώνας συνοδῶν ἀσθενῶν (ΘΑΛΠΩΡΗ), Θεοχαρίδειο Ἰδρυμα, Ραδιοφωνικός Σταθμός Μαρτυρία, Κατασκήνωση Ἅγιος Παῦλος, Γραφεῖο Νεότητας.

Η ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΚΥΔΩΝΙΑΣ & ΑΠΟΚΟΡΩΝΟΥ

ΕΞΟΔΑ ΣΤΟ ΣΥΣΣΙΤΙΟ:.....	111.501,30	εὐρώ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ:	4.868,89	εὐρώ
ΕΝΦΙΑ/ΔΟΥ κλπ:	30.919,31	εὐρώ
ΣΥΝΟΛΟ:	147.289,5	εὐρώ
ΕΝΟΡΙΕΣ ΧΡΗΜΑΤΑ:	144.791	εὐρώ
ΥΠΟΤΡΟΦΙΕΣ:	28.400	εὐρώ
ΣΥΝΟΛΟ:	773.971,13	εὐρώ

ΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΚΑΙ ΤΑ ΕΝΟΡΙΑΚΑ ΣΥΣΣΙΤΙΑ**ΜΕΡΙΔΕΣ: 289.369****(ἤτοι 87.168 ἀπὸ τὸ Κεντρικὸ καὶ 202.201 ἀπὸ τὰ ἐνοριακά)****ΤΡΟΦΙΜΑ:128 Τόνοι καὶ 34 κιλά****(ἤτοι 16 τόνοι 520 κιλά ἀπὸ τὸ Κεντρικὸ καὶ 111 τόνοι καὶ 820 κιλά ἀπὸ τὰ ἐνοριακά)**

ΕΞΤΡΑ: φάρμακα, κάλυψη ἰατρικῶν ἐξετάσεων, συμμετοχές στὴ διανομὴ τροφίμων σὲ ΔΗΜΟΥΣ καὶ ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ, παροχὴ δεκατιανοῦ σὲ σχολεῖα, παροχὴ πετρελαίου σὲ σχολεῖα, κοινωνικὸ φροντιστήριο, συμμετοχὴ στὸ ΚΑΠΗ ΣΟΥΔΑΣ, ἐκδηλώσεις στήριξης προνοιακῶν δομῶν, γάλα καὶ πάμπερς γιὰ βρέφη, οἰκονομικὴ βοήθεια σὲ φοιτητές, ἀγορὰ ἀναπηρικοῦ ἀμαξιδίου, στήριξη προσφύγων.

Ἅγ. Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Νέας χώρας: λειτουργία ὀδοντιατρείουἍγ. Νεκταρίου Παχιανᾶ:

- Ξενώνας 80 ἄτομα
- Ροῦχα
- Εἶδη γιὰ μωρὰ (κούνιες, πάρκα κ.λ.π.)
- Ὀρθοπεδικὰ εἶδη
- Ἐπιπλα σπιτιοῦ

Τελευταῖος ὁμιλητής ἦταν ὁ Γενικός Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος Πρωτ. Γεώργιος Περράκης, ὁ ὁποῖος ἀνάφερε ὅτι ὁ κόσμος πρέπει νὰ γνωρίζει ἀπὸ πού προέρχονται αὐτὰ τὰ χρήματα. Τὸ ταμεῖο τοῦ Ἰδρύματος Ἐκκλησιαστικὴ Διακονία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου ἐνισχύεται ἀπὸ τίς εἰσφορές Ἐνοριῶν, χωρὶς τὴν ἀρωγὴ τῶν ὁποίων θὰ ἀντιμετωπίζαμε ἀπίστευτες δυσκολίες, ἀπὸ τίς δωρεές τῶν ὀλίγων πού ἔχουν ἀλλὰ καὶ τῶν πολλῶν πού δέν ἔχουν κι ὅμως τὸ ἓνα εὐρώ πού μας ἐμπιστεύονται καλύπτει ἀνάγκες τοῦ Συσσιτίου καὶ ὄχι μόνο. Ἐπίσης, τὸ ταμεῖο ἐνισχύεται ἀπὸ τὰ τραπεζάκια ἔξω ἀπὸ τίς Ἐκκλησίες, ἀπὸ τίς ἐπιχορηγήσεις τοῦ Δήμου καὶ τῆς Περιφέρειας Κρήτης, ἀπὸ τὴν συμμετοχὴ ὅλων σας στὶς ἐκδηλώσεις πού διοργανώνουμε. Ἡ παρουσία σας καὶ ἡ οἰκονομικὴ σας ἐνίσχυση ἀποτελοῦν τὴν κινητήρια δύναμη νὰ συνεχίσουμε, ἀποτελεῖ τὴ δική σας σφραγίδα ὅτι αὐτὸ πού κάνουμε σας βρίσκει σύμφωνους.

τήν ιστοσελίδα της Μητροπόλεως μας

Καί τό

web tv

